

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2019 - 2020

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ОТ ДОКУМЕНТА „ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ”

ОТ МЕСЕЧНАТА СЕСИЯ ОТ

13 - 16 януари 2020 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

P9_TA-PROV(2020)0004	5
ОБЩА СИСТЕМА НА ДАНЪКА ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА СПЕЦИАЛНИЯ РЕЖИМ ЗА МАЛКИ ПРЕДПРИЯТИЯ *	
P9_TA-PROV(2020)0002	7
ПРОТОКОЛ МЕЖДУ ЕС, ИСЛАНДИЯ И НОРВЕГИЯ ОТНОСНО КРИТЕРИИТЕ И МЕХАНИЗМИТЕ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДЪРЖАВАТА, КОМПЕТЕНТНА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ НА МОЛБА ЗА УБЕЖИЩЕ, КОЯТО Е ПОДАДЕНА В ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА ИЛИ В ИСЛАНДИЯ ИЛИ НОРВЕГИЯ, ВЪВ ВРЪЗКА С ДОСТЪПА ДО ЕВРОДАК ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПРАВОПРИЛАГАНЕТО ***	
P9_TA-PROV(2020)0003	9
СПОРАЗУМЕНИЕ МЕЖДУ ЕС И КИТАЙ ОТНОСНО НЯКОИ АСПЕКТИ НА ВЪЗДУХОПЛАВАТЕЛНИТЕ УСЛУГИ ***	
P9_TA-PROV(2020)0005	11
ЕВРОПЕЙСКИ ЗЕЛЕН ПАКТ	
P9_TA-PROV(2020)0006	43
ПРИЛАГАНЕ И МОНИТОРИНГ НА РАЗПОРЕДБИТЕ ОТНОСНО ПРАВАТА НА ГРАЖДАНИТЕ В СПОРАЗУМЕНИЕТО ЗА ОТТЕГЛЯНЕ	
P9_TA-PROV(2020)0007	51
ГОДИШЕН ДОКЛАД ЗА 2018 Г. ОТНОСНО ПРАВАТА НА ЧОВЕКА И ДЕМОКРАЦИЯТА ПО СВЕТА И ПОЛИТИКАТА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ В ТАЗИ ОБЛАСТ	
P9_TA-PROV(2020)0009	77
ГОДИШЕН ДОКЛАД ОТНОСНО ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ОБЩАТА ПОЛИТИКА ЗА СИГУРНОСТ И ОТБРАНА	
P9_TA-PROV(2020)0014	105
ТЕКУЩИ ИЗСЛУШВАНИЯ ПО ЧЛЕН 7, ПАРАГРАФ 1 ОТ ДЕС ОТНОСНО ПОЛША И УНГАРИЯ	
P9_TA-PROV(2020)0016	109
ДЕЙНОСТИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ОМБУДСМАН – ГОДИШЕН ДОКЛАД ЗА 2018 Г.	

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2020)0004

Обща система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малки предприятия *

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 15 януари 2020 г. относно проекта за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия и Регламент (ЕО) № 904/2010 относно административното сътрудничество и обмена на информация за целите на наблюдението на правилното прилагане на специалния режим за малките предприятия (13952/2019 – С9-0166/2019 – 2018/0006(CNS))

(Специална законодателна процедура – повторна консултация)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекта на Съвета (13952/2019),
 - като взе предвид предложението на Комисията до Съвета (COM(2018)0021),
 - като взе предвид своята позиция от 11 септември 2018 г.¹,
 - като взе предвид член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно който Съветът отново се е консултирал с Парламента (С9-0166/2019),
 - като взе предвид членове 82 и 84 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси (А9-0055/2019),
1. одобрява проекта на Съвета;
 2. приканва Съвета, в случай че възнамерява да се отклони от текста, одобрен от Парламента, да информира последния за това;
 3. призовава Съвета да се консултира отново с него, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в текста, одобрен от Парламента;

¹ ОВ С 433, 23.12.2019 г., стр. 203.

4. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2020)0002

Протокол между ЕС, Исландия и Норвегия относно критериите и механизмите за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молба за убежище, която е подадена в държава членка или в Исландия или Норвегия, във връзка с достъпа до Евродак за целите на правоприлагането ***

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 15 януари 2020 г. относно проекта на решение на Съвета относно подписването на протокола между Европейския съюз, Исландия и Кралство Норвегия към Споразумението между Европейската общност и Република Исландия и Кралство Норвегия относно критериите и механизмите за определяне на държавата, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в държава членка или в Исландия или Норвегия, във връзка с достъпа до Евродак за целите на правоприлагането (15791/2018 – C9-0155/2019 – 2018/0419(NLE))

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекта на решение на Съвета (15791/2018),
- като взе предвид проекта на протокол между Европейския съюз, Исландия и Кралство Норвегия към Споразумението между Европейската общност и Република Исландия и Кралство Норвегия относно критериите и механизмите за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молба за убежище, която е подадена в държава членка или в Исландия или Норвегия, във връзка с достъпа до Евродак за целите на правоприлагането (15792/2018),
- като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 87, параграф 2, буква а), член 88, параграф 2, първа алинея, буква а) и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз (C9-0155/2019),
- като взе предвид член 105, параграфи 1 и 4 и член 114, параграф 7 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид препоръката на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (A9-0053/2019),

1. дава своето одобрение за сключването на протокола;
2. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите членки и на Република Исландия и Кралство Норвегия.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2020)0003

Споразумение между ЕС и Китай относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги ***

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 15 януари 2020 г. относно проекта на решение на Съвета за сключване от името на Съюза на Споразумение между Европейския съюз и правителството на Китайската народна република относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги (11033/2019 – C9-0049/2019 – 2018/0147(NLE))

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекта на решение на Съвета (11033/2019),
 - като взе предвид проекта на споразумение между Европейския съюз и правителството на Китайската народна република относно някои аспекти на услугите за въздушен превоз (09685/2018),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 100, параграф 2 и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз (C9-0049/2019),
 - като взе предвид член 105, параграфи 1 и 4 и член 114, параграф 7 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид препоръката на комисията по транспорт и туризъм (A9-0041/2019),
1. дава своето одобрение за сключването на споразумението;
 2. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите членки и на Китайската народна република.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2020)0005

Европейски зелен пакт

Резолюция на Европейския парламент от 15 януари 2020 г. относно Европейския зелен пакт (2019/2956(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 11 декември 2019 г., озаглавено „Европейският зелен пакт“ (COM(2019)0640),
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Чиста планета за всички – Европейска стратегическа дългосрочна визия за просперираща, модерна, конкурентоспособна и неутрална по отношение на климата икономика“ (COM(2018)0773), и задълбочения анализ в подкрепа на това съобщение,
- като взе предвид Програмата на ЕС за действие за околната среда до 2020 г. и неговата визия за 2050 г.,
- като взе предвид Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата (РКООНИК), Протокола от Киото към нея, както и Парижкото споразумение,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие,
- като взе предвид Програмата на ООН за устойчиво развитие за периода до 2030 г. и Целите за устойчиво развитие (ЦУР),
- като взе предвид доклада на Европейската агенция за околната среда (ЕАОС) от 4 декември 2019 г., озаглавен „Европейската околна среда – състояние и перспективи за 2020 г.“,
- като взе предвид специалния доклад на Междуправителствения комитет по изменение на климата (IPCC), озаглавен „Глобалното затопляне с 1,5°C“, неговия пети доклад за оценка (AR5) и обобщаващия доклад по тези въпроси, както и специалния му доклад относно изменението на климата и земята и специалния му доклад относно океаните и криосферата в един променящ се климат,
- като взе предвид доклада на Програмата на ООН за околната среда относно разликите по отношение на емисиите за 2019 г., публикуван на 26 ноември

2019 г., и нейния първи обобщаващ доклад от декември 2019 г. относно производството на изкопаеми горива (доклад относно разликите по отношение на производството за 2019 г.),

- като взе предвид доклада от 31 май 2019 г. за глобална оценка относно биологичното разнообразие и екосистемните услуги, изготвен от Междуправителствената научно-политическа платформа за биологично разнообразие и екосистемни услуги (IPBES),
- като взе предвид документа „Перспективи пред световните ресурси за 2019 г.“, изготвен от Международната комисия по ресурсите на Програмата на ООН за околната среда,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид конвенциите и препоръките на Международната организация на труда (МОТ),
- като взе предвид преразгледаната Европейска социална харта на Съвета на Европа,
- като взе предвид Европейския стълб на социалните права,
- като взе предвид 26-ата конференция на страните по РКООНИК, която предстои да се проведе през ноември 2020 г., както и факта, че всички страни по РКООНИК трябва да увеличат своя национално определен принос в съответствие с целите на Парижкото споразумение,
- като взе предвид 15-ата конференция на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие (COP15), която предстои да се проведе в Кунмин, Китай, през октомври 2020 г. и по време на която страните по Конвенцията трябва да вземат решение относно глобалната рамка за предотвратяване на загубата на биологично разнообразие след 2020 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 14 март 2019 г., озаглавена „Изменението на климата – европейска стратегическа дългосрочна визия за просперираща, модерна, конкурентоспособна и неутрална по отношение на климата икономика в съответствие с Парижкото споразумение“²,
- като взе предвид своята резолюция от 28 ноември 2019 г. относно извънредното положение по отношение на климата и околната среда³,
- като взе предвид своята резолюция от 28 ноември 2019 г. относно Конференцията на ООН по изменението на климата за 2019 г., която се провежда в Мадрид, Испания (COP25)⁴,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 12 декември 2019 г.,

² Приети текстове, P8_TA(2019)0217.

³ Приети текстове, P9_TA(2019)0078.

⁴ Приети текстове, P9_TA(2019)0079.

- като взе предвид член 132, параграфи 2 и 4 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че настоящата резолюция представлява първоначалната обща реакция на Парламента във връзка със съобщението на Комисията относно Европейския зелен пакт; като има предвид, че в хода на работата по Европейския зелен пакт Парламентът ще представи отново по-подробни позиции относно конкретни мерки и политически действия и ще използва пълните си законодателни правомощия да прави прегледи на предложения на Комисията и да ги изменя, за да гарантира, че те подкрепят всички цели на Зеления пакт;
- 1. подчертава неотложната необходимост от амбициозни действия за справяне с изменението на климата и екологичните предизвикателства, за ограничаване на глобалното затопляне до 1,5°C и за избягване на масова загуба на биологично разнообразие; поради това приветства съобщението на Комисията относно „Европейския зелен пакт“; споделя ангажимента на Комисията за превръщане на ЕС в по-здрав, устойчив, справедлив и благоденстващо общество с нулеви нетни емисии на парникови газове; призовава за извършване на необходимия преход към неутрално по отношение на климата общество най-късно до 2050 г. и за превръщането на това в пример за успех;
- 2. подчертава, че всички хора, живеещи в Европа, без дискриминация, следва да имат основното право на безопасна, чиста, здравословна и устойчива околна среда и на устойчив климат и че това право трябва да бъде осъществено чрез амбициозни политики и да бъде изцяло приложимо посредством съдебната система на национално равнище и на равнището на ЕС;
- 3. изразява твърдото си убеждение, че Европейският зелен пакт следва да насърчава интегриран и основан на науката подход и да обединява всички сектори, за да ги насочва към постигането на една и съща цел; счита, че интегрирането на различни политики, насочени към цялостна визия, е реалната добавена стойност на Европейския зелен пакт и че поради това то следва да бъде засилено; възприема Европейския зелен пакт като катализатор за приобщаващ и недискриминационен обществен преход, чийто основни цели са неутралност по отношение на климата, опазване на околната среда, устойчиво използване на ресурсите и здраве и качество на живота на гражданите в рамките на възможностите на планетата;
- 4. подчертава, че Зеленият пакт следва да бъде в основата на стратегията на Европа за нов устойчив растеж, като същевременно се зачитат границите на планетата Земя, и за създаване на икономически възможности, управление на инвестициите и осигуряване на качествени работни места; счита, че това ще бъде от полза за европейските граждани и дружества и ще доведе до модерна, ресурсно ефективна и конкурентоспособна икономика, в която икономическият растеж не е свързан със световните емисии на ЕС на парникови газове, използването на ресурси и генерирането на отпадъци; подчертава, че Зеленият пакт трябва да води до социален напредък, като подобрява благосъстоянието на всички и намалява социалните неравенства, икономическите дисбаланси между държавите членки и различията между половете и поколенията; счита, че един справедлив преход следва да вземе предвид всяко лице и всяко място и да вземе мерки срещу социалните и икономическите неравенства;

5. счита, че изпълнението на целите на ООН за устойчиво развитие (ЦУР) следва да бъде в центъра на процеса на изготвяне на политиките на ЕС, така че ЕС да насърчава модел за човешко развитие, съвместимо с доброто състояние на планетата; подчертава в тази връзка факта, че Европейският зелен пакт трябва да съчетава социални права, екологосъобразност, регионално сближаване, устойчивост и ориентирани към бъдещето отрасли, които са конкурентоспособни в световен мащаб, в полза на всички;
6. подчертава, че Зеленият пакт трябва да се стреми към просперираща, справедлива, устойчива и конкурентоспособна икономика, която да функционира за всички лица и във всички региони в Европа; счита, че Зеленият пакт следва да създава икономически възможности и справедливост между поколенията; подчертава, че е важно да се зачита и укрепва социалният диалог на всички равнища и във всички сектори, за да се гарантира справедлив преход; подчертава необходимостта от перспектива, свързана с пола, относно действията и целите в Зеления пакт, включително интегрирането на принципа на равенство между половете и действия, насочени към постигане на равенство между половете; отново заявява, че преходът към неутрална по отношение на климата икономика и устойчиво общество трябва да се осъществи заедно с прилагането на Европейския стълб на социалните права, и настоява всички инициативи, предприемани в рамките на Европейския зелен пакт, да бъдат напълно съвместими с Европейския стълб на социалните права;
7. подчертава, че за да може Съюзът да постигне целите на Зеления пакт, ще бъде необходимо да бъдат мобилизирани значителни публични и частни инвестиции, и счита, че това е предпоставка за успеха на Зеления пакт; счита, че ЕС трябва да гарантира дългосрочна сигурност за инвеститорите и регулаторна предвидимост, както и подходяща финансова рамка, ресурси и пазарни и фискални стимули за успеха на зеления преход за положителни и устойчиво социални, индустриални и икономически промени; отново заявява, че Зеленият пакт следва да помогне на Европа да тръгне по пътя към дългосрочен устойчив растеж, просперитет и благоденствие, като гарантира, че нашите екологични, икономически и социални политики се разработват, за да гарантират справедлив преход;
8. подчертава, че глобалните предизвикателства, свързани с изменението на климата и влошаването на състоянието на околната среда, изискват глобален отговор; подчертава, че е необходимо ЕС да прояви амбициозност и да се мобилизират и други региони по света, за да се работи в една и съща насока; подчертава ролята на ЕС като световен лидер в областта на околната среда и действията в областта на климата;
9. предлага всички действия в рамките на Зеления пакт да имат научнообоснован подход и да се основават на цялостни оценки на въздействието;
10. признава институционалната си отговорност за намаляване на въглеродния отпечатък на Парламента; предлага да приеме свои собствени мерки за намаляване на емисиите, включително подмяна на автомобилния парк с превозни средства с нулеви емисии, и призовава всички държави членки да се споразумеят за определяне на едно-единствено седалище на Европейския парламент;

Повишаване на степента на амбиция на ЕС в областта на климата за 2030 г. и

2050 г.

11. счита, че правно обвързващ ангажимент на ЕС за неутралност по отношение на климата най-късно до 2050 г. ще бъде мощен инструмент за мобилизиране на необходимите обществени, политически, икономически и технологични сили за прехода; категорично подчертава, че преходът е общо усилие на всички държави членки и че всяка държава членка трябва да допринася за прилагането на неутралността по отношение на климата в ЕС най-късно до 2050 г.; призовава Комисията да представи предложение за европейски законодателен акт в областта на климата до март 2020 г.;
12. призовава за приемане на амбициозен законодателен акт в областта на климата с правно обвързваща национална и валидна за цялата икономика цел за постигане на нулеви нетни емисии на парникови газове най-късно до 2050 г. и междинни цели на ЕС за 2030 и 2040 г., които да бъдат финализирани като част от този закон най-късно към момента на приемането му от съзаконодателите, въз основа на оценки на въздействието, както и стабилна управленска рамка; подчертава, че законодателният акт в областта на климата трябва да отразява най-добрите налични научни достижения с цел ограничаване на глобалното затопляне до 1,5°C, както и че той следва да бъде актуализиран в съответствие с промените в правната рамка на ЕС и цикъла на преразглеждане на Парижкото споразумение; счита, че законодателният акт в областта на климата трябва да включва и специфични компоненти за адаптиране, а именно като изисква от всички държави членки да приемат планове за действие за приспособяване;
13. призовава за увеличаване на националните цели на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове за 2030 г. на 55% в сравнение с нивата от 1990 г.; настоятелно призовава Комисията да представи предложение за тази цел възможно най-скоро, за да може ЕС да приеме тази цел като своя актуализиран национално определен принос (НОП) достатъчно време преди COP26; освен това призовава за интегриране впоследствие на тази цел в европейския законодателен акт в областта на климата ;
14. счита, че ЕС трябва да играе активна роля и да прояви силно лидерство в подготовката за COP26, като страните по Конвенцията следва да увеличат колективните ангажименти в областта на климата, така че тези ангажименти да отразяват най-високото възможно равнище на амбиция; с оглед на това счита, че възможно най-рано през 2020 г. ЕС следва да приеме повишен НОП, за да насърчи други трети държави, по-специално основните източници на емисии, да направят същото; в този контекст подчертава необходимостта да се постигне съгласие относно повишен НОП преди планираната среща на върха между ЕС и Китай през септември, както и преди срещата на върха между ЕС и Африка;
15. признава, че държавите членки може да имат различни траектории за постигане на неутралност по отношение на климата най-късно до 2050 г. по справедлив и икономически ефективен начин, като се отчита, че държавите имат различни отправни точки, разполагат с различни ресурси и някои от тях се движат по-бързо от други, но че екологичният преход следва да се превърне в икономическа и социална възможност за всички региони на Европа;
16. подчертава, че нетните емисии ще трябва да бъдат сведени до нула във всички

сектори на икономиката, за да се допринесе по съвместен начин за постигане на целта за неутралност по отношение на климата; призовава Комисията да представи, когато е необходимо, предложения въз основа на оценки на въздействието с оглед на преразглеждане на законодателните мерки на ЕС в областта на климата и енергетиката до юни 2021 г., за да се постигне по-голяма средносрочна и дългосрочна амбиция по отношение на климата; призовава Комисията да използва също така допълнителния потенциал на друго действащо законодателство на ЕС за допринасяне за действията в областта на климата, например Директивата за екодизайна, законодателството на ЕС в областта на отпадъците, мерките, свързани с кръговата икономика и Регламента за флуорсъдържащия парников газ; подчертава освен това, че природосъобразните решения могат да помогнат на държавите членки да постигнат своите цели за намаляване на емисиите на парникови газове и по отношение на биологичното разнообразие, но настоява те да допълват намаляването на емисиите на парникови газове при източника;

17. счита, че новите и повишени цели за емисиите на парникови газове изискват схемата на ЕС за търговия с емисии (СТЕ на ЕС) да бъде подходяща за целта; призовава Комисията да направи бърз преглед на Директивата за СТЕ, включително чрез разглеждане на коефициента на линейно намаление, правилата за разпределяне на безплатни квоти и потенциалната необходимост от минимални цени на въглеродните емисии;
18. като се имат предвид трайните глобални различия в областта на климата, подкрепя намерението на Комисията да работи за механизъм за корекция на въглеродните емисии на границите, съвместим с правилата на СТО; счита, че разработването на такъв механизъм е част от по-широка стратегия за конкурентоспособна икономика на ЕС с ниски въглеродни емисии, която да подкрепя амбициите на ЕС в областта на климата, като същевременно гарантира равнопоставени условия на конкуренция; отбелязва становището на Комисията, че механизмът би бил алтернатива на предвидените в СТЕ на ЕС мерки по отношение на риска от изместване на въглеродни емисии; подчертава, че настоящите мерки за справяне с изместването на въглеродни емисии следва да не бъдат отменени до въвеждането на нова система, и призовава Комисията, преди да направи предложения, да извърши задълбочен анализ на различните форми, които механизмът за корекция на въглеродните емисии на границите би могъл да приеме, преди прегледа на законодателството в областта на климата, който се очаква да бъде извършен през юни 2021 г.; освен това счита, че един бъдещ механизъм за корекция на въглеродните емисии на границите следва да поддържа икономически стимули за успешен екологичен преход и за лидери в областта на климата, да подкрепя пазар за нисковъглеродни продукти в рамките на ЕС и да гарантира ефективна цена на въглеродните емисии в ЕС, като същевременно насърчава ценообразуването на въглеродните емисии в други части на света; счита, че той трябва да взема предвид особеностите на всеки сектор, както и че може да бъде въведен постепенно в определени сектори, като същевременно се избягват неоправдани допълнителни административни разходи, по-специално за европейските МСП;
19. приветства планираното предложение за преразглеждане на Директивата за данъчното облагане на енергията по отношение на въпросите, свързани с

околната среда, с цел прилагане на принципа „замърсителят плаща“, като се отчитат националните фискални политики и се избягва увеличаването на неравенството;

20. призовава за нова и по-амбициозна стратегия на ЕС за приспособяване към изменението на климата; припомня, че в ЕС и неговите държави членки са необходими повече усилия за намаляване на последствията от изменението на климата, изграждане на устойчивост, предотвратяване и готовност; подчертава необходимостта от мобилизиране на публични и частни инвестиции в приспособяването и призовава за същинска съгласуваност на разходите в ЕС, така че приспособяването и устойчивостта спрямо изменението на климата да бъдат оценявани като ключови критерии във всички съответни финансови средства на ЕС; същевременно счита, че е необходимо предотвратяването на бедствия, готовността и реакцията да образуват силен инструмент за солидарност с достатъчно ресурси; призовава средствата в бюджета на ЕС да се разпределят последователно и да са достатъчни, а ресурсите за механизма за гражданска защита на ЕС да бъдат обединени;
21. приветства съобщението, че Комисията ще стартира Европейски пакт за климата; подчертава, че Европейският пакт за климата трябва да обединява гражданите, регионите, местните общности, гражданското общество, предприятията (включително МСП) и профсъюзите като активни участници в прехода към неутралност по отношение на климата и да бъде основан върху истински диалог и прозрачни процеси на участие, включително при разработването, изпълнението и оценката на политиките; счита, че е важно да се сътрудничи със заинтересованите лица от енергоемките сектори и съответните социални партньори, особено със служителите, работниците, НПО и представителите на академичните среди, за да се допринесе за намирането на устойчиви решения в прехода към неутрални по отношение на въглеродните емисии икономики;

Снабдяване с чиста, достъпна и сигурна енергия

22. подчертава централната роля на енергетиката в прехода към икономика с нулеви нетни емисии на парникови газове и приветства целта на Комисията за декарбонизация на енергийната система, така че ЕС да постигне нулеви нетни емисии най-късно до 2050 г.; призовава за преразглеждане на Директивата за енергията от възобновяеми източници в съответствие с тази амбиция, като бъдат определени обвързващи национални цели за всяка държава членка; приветства освен това приоритета, който се дава на енергийната ефективност; в този контекст призовава Комисията и държавите членки да прилагат принципа за поставяне на енергийната ефективност на първо място във всички сектори и политики, което е от основно значение за намаляване на енергийната зависимост на ЕС и на емисиите от производството на енергия, като същевременно се осигуряват работни места на местно равнище в областта на санирането и се намаляват сметките за енергия на гражданите; призовава за преразглеждане на Директивата за енергийната ефективност (ДЕЕ) и Директивата за енергийната ефективност на сградите в съответствие с по-големите амбиции на ЕС в областта на климата, както и за укрепване на тяхното прилагане посредством обвързващи национални цели, като се обръща специално внимание на уязвимите граждани и същевременно се отчита необходимостта от икономическа предвидимост за съответните сектори;

23. подчертава, че за да бъдат постигнати целите на Парижкото споразумение, правоприлагането на национално равнище и на равнище ЕС е от решаващо значение; призовава държавите членки и Комисията да гарантират, че националните планове в областта на енергетиката и климата са в пълно съответствие с целите на Съюза; припомня компетентността на държавите членки да вземат решения относно енергийния си микс в рамката на ЕС в областта на климата и енергетиката;
24. подчертава факта, че за постигането на целите на ЕС, свързани с климата и устойчивото развитие, е необходимо всички сектори да увеличат използването на енергия от възобновяеми източници и постепенно да прекратят използването на изкопаеми горива; призовава за преразглеждане на насоките за трансевропейските енергийни мрежи (TEN-E) преди приемането на следващия списък от проекти от общ интерес (ПОИ), за да се приведе законодателната рамка в съответствие с приоритета за внедряване на интелигентни мрежи на всички равнища и да се предотврати зависимостта от въглеродно интензивни инвестиции; подчертава необходимостта от следване на стратегически подход към енергийните клъстери в ЕС с цел използване на най-ефективните инвестиции в областта на устойчиви източници на енергия; във връзка с това приветства съобщението относно стратегията за вятърна енергия от разположени в морето инсталации; счита, че политиките на ЕС следва специално да насърчават иновациите и внедряването на устойчивото съхранение на енергия и „зелен“ водород; подчертава необходимостта да се гарантира, че използването на енергийни източници като природния газ е само с преходен характер, като се има предвид целта за постигане на неутралност по отношение на климата не по-късно от 2050 г.;
25. подчертава, че е от решаващо значение да се гарантира добре функциониращ, напълно интегриран, ориентиран към потребителя и конкурентоспособен енергиен пазар в Европа; подчертава значението на трансграничните междусистемни връзки за създаването на напълно интегриран енергиен пазар; приветства съобщението, че до средата на 2020 г. Комисията ще предложи мерки за интелигентно интегриране, и подчертава, че по-нататъшната интеграция на енергийния пазар на ЕС ще играе важна роля за повишаване на сигурността на енергийните доставки и за постигане на икономика с нулеви нетни емисии на парникови газове; изтъква, че е необходима подходящо финансирана Агенция за сътрудничество между регулаторите на енергия, за да се укрепи и увеличи регионалното сътрудничество между държавите членки;
26. настоява за бързо постепенно премахване на преките и непреките субсидии за изкопаеми горива до 2020 г. в ЕС и във всяка държава членка;
27. приветства обявената „вълна на саниране“ на публични и частни сгради и насърчава поставянето на акцент върху санирането на училища и болници, както и върху социалното жилищно настаняване и жилищата под наем, за да се помогне на домакинствата с ниски доходи; подчертава необходимостта съществуващият сграден фонд да бъде реновиран до сгради с почти нулево потребление на енергия, за да се постигне неутралност по отношение на въглерода най-късно до 2050 г.; подчертава, че секторът на строителството има висок потенциал за спестяване на енергия и потенциал за производство на енергия от възобновяеми източници на място, което може да стимулира заетостта и да помогне за

разрастването на МСП; счита, че съществуването на интелигентна и ориентирана към бъдещето законодателна рамка е от съществено значение; следователно приветства предложенията за намаляване на националните регулаторни пречки пред реновирането на сгради и преразглеждането на Регламента за строителните продукти; призовава държавите членки стриктно да изпълняват задълженията си за саниране на публични сгради в съответствие с ДЕЕ; насърчава популяризирането на използването на дървен материал и екологични строителни материали;

28. подчертава, че енергийният преход трябва да бъде социално устойчив и да не задълбочава енергийната бедност, и приветства ангажимента на Комисията в това отношение; счита, че общностите, които се борят с енергийна бедност, трябва да разполагат с необходимите средства за участие в екологичния преход чрез образование и консултантски услуги и чрез стимулиране на дългосрочните инвестиции; призовава за целенасочени действия в тясно сътрудничество с държавите членки и за обмен на най-добри практики с цел намаляване на енергийната бедност, като същевременно се подкрепя равният достъп до инструменти за финансиране за саниране с цел повишаване на енергийната ефективност; счита, че разходите за повишаване на енергийната ефективност не следва да се поемат от домакинствата с ниски доходи; изтъква в допълнение ролята на централното отопление за осигуряването на енергия на достъпни цени;
29. подкрепя като цяло идеята за мерки, основаващи се на пазара, като един от инструментите за постигане на целите в областта на климата; изразява обаче резерви по отношение на потенциалното включване на емисиите на сградите в обхвата на СТЕ на ЕС, тъй като това може да освободи от отговорност публичните действия и да доведе до по-високи сметки за енергия за наемателите и собствениците на жилища; счита, че всякакви такива мерки биха изисквали допълнителен анализ;

Мобилизиране на промишлеността за чиста и кръгова икономика

30. счита, че преходът към модерна, неутрална по отношение на климата, силно ефективна в използването на ресурсите и конкурентоспособна промишлена база в ЕС не по-късно от 2050 г. е основно предизвикателство и възможност, и приветства съобщението, че през март 2020 г. Комисията ще представи нова стратегия в областта на промишлеността, както и стратегия за МСП; подчертава, че промишлената конкурентоспособност и политиката в областта на климата се подсилват взаимно и че постигането на иновативна и неутрална по отношение на климата повторна индустриализация ще създаде работни места на местно равнище и ще гарантира конкурентоспособността на европейската икономика;
31. подчертава, че промишлената стратегия следва да се съсредоточава върху стимулирането на вериги за създаване на стойност за икономически жизнеспособни и устойчиви продукти, процеси и бизнес модели, насочени към постигане на неутралност по отношение на климата, ефективно използване на ресурсите, кръговост и нетоксична околна среда, като същевременно се поддържа и развива международната конкурентоспособност и се избягва делокализацията на европейската промишленост; изразява съгласие с Комисията, че някои енергоемки отрасли, като например стоманодобивната, химическата и циментовата промишленост, са от решаващо значение за европейската икономика

и че модернизацията и декарбонизацията на тези промишлени сектори са от решаващо значение;

32. призовава Комисията да гарантира икономическото, социалното и териториалното сближаване при прехода, като обърне специално внимание на регионите в най-неблагоприятно положение, районите, засегнати от индустриалния преход (основно въгледобивните региони и райони, които са зависими от отрасли с висока въглеродна интензивност, като производството на стомана), слабо населените райони и териториите, които са уязвими в екологично отношение;
33. подчертава, че в промишлената стратегия и стратегията за МСП трябва да се определят ясни пътни карти за предоставяне на всеобхватен набор от стимули и възможности за финансиране на иновациите, на внедряването на революционни технологии и за нови, устойчиви бизнес модели, както и за премахването на ненужните регулаторни пречки; призовава за подкрепа от страна на ЕС за лидерите в областта на климата и ресурсите чрез технологично неутрален подход, който е в съответствие с най-добрите налични научни данни и дългосрочните цели на ЕС в областта на климата и околната среда; подчертава ролята на безопасното за околната среда улавяне и съхранение на въглероден диоксид, за да може тежката промишленост да стане неутрална по отношение на климата в случаите, когато не са на разположение варианти за пряко намаляване на емисиите;
34. припомня основната роля на цифровите технологии за подпомагане на екологичния преход, например чрез подобряване на ресурсната и енергийната ефективност и чрез подобряване на мониторинга на околната среда, както и чрез ползите за климата от пълната цифровизация на преноса и разпределението на енергия и от интелигентните приложения; счита, че стратегията за промишлеността следва да включва, както се предлага, „зелените“ и „цифровите“ трансформации и следва да идентифицира ключовите цели и пречките, които възпрепятстват пълноценното използване на потенциала на цифровите технологии; призовава Комисията да разработи стратегии и финансиране за внедряването на иновативни цифрови технологии; в същото време подчертава значението на подобряването на енергийната ефективност и функционирането на кръговата икономика в рамките на самия цифров сектор и приветства ангажиментите на Комисията в това отношение; отправя искане към Комисията да установи методология за мониторинг и количествено измерване на нарастващото въздействие на цифровите технологии върху околната среда, като същевременно не се създава ненужна административна тежест;
35. подчертава, че стратегията за промишлеността трябва да включва надлежно вземане под внимание на въздействието върху работната сила, както и обучението, преквалификацията и повишаването на квалификацията на работниците; призовава Комисията да разгледа внимателно регионалното измерение на тази стратегия и да гарантира, че нито един регион няма да бъде изоставен; настоява на необходимостта стратегията да включва социален диалог, в който работниците участват пълноценно;
36. призовава за амбициозен нов план за действие за кръговата икономика, който трябва да има за цел намаляване на общия отпечатък на производството и

потреблението на ЕС върху околната среда и ресурсите, като същевременно се предоставят силни стимули за иновации, устойчиви предприятия и пазари за неутрални по отношение на климата и нетоксични, кръгови продукти, чиито основни приоритети са ефективно използване на ресурсите, нулево замърсяване и предотвратяване на генерирането на отпадъци; подчертава силните взаимодействия между действията в областта на климата и кръговата икономика, по-специално в индустриите с високо потребление на енергия и високи въглеродни емисии; призовава за установяване на цел на равнището на ЕС за ефективно използване на ресурсите;

37. призовава Комисията да предложи цели за разделно събиране, намаляване на отпадъците, повторна употреба и рециклиране, както и други специфични действия, например разширена отговорност на производителя, в приоритетни сектори като търговските отпадъци, текстила, пластмасата, електрониката, строителството и храните; настоятелно призовава Комисията да разработи мерки за подкрепа на пазара за рециклирани материали в Европа, включително общи стандарти за качество, както и задължителни цели за използването на възстановени материали в приоритетните сектори, когато това е осъществимо; подчертава значението на това да се разработят нетоксични цикли на материалите, като се ускори заместването на веществата, пораждащи сериозно безпокойство, и се насърчават научните изследвания и иновациите за разработване на нетоксични продукти; призовава Комисията да обмисли мерки за справяне с вносните продукти, съдържащи вещества или компоненти, които са забранени в рамките на ЕС, и счита, че те следва да не бъдат повторно въвеждани на пазара на ЕС в продукти за потребление чрез дейности по рециклиране;
38. подкрепя приемането на политически мерки за устойчиви продукти, включително разширяване на обхвата на екопроектирането със законодателство, което прави продуктите по-трайни, подлежащи на поправка, повторно използване и рециклиране, както и силна работна програма за екодизайна от 2020 г. нататък, която да включва също така смартфони и друго ново информационно-технологично оборудване; призовава за законодателни предложения относно правото на поправка, премахване на планираното остаряване и общи зарядни устройства за мобилно ИТ оборудване; подкрепя плановите на Комисията за законодателни предложения за гарантиране на безопасна, кръгова и устойчива верига за създаване на стойност в сектора на батериите за всички батерии и очаква това предложение да включва най-малко мерки за екопроектиране, цели за повторна употреба и рециклиране, както и устойчиви и социално отговорни източници; подчертава необходимостта от създаване на силен и устойчив клъстер в областта на производството на батерии и съхранението на енергия; подчертава необходимостта от насърчаване на местното потребление и производство въз основа на принципите на отказ, намаляване, повторна употреба, рециклиране и ремонтване, от спиране на бизнес стратегиите за планирано остаряване, при което продуктите са проектирани така, че да имат кратък жизнен цикъл и да трябва да бъдат заменени, както и от адаптиране на потреблението към ограниченията на планетата; счита, че правото на ремонт и дългосрочната подкрепа за услугите в областта на информационните технологии са наложителни за постигането на устойчиво потребление; призовава тези права да бъдат заложили в законодателството на ЕС;

39. настоятелно призовава Комисията да засили допълнително мерките на ЕС срещу замърсяването с пластмаси, по-специално в морската среда, и призовава за по-широки ограничения по отношение на пластмасовите изделия за еднократна употреба и тяхната замяна; подкрепя разработването на законодателство за справяне с прекомерното опаковане и за да се гарантира, че всички опаковки, които не са пригодни за повторна употреба или рециклиране по икономически жизнеспособен начин, най-късно до 2030 г. няма да се допускат на пазара на ЕС, като същевременно се гарантира безопасността на храните; призовава за мерки за трансгранична координация на системите за връщане на депозитите; настоятелно призовава Комисията да подходи всеобхватно към пластмасовите микрочастици, включително чрез приемането на постепенно извеждане от употреба на умишлено добавени пластмасови микрочастици и чрез нови мерки – включително регулаторни – срещу непреднамереното изпускане на пластмаси, например от текстилни материали, гуми и пластмасови гранули; отбелязва, че Комисията възнамерява да разработи регулаторна рамка за биоразградими пластмаси и пластмаси от естествени полимери; изтъква необходимостта от напълно кръгова икономика в областта на пластмасите;
40. призовава за екологичен единен пазар на ЕС, с цел да се насърчи търсенето на устойчиви продукти чрез специфични разпоредби, например разширяване на използването на екологосъобразни обществени поръчки; приветства в тази връзка ангажимента на Комисията да предложи допълнително законодателство и насоки относно „зелените“ обществени поръчки; призовава обществените поръчки, възлагани от институциите на ЕС, да служат за пример в това отношение; подчертава необходимостта от преразглеждане и преработване на правилата на ЕС за обществените поръчки, за да се гарантират наистина еднакви условия на конкуренция за дружествата от ЕС, и по-специално онези, които произвеждат устойчиви продукти или услуги, например в областта на обществения транспорт;
41. подчертава важната роля на осъзнаващите правата си и добре информирани потребители; призовава за мерки, с които да се гарантира, че потребителите разполагат с прозрачна, съпоставима и хармонизирана информация за продукта, включително етикетирание на продуктите, въз основа на солидни данни и научни доказателства, за да им се помогне да правят по-здравословни и по-устойчиви избори, както и да бъдат информирани относно трайността и възможностите за поправка на продуктите и техния екологичен отпечатък; подчертава необходимостта да се предоставят на потребителите ефективни, лесно разбираеми и приложими средства за защита, които отчитат аспектите, свързани с устойчивостта, и които дават приоритет на повторната употреба или поправката, а не на изхвърлянето на продукти, които не функционират правилно;
42. счита, че възобновяемите материали от устойчиви източници ще играят важна роля в прехода към неутрална по отношение на климата икономика, и подчертава необходимостта от стимулиране на инвестициите в развитието на устойчива биоикономика, при която материалите с интензивна употреба на изкопаеми горива се заменят с възобновяеми източници и материали на биологична основа, например в сектора на сградите, текстила, химическите продукти, опаковките, корабостроенето и – когато може да се осигури устойчивост – производството на енергия; подчертава, че това трябва да бъде направено по устойчив начин, който зачита екологичните ограничения; подчертава потенциала на биоикономиката за

създаване на нови екологични работни места, включително в селските райони на ЕС, и за стимулиране на иновациите; призовава да бъдат подкрепени научните изследвания и иновациите в устойчиви решения в областта на биоикономиката, които също така следва да вземат предвид необходимостта от опазване на уникалното биологично разнообразие и екосистеми; призовава за ефективно прилагане на стратегията на ЕС за биоикономика като част от Европейския зелен пакт;

Ускоряване на прехода към устойчива и интелигентна мобилност

43. приветства предстоящата стратегия за устойчива и интелигентна мобилност и изразява съгласие с Комисията, че всички видове транспорт (автомобилен, железопътен, въздушен и воден) ще трябва да допринасят за декарбонизацията на транспортния сектор в съответствие с целта за постигане на неутрална по отношение на климата икономика, като същевременно потвърждава, че това ще бъде както предизвикателство, така и възможност; подкрепя прилагането на принципа „замърсителят плаща“; призовава за дългосрочна всеобхватна стратегия за справедлив преход, която да отчита също така приноса на транспортния сектор за икономиката на ЕС и необходимостта да се гарантират висока степен на достъпна транспортна свързаност на достъпни цени, както и социалните аспекти и защитата на правата на работниците;
44. приветства предложението на Комисията за насърчаване на мултимодалния транспорт с цел повишаване на ефективността и намаляване на емисиите; счита обаче, че мултимодалността може да бъде постигната най-добре единствено чрез конкретни законодателни предложения; приветства намерението на Комисията да предложи мерки за увеличаване на взаимната свързаност между автомобилния транспорт, железопътния транспорт и вътрешните водни пътища, което да доведе до действително преминаване към други видове транспорт; призовава инвестициите в свързаността на европейската железопътна мрежа да бъдат засилени и да се ползват с подкрепа, така че да се даде възможност за равен достъп до публичен железопътен транспорт в целия ЕС и пътническият железопътен транспорт да стане по-привлекателен; подчертава, че единното европейско железопътно пространство е предпоставка за преминаването към други видове транспорт, и призовава Комисията да представи стратегия до края на 2020 г., последвана от конкретни законодателни предложения, за преодоляване на фрагментацията на вътрешния пазар;
45. подчертава, че водният транспорт с нулеви емисии е от ключово значение за развитието на устойчив мултимодален транспорт; настоятелно призовава Комисията да разработи координирана европейска рамка за правилата за вътрешните водни пътища; изисква от Комисията да подкрепя активно интермодалността, като бъдат включени вътрешните водни пътища, и по-специално трансграничните мрежи от национални водни системи, които трябва да бъдат подобрени;
46. отново заявява, че Единното европейско небе (ЕЕН) е в състояние да намали емисиите от въздухоплаването без значителни разходи, но само по себе си няма да доведе до значително намаляване на емисиите от въздухоплаването в съответствие с дългосрочната цел на ЕС; призовава за ясна регулаторна пътна карта за декарбонизацията на въздухоплаването, която да се основава на

технологични решения, инфраструктура, изисквания за устойчиви алтернативни горива и ефективни операции, в съчетание със стимули за преминаване към други видове транспорт;

47. приветства предложението на Комисията да преразгледа Директивата за инфраструктурата за алтернативни горива и Регламента за трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) с оглед ускоряване на въвеждането на превозни средства и кораби с ниски или нулеви емисии; приветства поставянето на акцент върху разрастването на инфраструктурата за зареждане на електрически превозни средства; въпреки това призовава за по-цялостен план за градска мобилност с цел намаляване на задръстванията и подобряване на условията за живот в градовете, например чрез подкрепа за обществения транспорт с нулеви емисии и инфраструктурата за придвижване с велосипед и пеша, особено в градските райони;
48. счита, че е от решаващо значение да се осигурят достатъчно инвестиции за развитие на подходяща инфраструктура за мобилност с нулеви емисии и че всички съответни фондове на ЕС (Механизъм за свързване на Европа, InvestEU и др.), както и отпускането на заеми от страна на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) в областта на транспорта, трябва да бъдат съобразени с това; призовава държавите членки да се ангажират с подходящо финансиране и да ускорят темпа на внедряване на иновативни стратегии, инфраструктура за зареждане и алтернативни горива; счита, че приходите от данъци или такси върху транспорта следва да бъдат заделени за подпомагане на прехода, за да станат тези разходи по-приемливи от социална гледна точка; приветства предложението на Комисията за разработване на интелигентни системи за управление на трафика и решения от типа „Мобилността като услуга“, особено в градските райони; призовава Комисията да подкрепи разработването на иновативни приложения, нови технологии, нови бизнес модели и нововъзникващи и иновативни системи за мобилност в цяла Европа; настоятелно призовава Комисията да включи градовете с техния практически опит и ноу-хау в обсъждането относно изпълнението на бъдещите политики за мобилност на равнището на ЕС;
49. приветства намерението на Комисията да включи морския сектор в СТЕ; подчертава, че ЕС следва да защитава високо равнище на амбиция за намаляване на емисиите на парникови газове в морския сектор както на международно равнище, така и на равнище ЕС, като същевременно никои нови мерки на ЕС не следва да уронват конкурентоспособността на международно равнище на корабите, плаващи под знамето на ЕС; счита, че мерките на ЕС и международните мерки следва да вървят ръка за ръка, с цел да се избегне създаването на двойна нормативна уредба за промишлеността, и че никое действие или бездействие на световно равнище не следва да възпрепятства способността на ЕС да предприема по-амбициозни действия в рамките на Съюза; освен това подчертава необходимостта от мерки за отказване от използването на тежки горива и потребността от неотложни инвестиции в научни изследвания в областта на новите технологии за декарбонизация на сектора на корабоплаването и в разработването на кораби с нулеви емисии и на „екологични кораби“;
50. подкрепя предложените мерки за намаляване на емисиите в сектора на въздухоплаването и укрепването на СТЕ в съответствие с амбициите на ЕС в областта на климата и поэтапното извеждане от употреба на безплатното

разпределение на квоти за авиокомпаниите за вътрешни за ЕС полети; същевременно призовава Комисията и държавите членки да направят всичко възможно да укрепят схемата за компенсиране и намаляване на емисиите на въглероден диоксид в международното въздухоплаване (CORSIA) и да подкрепят приемането от Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО) на дългосрочна цел за намаляване на емисиите в сектора, като се гарантира законодателната автономия на ЕС при прилагането на Директивата за СТЕ; подчертава, че като съзаконотатели Европейският парламент и Съветът са единствените институции, които могат да вземат решение относно всяко бъдещо изменение на Директивата за СТЕ; изтъква, че всяко изменение на Директивата за СТЕ следва да се извършва единствено ако е в съответствие с ангажимента на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове от цялата икономика;

51. подчертава, че е важно да се осигури равнопоставеност между различните видове транспорт; призовава Комисията да направи предложения за координирани мерки за прекратяване на данъчните облекчения за горивата във въздухоплаването и корабоплаването в държавите членки в контекста на преразглеждането на Директивата за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията, като същевременно се избегнат нежелани отрицателни последици за околната среда, икономиката или социалната сфера;
52. очаква с интерес предстоящите предложения на Комисията за по-строги стандарти за емисиите на замърсители на въздуха от превозните средства с двигатели с вътрешно горене (Евро 7) и за преразгледани стандарти за емисиите на CO₂ от леките автомобили и микробусите, както и от камионите, като се гарантира стратегия за периода от 2025 г. нататък, която има за цел преход към мобилност с нулеви емисии; призовава Комисията да разработи методики за оценка на жизнения цикъл; припомня резултата от задълбочения анализ, придружаващ съобщението на Комисията, озаглавено „Чиста планета за всички: Европейска стратегическа дългосрочна визия за просперираща, модерна, конкурентоспособна и неутрална по отношение на климата икономика“, според който всички нови автомобили, пуснати на пазара на ЕС, ще трябва да бъдат с нулеви емисии от 2040 г. нататък в сценариите за постигане на неутралност по отношение на климата през 2050 г., и призовава за съгласувана рамка на политиките и преходни схеми в подкрепа на това развитие; отбелязва, че ще е необходимо преразглеждане на действащите правила, за да се даде възможност на водещите държави да прилагат по-строги мерки на национално равнище, ако държавите членки вземат такова решение;
53. приветства плановете на Комисията за справяне със замърсяването на въздуха от морския транспорт и въздухоплаването, включително регулиране на достъпа на най-силно замърсяващите кораби до пристанищата на ЕС, както и нормативни действия за справяне със замърсяването от кораби, които са на док в пристанищата; подчертава, че е важно да се насърчава развитието на пристанища с нулеви емисии, като се използва енергия от възобновяеми източници; подчертава, че въвеждането на нови зони за контрол на емисиите, които са предвидени съгласно Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби (MARPOL), както и намаляването на скоростта за корабоплаването, са подходящи и лесно приложими решения за намаляване на емисиите;

54. отбелязва плановете на Комисията да разгледа възможността за разширяване на търговията с емисии в Европа, така че да обхваща и емисиите от автомобилния транспорт; отхвърля пряко включване в СТЕ на ЕС и създаването на всякакъв вид паралелни схеми; подчертава категорично, че никаква ценова система не следва да заменя или отслабва съществуващите или бъдещите стандарти за CO₂ за автомобили и камиони и да поставя допълнителна тежест пряко върху потребителите;

„От фермата до трапезата“: създаване на справедлива, здравословна и екологосъобразна продоволствена система

55. приветства предложението на Комисията за представяне на стратегия „От фермата до трапезата“ през 2020 г. за постигане на по-устойчива политика в областта на храните чрез обединяване на усилията за предприемане на мерки във връзка с изменението на климата, опазване на околната среда и защита и възстановяване на биологичното разнообразие с амбицията да се гарантира, че европейците получават достъпни, висококачествени и устойчиви храни, като същевременно се осигурят достоен живот за земеделските стопани и жените и мъжете рибари и конкурентоспособността на селскостопанския сектор; счита, че общата селскостопанска политика (ОСП) следва да бъде изцяло в съответствие с увеличената амбиция на ЕС по отношение на климата и биологичното разнообразие; приветства ангажимента на Комисията да гарантира, че европейските храни следва да се превърнат в световен стандарт за устойчивост; призовава Комисията да използва стратегията „От фермата до трапезата“ за изграждане на истинска дългосрочна визия за устойчиви и конкурентоспособни продоволствени системи, като същевременно се насърчава реципрочността на производствените стандарти на ЕС в търговските споразумения;
56. подчертава, че устойчивото селско стопанство и земеделските стопани ще играят важна роля за справянето с предизвикателствата пред Европейския зелен пакт; изтъква важността и потенциала на европейското селско стопанство да допринася за действията в областта на климата, за кръговата икономика и за по-голямо биологично разнообразие, както и да насърчава устойчивото използване на възобновяеми суровини; подчертава, че на земеделските стопани в ЕС трябва да се предоставят необходимите инструменти за борба с и адаптиране към изменението на климата, като например инвестиране в прехода към по-устойчиви селскостопански системи; подчертава, че стратегията „От фермата до трапезата“ следва да има за цел амбициозно намаляване на емисиите на парникови газове от селското стопанство и деградацията на почвите;
57. подчертава, че позицията на земеделските стопани в агрохранителната верига за доставки трябва да бъде укрепена; изтъква, че следва да се обърне внимание на въздействието на законодателството на ЕС в областта на конкуренцията върху устойчивостта на веригата за доставка на храни, например чрез борба с нелоялните търговски практики и възнаграждаване на производителите, които доставят висококачествени храни за постигане на обществени блага, като например по-високи екологични стандарти и стандарти за хуманно отношение към животните – ползи, които понастоящем не са отразени в достатъчна степен в цените извън стопанствата;
58. призовава за устойчива ОСП, която със своите мерки активно да подкрепя и

насърчава земеделските стопани да допринасят повече за околната среда и климата, както и да управлява по-добре нестабилността и кризите; отправя искане към Комисията да анализира приноса на настоящото предложение за реформа на ОСП за реализирането на ангажиментите на ЕС в областта на околната среда, климата и опазването на биологичното разнообразие, с цел да се приведе тази политика в съответствие с целите, определени в Европейския зелен пакт, като се вземе предвид необходимостта от поддържане на условия на равнопоставеност в Европа, за да се даде възможност за силно и устойчиво селскостопанско производство; подчертава, че стратегическите планове по ОСП трябва да отразяват в пълна степен амбицията на Европейския зелен пакт, и призовава Комисията да бъде категорична по този въпрос в своята оценка на стратегическите планове, и по-специално да проверява амбицията и ефективността на екосхемите на държавите членки и да следи отблизо резултатите от прилагането им; подчертава значението, което има в рамките на новия модел за осъществяване на ОСП целенасоченият подход, основан на резултатите, който включва по-голяма степен на опростяване и прозрачност по отношение на конкретните постижими резултати и целите във връзка с добавената стойност; счита, че е необходимо да се помогне на земеделските стопани да осъществят преход към по-устойчиво селско стопанство, като за тази цел подкрепя предоставянето на ОСП на бюджет, който да ѝ позволява да постигне всички свои цели, включително реализиране на амбицията на ЕС, свързана с околната среда;

59. отново заявява, че намаляването на зависимостта от пестициди е една от приоритетните цели за устойчиво селско стопанство; приветства във връзка с това ангажимента на Комисията за предприемане на мерки с цел справяне с натиска, който оказват пестицидите върху околната среда и здравето, и за значително намаляване на употребата на химически пестициди и на риска, който те пораждат, както и на използването на торове и антибиотици, включително чрез законодателни мерки; подчертава, че стратегията „От фермата до трапезата“ следва да включва задължителни цели за намаляване на опасните пестициди; призовава за стратегия на ЕС за улесняване на достъпа до пазара на научно обосновани устойчиви алтернативи; призовава Комисията да предприеме действия по призивите, отправени в резолюцията на Парламента от 16 януари 2019 г. относно процедурата на Съюза за разрешаване на пестициди⁵;
60. отбелязва със загриженост, че селското стопанство, рибарството и производството на храни продължават да бъдат най-големият фактор за загуба на биологично разнообразие на сушата и в морската среда; счита, че загубата на опрашители, включително пчели, е повод за особена загриженост от гледна точка на продоволствената сигурност, тъй като зависимите от опрашителите култури играят важна роля за нашия хранителен режим; призовава Комисията и държавите членки да гарантират в спешен порядък пълното приемане на насоките на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) за пчелите от 2013 г. и настоятелно призовава държавите членки да хармонизират своите оценки на пестицидите;
61. подчертава, че са необходими интелигентни селскостопански техники и методи за производство, за да се осигури достатъчно количество питателна храна за

⁵ Приети текстове, P8_TA(2019)0023.

увеличаващото се население и да се намалят загубите и разхищението на храни; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да засилят действията за намаляване на разхищението на храни и за борба с измамите с храни; призовава за приложима за целия ЕС цел за намаляване на разхищението на храни с 50% до 2030 г. въз основа на обща методика; подчертава положителните ефекти, които късите вериги на доставка на храни могат да окажат за намаляване на разхищението на храни;

62. подчертава, че законодателството относно материалите, предназначени за контакт с храни, и максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди следва да бъдат преразгледани и да се основават на най-новите научни данни; настоятелно призовава Комисията да наложи забрана върху вредните за здравето на човека добавки в храните; припомня ключовата роля на здравословните храни за намаляването на сърдечносъдовите и на раковите заболявания; подчертава колко е важно да се създаде правна рамка, включително механизми за правоприлагане, така че вносните хранителни продукти да отговарят на европейските стандарти за опазване на околната среда;
63. отбелязва, че гражданите на ЕС считат, че „предоставянето на безопасни, здравословни и качествени храни“ за всички потребители следва да бъде главният приоритет на ОСП и на общата политика в областта на рибарството (ОПОР); счита, че цифровите средства за предоставяне на информация могат да допълнят, но не и да заменят, информацията на етикетите; следователно приветства намерението на Комисията да проучи нови начини за предоставяне на по-добра информация на потребителите; призовава Комисията да разгледа възможността за подобряване на етиктирането на храните, например по отношение на етиктирането за хранителната стойност, етиктирането на държавата на произход на определени храни, етиктирането във връзка с околната среда и хуманното отношение към животните, с цел да се избегне фрагментирането на единния пазар и да се осигури обективна, прозрачна и лесна за използване от потребителите информация;
64. изтъква, че селското стопанство има потенциала да подпомогне ЕС да намали своите емисии чрез устойчиви практики, като например прецизното земеделие, биологичното земеделие, агроекологията, агролесовъдството, по-хуманно отношение към животните и профилактиката на заболяванията при хората и животните, включително устойчивото управление на горите, улавянето на въглерод, както и подобреното управление на хранителните вещества, с цел да се спомогне за постигането на целите на Европейския зелен пакт; подчертава, че е важно земеделските стопани да бъдат стимулирани да преминават към методи, които ще доведат до увеличаване на ползите по отношение на климата, околната среда и биологичното разнообразие по справедлив, своевременен и осъществим от икономическа гледна точка начин; приветства факта, че стратегията „От фермата до трапезата“ ще обхване също така ползите от новите технологии, включително цифровизацията, и ще подобри ефективността, използването на ресурсите и екологичната устойчивост, като същевременно ще донесе икономически ползи за сектора; отново отправя своя призив да се въведе широк европейски стратегически план за производство и снабдяване с растителни протеини, който да се основава на устойчивото развитие на всички култури, отглеждани в целия ЕС;

65. призовава Комисията да интегрира продуктите на рибното стопанство и аквакултурите в своята стратегия „От фермата до трапезата“ с цел засилване на устойчивостта на веригата за създаване на стойност в сектора на рибното стопанство (като се започне от риболова и се стигне до потреблението); признава потенциала на сектора на рибарството за допринасяне към целите на Европейския зелен пакт; решително подчертава необходимостта секторът да бъде в съответствие с целите на ЕС в областта на околната среда, климата и устойчивостта, както и с науката; подчертава, че е важно да се осигури подходяща подкрепа за европейските мъже и жени рибари в прехода им към устойчиви риболовни дейности; призовава Комисията да представи предложение за подобряване на проследимостта на всички морски хранителни продукти, включително етикетиране на произхода на консервирани рибни продукти и отхвърляне на продуктите, които вредят на морската среда или изчерпват нейните ресурси;
66. счита, че е важно да се повишат действащите стандарти за хуманно отношение към животните и да се разработят нови такива, по целесъобразност основаващи се на нови научни данни, и да се започнат производства за установяване на нарушение при системно неспазване в държавите членки на прилагането и изпълнението на действащото законодателство в областта на хуманното отношение към животните; призовава Комисията да представи без необосновано забавяне нова стратегия за хуманно отношение към животните, която да проправи пътя за приемане на рамково законодателство за хуманно отношение към животните и да гарантира, че фактът, че животните имат усещания, ще бъде взет предвид във всички съответни политики;

Опазване и възстановяване на екосистемите и биологичното разнообразие

67. изразява дълбоко съжаление, че Европа и светът продължават да губят биологичното разнообразие с тревожни темпове и не успяват да постигнат настоящите си цели, включително целите от Аичи за спиране на загубата на биологично разнообразие; подчертава необходимостта от запазване на биологичното разнообразие и приветства ангажимента на Комисията да представи стратегия за биологичното разнообразие до март 2020 г., преди 15-ата конференция на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие; подчертава, че ЕС следва да настоява за амбициозно и обвързващо световно споразумение относно рамката за периода след 2020 г. относно биологичното разнообразие с ясни и задължителни цели за защитените зони както в ЕС като цяло, така и в световен мащаб; счита, че е от решаващо значение да се спре и да се обърне тенденцията за загуба на биологично разнообразие до 2030 г. както в рамките на ЕС, така и в световен мащаб, като се включат специфични действия за европейските отвъдморски територии;
68. подчертава, че стратегията за биологичното разнообразие до 2030 г. трябва да включва както амбициозни и приложими правни мерки и обвързващи цели за засилване на защитата и възстановяването на уязвимите екосистеми, така и всеобхватни мерки за справяне с причините за загубата на биологично разнообразие; подчертава колко е важно да се увеличат ефективността и размерът на мрежите от защитени зони, за да се смекчи изменението на климата и да се приспособим към него, както и да се позволи на биологичното разнообразие да се възстанови; призовава Комисията да включи в стратегията за биологичното

разнообразие цел за постепенно премахване на опасните химикали и да я свърже със стратегията за нетоксична околна среда; отбелязва плановите на Комисията да набележи мерки за подобряване и възстановяване на увредените екосистеми и да предложи план за възстановяване на природата; счита, че областите с богато биологично разнообразие на градската екологосъобразна инфраструктура спомагат за справяне със замърсяването на въздуха, шума, въздействието на изменението на климата, топлинните вълни, наводненията и проблемите, свързани с общественото здраве; приветства факта, че Комисията ще направи предложения за екологизиране на европейските градове и за увеличаване на биологичното разнообразие в градските пространства;

69. подчертава, че съгласуваността на политиките както на равнището на ЕС, така и на национално равнище, е от ключово значение за успешната политика за опазване на природата и биологичното разнообразие; по отношение на изпълнението счита, че е важно да се обменят най-добри практики и опит между държавите членки; призовава Комисията да започне производства за установяване на нарушения срещу държави членки, които не спазват законодателството в областта на опазването на природата; призовава Комисията да укрепи Директивата относно екологичната отговорност в съответствие с препоръките на Европейския парламент, съдържащи се в неговата резолюция, приета на 26 октомври 2017 г.;
70. счита, че факторите за загуба на биологично разнообразие са глобални и се разпространяват отвъд националните граници; подкрепя следователно предложението на Комисията за определяне на глобална обвързваща цел за опазване и възстановяване на биологичното разнообразие на Конференцията на ООН за биологичното разнообразие през октомври 2020 г.; призовава Комисията и държавите членки да обединят усилията си за постигане на съгласие по амбициозна глобална цел за защитени зони за морски и сухоземни територии;
71. припомня, че горите са абсолютно необходими за планетата и за биологичното разнообразие; приветства намерението на Комисията да предприеме действия срещу глобалното обезлесяване и отправя искане за засилване на тези действия; призовава Комисията да представи във възможно най-кратък срок предложение за европейска правна рамка, основана на принципа за надлежна проверка, за осигуряване на устойчиви вериги на доставки на продукти, предлагани на пазара на ЕС, при които не се причинява обезлесяване, със специален акцент върху справянето с основните фактори за вноса на продукти, получени в резултат на обезлесяване, и да насърчава вместо това внос, който не е свързан с обезлесяване в чужбина;
72. призовава Комисията да представи нова, амбициозна стратегия на ЕС за горите, с която да се отдаде необходимото признание на важната, мултифункционална и хоризонтална роля, която европейските гори, секторът и устойчивото управление на горите играят в борбата с изменението на климата и загубата на биологично разнообразие, като се отчитат също така социалните, икономическите и екологичните аспекти; припомня необходимостта от действия за борба с незаконната сеч в Европа; подчертава, че всички усилия за залесяване, повторно залесяване и възстановяване следва да имат за цел подобряване на биологичното разнообразие, както и съхранението на въглерод;

73. подчертава, че трафикът на екземпляри от дивата флора и фауна и незаконната търговия с тях са основни фактори за загубата на биологично разнообразие; подчертава, че планът за действие срещу трафика на екземпляри от дивата флора и фауна от 2016 г. приключва през 2020 г.; настоятелно призовава Комисията да поднови и засили неговите разпоредби, да ги интегрира изцяло в стратегията за биологичното разнообразие за периода до 2030 г. и да осигури подходящо финансиране; призовава Комисията да превърне сътрудничеството с държавите партньори в ключов елемент на борбата с престъпленията срещу дивата флора и фауна и с намаляването на биологичното разнообразие;
74. признава ролята на синята икономика в борбата с изменението на климата; подчертава, че синята икономика – включително производството на възобновяема енергия, туризмът и промишлеността – трябва да бъде наистина устойчива, тъй като използването на морските ресурси зависи пряко или косвено от дългосрочните качество и устойчивост на океаните; счита, че въпросът за океаните следва да е на едно от първите места в дневния ред на Европейския зелен пакт; настоятелно призовава Комисията да придаде „синьо“ измерение на Зеления пакт и напълно да включи измерението на океаните като ключов елемент от Зеления пакт, като отчете в пълна степен екосистемните услуги, предоставяни от океаните, чрез разработването на План за действие относно океаните и аквакултурите, включително конкретни действия, обединяващи интегрирана стратегическа визия по въпросите на морската политика, като например транспорта, иновациите и знанията, биологичното разнообразие, „синята“ икономика, емисиите, отпадъците и управлението;
75. счита, че общата политика в областта на рибарството (ОПОР) следва да бъде насочена към преустановяване на прекомерния улов и възстановяване на рибните запаси над максималния устойчив улов, към развитието на устойчиви системи за морски и сладководни аквакултури, както и към създаването на ефективна и интегрирана система за управление, основаваща се на екосистемите, която взема предвид всички фактори, които оказват въздействие върху рибните запаси и морската екосистема, включително изменението на климата и замърсяването; призовава Комисията да представи предложение за преразглеждане на ОПОР в това отношение;
76. подчертава необходимостта от усилия за опазване на океаните и на крайбрежните региони, както за смекчаването на последиците от изменението на климата, така и за приспособяването към него, и за опазване и възстановяване на морските и крайбрежните екосистеми, и призовава за предложение за определяне на обвързваща цел за разширяване на мрежата от морски защитени зони до най-малко 30% на равнище ЕС в стратегията за биологичното разнообразие за периода до 2030 г., за да се подобри опазването на океаните; подчертава необходимостта от увеличаване на финансовите ресурси и капацитета за подобряване на знанията за морската среда във връзка с биологичното разнообразие, климата и замърсяването, за да се проучи по-добре въздействието на различните дейности върху морските екосистеми и състоянието на рибните запаси и да се създадат подходящи планове за действие за приспособяване и смекчаване на последиците;
77. подчертава значението на насърчаването на ролята на ЕС като световен лидер в управлението на океаните, включително търговското измерение, чрез подкрепа

на приемането на международен механизъм по линия на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право за опазване на биологичното разнообразие и морските екосистеми извън зоните под национална юрисдикция, както и на политика на нулева толерантност по отношение на незаконния риболов, включваща обща стратегия със съседните страни за предотвратяване и намаляване на замърсяването; изтъква необходимостта от засилване на ролята на ЕС в приноса към Десетилетието на ООН, посветено на океанологията, в полза на устойчивото развитие, за да се постигне по-добро взаимодействие в областта на океанологията и да се допринесе за постигането на целите за устойчиво развитие;

Амбиция за нулево замърсяване за постигане на нетоксична околна среда

78. приветства намеренията на Комисията да представи план за действие за нулево замърсяване на въздуха, водата и почвата, който следва също така да съдържа мерки срещу замърсяването на водите от сушата, да предвижда засилен мониторинг и да поставя акцент върху действията за предотвратяване на замърсяването; изразява съжаление за забавянето на представянето на стратегията за нетоксична околна среда и призовава Комисията да представи амбициозна хоризонтална стратегия за нетоксична околна среда възможно най-скоро през 2020 г., за да се гарантира подходяща защита на всички европейци срещу вредни вещества, включително на потребителите, работниците и уязвимото население;
79. счита, че стратегията за нетоксична околна среда следва да запълни всички регулаторни пропуски в законодателството на ЕС в областта на химикалите и да допринесе ефективно за бързото заместване на веществата, пораждащи сериозно безпокойство, и други опасни химикали, включително вещества, нарушаващи функциите на ендокринната система, много устойчиви химикали, невротоксични и имунотоксични вещества, както и за решаването на проблемите, свързани с комбинирания ефект на химикалите, наноформите на вещества и излагането на опасни химикали от продукти; отново заявява, че всяка забрана на тези химични вещества следва да отчита всички аспекти на устойчивостта; подчертава необходимостта от ясен ангажимент за осигуряване на средства за подобрени методи за изследване на по-безопасни алтернативи, както и за насърчаване на заместването на вредни химикали, на чистото производство и на устойчивите иновации; подчертава необходимостта от намаляване на изпитванията върху животни при оценките на риска и призовава за увеличаване на усилията и финансовите средства за тази цел;
80. призовава за амбициозно законодателно предложение до юни 2020 г. относно веществата, нарушаващи функциите на ендокринната система, особено тези в козметичните продукти, детските играчки и материалите, които влизат в контакт с храни, както и за план за действие, осигуряващ цялостна рамка с цели и срокове за свеждане до минимум на излагането на гражданите на химикали, нарушаващи функциите на ендокринната система; посочва, че новата цялостна рамка относно ендокринните нарушители трябва да гарантира, че се взема предвид ефектът от смесването и комбинираните излагания;
81. призовава Комисията да предприеме ясни законодателни действия за справяне с проблема на попадането на фармацевтични продукти в околната среда, в резултат

както на производствения процес, така и на използването и изхвърлянето на фармацевтични продукти; отбелязва със загриженост приноса на фармацевтичните продукти за развитието на антимикробна резистентност при попадането им в околната среда чрез животинската тор;

82. посочва, че планът за действие за нулево замърсяване на въздуха, водата и почвата трябва да бъде една всеобхватна и хоризонтална стратегия за защита на здравето на гражданите от влошаването на състоянието на околната среда и замърсяването; призовава Комисията да повиши равнището на опазване на качеството на въздуха в съответствие с последните научни открития и насоките на Световната здравна организация (СЗО); настоятелно призовава за по-добър мониторинг на замърсяването на въздуха в държавите членки чрез прилагането на ясни и хармонизирани методи за измерване, както и за лесен достъп до информацията за европейските граждани; призовава за всеобхватни действия срещу всички съответни замърсители, за да се възстановят природните функции на подпочвените и повърхностните води; подчертава, че при преразглеждането на Директивата относно емисиите от промишлеността следва да се постави акцент върху предотвратяването на замърсяването, съгласуваността с политиките за кръговата икономика и декарбонизацията; призовава освен това за преразглеждане на Директивата „Севезо“;

Финансиране на Европейския зелен пакт и гарантиране на справедлив преход

83. приветства признаването на необходимостта от значително финансиране за постигане на целите на Европейския зелен пакт; приветства също така това, че в съобщението се отчита фактът, че устойчивостта следва да бъде допълнително включена във всички сектори; счита, че Комисията следва да предложи всеобхватен план за финансиране, основан на съгласуван набор от предложения, които следва да имат за цел насърчаване на публичните и частните инвестиции на всички равнища; счита, че такъв план е необходим, за да се посрещнат значителните нужди от финансиране и да се осигурят допълнителните инвестиции, необходими за изпълнението на целите на Европейския зелен пакт, които далеч надхвърлят консервативната сума от 260 милиарда евро, заявена от Комисията, която не разглежда например нуждите от инвестиции за адаптиране към изменението на климата и за други екологични предизвикателства, като например биологичното разнообразие, или публичните инвестиции, необходими за посрещане на социалните разходи; подчертава, че в момента равнището на разходите за дълбока декарбонизация е много по-ниско от това на разходите, направени във връзка с последиците от изменението на климата;
84. подкрепя плановете за разработване на План за устойчиви инвестиции, с цел да се подпомогне преодоляването на недостига на инвестиции, финансирането на прехода към неутрална по отношение на въглеродните емисии икономика и гарантирането на справедлив преход във всички региони на ЕС; подчертава, че планът следва да вземе предвид опита от предишни програми (плана „Юнкер“) и да постави специален акцент върху наистина допълнителните инвестиции с европейска добавена стойност; призовава за координирани действия за преодоляване на недостига на инвестиции в целия ЕС, включително чрез бюджета на ЕС, финансиране от ЕИБ и други финансови институции и програми на ЕС, например чрез InvestEU;

85. приветства новата политика за отпускане на заеми в областта на енергетиката и новата стратегия за действие в областта на климата и екологичната устойчивост, приета от ЕИБ на 14 ноември 2019 г., като важен принос за осъществяването на Европейския зелен пакт; приветства факта, че ЕИБ ще бъде преобразувана в новата Банка на ЕС за климата, като до 2025 г. 50% от нейните операции следва да бъдат посветени на действия в областта на климата и екологичната устойчивост, до 2021 г. следва да бъде сложен край на подкрепата на банката за проекти за изкопаеми горива, а до 2020 г. всички нейни дейности по финансиране следва да бъдат приведени в съответствие с принципите и целите на Парижкото споразумение; насърчава ЕИБ да изпълнява активна роля в подкрепата на проекти, в подкрепа на един справедлив преход, като например научните изследвания, иновациите и цифровизацията, достъпа на МСП до финансиране и социалните инвестиции и умения; призовава за това, инвестиционната политика на ЕИБ да осигурява целево финансиране за инициативите по Европейския зелен пакт като въпрос от първостепенно значение, като същевременно се отчита допълващият характер, който финансирането от ЕИБ може да има в комбинация с други източници; подчертава, че координацията с други инструменти за финансиране е от решаващо значение, като се има предвид, че ЕИБ сама по себе си не може да финансира всички инициативи, свързани с Европейския зелен пакт; приветства неотдавнашните изявления на новоназначения председател на Европейската централна банка (ЕЦБ), че институцията, както в паричната, така и в надзорната си функция, следва да допринася за борбата с изменението на климата, настоятелно призовава Комисията да работи с ЕЦБ в това отношение, за да гарантира съгласуваните действия, обещани в съобщението относно Европейския зелен пакт, без да се засяга мандатът на ЕЦБ съгласно договорите;
86. подчертава, че трябва да се реши въпросът с настоящия дисбаланс на пазара между слабото предлагане и голямото търсене на устойчиви финансови продукти; отново посочва ролята на устойчивото финансиране и счита, че е от ключово значение основните международни финансови институции бързо да приемат и развият устойчиво финансиране, за да се осигури пълна прозрачност на степента на устойчивост на финансовата система на ЕС и да се постигне успешна декарбонизация на глобалната икономика; настоява на необходимостта успехите на стратегията за устойчиво финансиране да се надграждат и подчертава необходимостта от бързо прилагане на плана за действие на ЕС за устойчиво финансиране, включително въвеждането на зелен етикет за финансови продукти и на стандарт за „зелени“ облигации и интегрирането на критерии от екологичен, социален и управленски характер в пруденциалната рамка на банките, и приветства създаването на Международната платформа за устойчиво финансиране;
87. подчертава необходимостта от подкрепа за справедлив преход и приветства ангажиментите на Комисията в това отношение; счита, че един добре проектиран Механизъм за справедлив преход, включващ Фонд за справедлив преход, ще бъде важен инструмент за улесняване на този преход и за постигане на амбициозните цели в областта на климата, като същевременно се предприемат мерки във връзка с въздействието в социалната сфера; подчертава, че стабилното финансиране на този инструмент, включително допълнителните бюджетни средства, ще бъде ключов елемент за успешното прилагане на Европейския зелен пакт; счита, че справедливият преход не зависи само от наличието на съответен фонд, а

представлява цялостен политически подход, подкрепен от инвестиции, които трябва да гарантират, че никой няма да бъде изоставен, и подчертава ролята на социалните политики на държавите членки в този контекст; счита, че Механизмът следва да не се състои просто в нетно прехвърляне към национални правителства или дружества, нито следва да се използва за плащане на корпоративни задължения, а че следва конкретно да помага на работниците от всички сектори и общности в ЕС, които са най-силно засегнати от декарбонизацията, като въгледобивните региони и регионите с високи въглеродни емисии, да направят прехода към чистата икономика на бъдещето, като същевременно няма възпиращ ефект върху проактивните проекти и инициативи; счита, че фондът следва, наред с другото, да насърчава повишаването на квалификацията и преквалификацията с цел подготовка и адаптиране на работниците към новите перспективи, изисквания и компетентности в областта на заетостта и да подкрепя създаването на висококачествени и устойчиви работни места; категорично подчертава, че финансирането за справедлив преход трябва да бъде обвързано с напредъка, постигнат по конкретни и обвързващи планове за декарбонизация в съответствие с Парижкото споразумение, по-специално поэтапното преустановяване на използването на въглища и преобразуването на икономическите региони с високи въглеродни емисии; счита, че е важно да се осигури подходяща рамка за мониторинг за проследяване на това как държавите членки използват финансовите средства; подчертава обаче, че сами по себе си финансовите средства не могат да гарантират прехода и че е необходима всеобхватна стратегия на ЕС, основана на истински диалог и партньорство със засегнатите хора и общности, включително профсъюзите;

88. подчертава важната роля на многогодишната финансова рамка (МФР) за периода 2021 – 2027 г. за осъществяването на Европейския зелен пакт и спешната необходимост от още един качествен скок в политическите и финансовите усилия, включително от нови бюджетни кредити, за да се постигнат неговите цели, както и справедлив преход към неутрална по отношение на въглеродните емисии икономика, основан на най-високите критерии за социална справедливост, така че никой да не бъде забравен и нито един район да не бъде изоставен; очаква бюджетните средства през следващия период на финансово планиране да бъдат съизмерими с тази амбиция, като същевременно подчертава, че една МФР с намален размер на средствата очевидно би представлявала стъпка назад;
89. призовава за създаването на механизъм, който да гарантира добра координация, съгласуваност и последователност на всички налични политики, инструменти за финансиране и инвестиции на ЕС, включително ЕИВ, с цел да се избегнат припокривания и да се подобрят полезните взаимодействия и взаимното допълване на тяхното финансиране, както и да се генерират устойчиви частни и публични инвестиции, като по този начин се оптимизира и се интегрира финансовата подкрепа за Европейския зелен пакт; подчертава във връзка с това своята подкрепа за принципа за интегриране на целите в МФР с цел постигане на съгласуваност на политиките; счита, че борбата с данъчните измами, укриването на данъци, агресивното данъчно планиране и изпирането на пари играе важна роля за постигането на целите на Европейския зелен пакт и за изграждането на справедливо общество и силна икономика;

90. призовава за установяване на амбициозни и обвързващи цели по отношение на разходите за биологично разнообразие и интегрирането на въпросите, свързани с климата, които надхвърлят равнищата на целевите разходи, посочени в междинния доклад на Парламента относно МФР, включително на строга и всеобхватна методология за определяне и проследяване на съответните разходи във връзка с климата и биологичното разнообразие; изисква от Комисията да гарантира, че няма да се предоставя публично финансиране от ЕС от която и да било политика на ЕС в противоречие с целите на Парижкото споразумение и на другите цели и международни ангажименти и задължения на ЕС в областта на опазването на околната среда;
91. подкрепя въвеждането на набор от добре насочени нови собствени „зелени“ ресурси, които съответстват на целите на Европейския зелен пакт и насърчават и улесняват „зеления“ и социално справедлив преход, включително борбата с изменението на климата и за опазването на околната среда; разглежда предложенията на Комисията като отправна точка в това отношение;
92. счита, че планираното преразглеждане на правилата за държавната помощ следва да отразява политическите цели на Европейския зелен пакт и цели укрепване и опростяване на инвестициите в устойчиви решения, като се гарантира бързо извеждане от употреба на преките и непреките субсидии за въглища и изкопаеми горива в ЕС и се предоставят насоки в пълно съответствие с намаляването на емисиите на парникови газове и с екологичните цели за националните, регионалните и местните органи, чиято роля ще бъде от основно значение за ефективното и иновативно прилагане на Европейския зелен пакт; счита, че преразглеждането би позволило национална подкрепа за структурни промени чрез преустановяване на използването на въглища при същите условия като Фонда за справедлив преход; подчертава, че подобно преразглеждане не следва да отслаби строгия набор от правила на ЕС в областта на конкуренцията;
93. подчертава, че значителна част от финансирането, което се изисква за Зеления пакт, ще трябва да дойде от бюджетите на държавите членки; приветства намерението на Комисията да работи с държавите членки за „екологизиране“ на националните бюджети отбелязва със загриженост, че без устойчива фискална политика и надеждно финансово състояние на държавите членки всеки бъдещ модел на финансиране на Зеления пакт може да бъде застрашен; в тази връзка призовава за въвеждането на условия, благоприятни за устойчиви публични инвестиции, за да се постигнат целите, заложи в Европейския зелен акт, но подчертава, че който и модел на финансиране да бъде избран, той не следва да подкопава устойчивостта на публичните финанси в ЕС; подчертава обаче, че устойчивите инвестиции в рамките на Европейския зелен пакт следва да бъдат наистина допълнителни и не следва да водят до изтласкване на финансирането от пазара; в тази връзка посочва възможностите за частни и публични инвестиции, за да се извлекат ползи от преобладаващата нисколихвена среда;
94. призовава програмата за трансформация, съдържаща се в Европейския зелен пакт, да залегне в основата на обновения европейски семестър; подчертава, че европейският семестър, който понастоящем функционира, не бива да бъде отслабван; счита, че целите на ООН за устойчиво развитие следва да бъдат включени, така че процесът да стане двигател за промяната към устойчиво благосъстояние за всички хора в Европа; поради това подкрепя интегрирането на

социалните и екологичните показатели и цели в семестъра, при което от държавите членки се изисква да представят национални планове за тяхното постигане; освен това призовава Комисията да направи оценка на съгласуваността на бюджетите на държавите членки с актуализираните цели на ЕС в областта на климата;

Мобилизиране на научните изследвания и насърчаване на иновациите

95. подчертава, че водещите в световен мащаб научни изследвания и иновации са от основно значение за бъдещето на Европа и са от основно значение за постигането на нашите цели в областта на опазването на околната среда и климата, гарантирането на основаваща се на научни данни стратегия за постигане на неутрална по отношение на въглерода Европа най-късно до 2050 г. и прехода на обществото към използване на чиста енергия, като същевременно гарантират икономическа конкурентоспособност и просперитет; приветства акцента, който Комисията поставя върху необходимостта да се работи в различни сектори и дисциплини; подчертава необходимостта от системно интегриране на въпросите, свързани с климата, и проверка на въздействието върху климата за всички програми в програмата на ЕС за научни изследвания и иновации; отбелязва ролята на новите технологии за осигуряване на допълнителни ползи в прехода към устойчива икономика; призовава Комисията и държавите членки да насърчават научните изследвания в областта на технологиите за приспособяване;
96. подчертава значението на ориентираната към мисии програма „Хоризонт Европа“ за периода 2021 – 2027 г., която дава възможност за ангажиране на широк кръг от участници, включително европейските граждани, за справяне с изменението на климата, което представлява неотложно предизвикателство в глобален мащаб, и за преминаване към практики в областта на научните изследвания и иновациите, основаващи се в по-голяма степен на сътрудничеството, за постигане на резултати във връзка с Европейския зелен пакт; подчертава необходимостта от поддържане на амбициозен бюджет за програма „Хоризонт Европа“ в размер на 120 милиарда евро по текущи цени с цел справяне със значителните иновационни предизвикателства пред прехода към неутралност по отношение на климата, като се има предвид, че най-малко 35% от бюджета на „Хоризонт Европа“ следва да допринасят за целите в областта на климата; подчертава, че други фондове на ЕС следва да заделят по-голям дял от бюджета си за научни изследвания и иновации в областта на чистите технологии; изисква от Комисията да увеличи максимално възможностите, произтичащи от по-широката иновационна среда, като се има предвид, че много нови главни базови технологии ще бъдат от ключово значение за постигането на климатична неутралност най-късно до 2050 г.;
97. подчертава, че ЕС трябва да запази и доразвие водещите си граждански космически програми „Коперник“ и „Галилео“, както и Агенцията на ЕС за космическата програма, които осигуряват ценен принос за мониторинга на околната среда и събирането на данни за нея; подчертава, че услугите в рамките на „Коперник“ в областта на изменението на климата следва да започнат да функционират пълноценно възможно най-скоро, като по този начин се осигури непрекъснат поток от данни, необходими за предприемането на ефективни действия за смекчаване на изменението на климата и адаптирането към него;
98. подчертава значението на укрепването на трансфера на технологии и на

споделянето на знания в областите на смекчаването на изменението на климата, адаптирането към него, опазването и възстановяването на биологичното разнообразие, ефективността и кръговрата на ресурсите, както и на нисковъглеродни технологии и технологии с нулеви емисии, както и на събирането на данни в подкрепа на постигането на целите на Европейския зелен пакт; настоява, че е важно да се подкрепя пазарното внедряване, което е основен двигател за превръщането на съществените активи в областта на знанието на ЕС в иновации; счита, че Европейският зелен пакт е също така възможност за установяване на връзки между различните участващи сектори, които следва да имат симбиотични ползи; във връзка с това счита, че биоикономиката дава възможност за създаване на такива симбиотични ползи в различните сектори и за допълване на кръговата икономика;

99. отново заявява, че политиките на ЕС следва да подкрепят високите научни постижения и приобщаващата наука, да укрепват сътрудничеството между академичните среди и промишлеността и да насърчават иновациите и разработването на политики, основани на факти, като същевременно насърчават международното сътрудничество в тази област, включително улесняването на обмена на добри практики с цел повишаване на уменията, свързани с екологичния преход в новите професии, свързани с него, за работниците, учителите и младите хора; приветства намерението на Комисията да актуализира новата програма за умения и гаранцията за младежта, за да се повиши пригодността за заетост в „зелената“ икономика, и насърчава държавите членки да инвестират в системи за образование и обучение, включително в дейности, свързани с професионалното обучение; счита, че е въпрос на съгласуваност с целите на съобщението да бъде насърчавана „екологосъобразната мобилност“ в рамките на програмата „Еразъм +“ за периода 2021 – 2027 г.;

„Не вреди“ – интегриране на устойчивостта във всички политики на ЕС

100. приветства понятието за принципа „не вреди“ и ангажимента на Комисията да гарантира, че всички действия на ЕС следва да помагат на ЕС да постигне устойчиво бъдеще и справедлив преход, включително използването на инструменти за съобразено с околната среда бюджетиране, и да актуализира насоките за по-добро регулиране по съответния начин; настоява за съгласуван подход към изпълнението на Парижкото споразумение, на Конвенцията за биологичното разнообразие и на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, както във вътрешните, така и във външните политики; настоятелно призовава Комисията да подпомага държавите членки при пълното и правилно прилагане на действащото и бъдещото законодателство в областта на околната среда и климата в държавите членки и да гарантира, че има последици в случай на неспазване;
101. подчертава основната роля на принципа на предпазните мерки при ръководенето на действията на ЕС във всички области на политиката наред с принципа „не вреди“, като се обръща възможно най-голямо внимание на принципа на съгласуваност на политиките за развитие; счита, че принципът на предпазните мерки следва да бъде в основата на всички действия, предприемани в контекста на Европейския зелен пакт, с цел да се подпомогне опазването на здравето и на околната среда; настоява, че ЕС следва да прилага принципа „замърсителят плаща“, когато представя предложения за справедливи и координирани мерки за справяне с предизвикателствата, свързани с климата и околната среда;

102. подчертава, че е необходимо бъдещите законодателни предложения да се основават на всеобхватни оценки на въздействието, идентифициращи социално-икономическото въздействие, въздействието върху околната среда и здравните последици от различните варианти, включително общото въздействие върху климата и околната среда и цената на бездействието, както и въздействието върху международната конкурентоспособност на предприятията от ЕС, включително МСП, и необходимостта да се избягва изместването на въглеродни емисии, въздействието върху различните държави членки, области и сектори, въздействието върху заетостта, както и въздействието върху дългосрочната сигурност на инвестициите; подчертава необходимостта да се показват на обществеността ползите от всяко предложение, като се осигурява съответствие с целите за намаляване на емисиите на парникови газове и по този начин ограничаване на глобалното затопляне до 1,5°C и като се гарантира, че те не допринасят за загубата на биологично разнообразие; приветства факта, че за тази цел в обяснителните меморандуми към всички законодателни предложения и делегирани актове ще се включва специален раздел, в който се обяснява по какъв начин всяка инициатива утвърждава принципа „не вреди“; призовава това да бъде разширено, така че да включва актове за изпълнение и мерки по процедура по регулиране с контрол (ПРК);
103. заявява отново, че е от съществено значение да се гарантира истинският достъп на гражданите на ЕС до правосъдие и до документите, включени в Конвенцията от Орхус; поради това призовава Комисията да гарантира, че ЕС спазва Конвенцията, и приветства това, че Комисията обмисля преразглеждане на Регламента относно Конвенцията от Орхус;
104. отправя искане към Комисията да изпълни сценарий 1 от документа за размисъл, озаглавен „Към устойчива Европа до 2030 г.“, както Парламентът изиска в резолюцията си от 14 март 2019 г., озаглавена „Годишен стратегически доклад относно изпълнението и постигането на целите за устойчиво развитие (ЦУР)“⁶, в която се изисква, наред с другото, принципът „устойчивостта на първо място“ да бъде интегриран в програмите за по-добро регулиране на ЕС и на неговите държави членки;
105. подчертава, че 8-мата Програма за действие за околната среда трябва да отразява амбицията, представена в Европейския зелен пакт, да съответства изцяло на целите за устойчиво развитие и да стимулира тяхното изпълнение;
106. подчертава големия отпечатък върху климата и околната среда, който оставя потреблението в ЕС в държави извън ЕС; призовава Комисията да разработи цел за намаляване на глобалния отпечатък на потреблението и производството в ЕС с оглед на ограничените възможности на планетата Земя; в тази връзка приветства намерението на Комисията да насърчава устойчиви вериги на доставки, за да се увеличат ползите от кръговата икономика във вътрешен и световен план;

ЕС като световен лидер

107. подчертава, че в качеството си на най-големия в света единен пазар, ЕС може да определя стандарти, които да се прилагат по отношение на световните вериги за

⁶ Приети текстове, P9_TA(2019)0220.

създаване на стойност, и счита, че ЕС следва да засили политическия си обхват въз основа на „дипломация на Зеления пакт“, както и на „дипломация по въпросите на климата“; счита, че ЕС следва да стимулира дебата в други държави, за да повишат те своите амбиции по отношение на климата, и че следва да повиши своите амбиции по отношение на въвеждането на нови стандарти за устойчив растеж, както и да използва своята икономическа тежест, за да формира международните стандарти, които са минимални в съответствие с амбициите на ЕС в областта на околната среда и климата; подчертава, че ЕС трябва да играе роля за гарантиране на справедлив и организиран преход във всички части на света, особено в регионите, които са силно зависими от производството на изкопаеми горива;

108. приветства глобалните движения в областта на климата, като например движението „Петъци за бъдещето“, които издърпват кризата с изменението на климата на преден план в общественния дебат и в съзнанието на хората;
109. смята Европейския зелен пакт за възможност да се засили публичният дебат на европейско равнище; подчертава важността от привличането на гражданите, националните и местните парламенти, гражданското общество и заинтересовани страни, като неправителствените организации, професионалните организации и предприятията, в изработването и прилагането на Европейския зелен пакт;
110. подчертава, че търговията може да бъде важен инструмент за насърчаване на устойчивото развитие и за подпомагане на борбата с изменението на климата; счита, че Зеленият пакт следва да гарантира, че всички международни търговски споразумения включват силни, обвързващи и подлежащи на изпълнение глави за устойчиво развитие, включително относно климата и околната среда, които са в пълно съответствие с международните ангажменти, и по-специално Парижкото споразумение, а също така отговарят и на правилата на СТО; приветства намерението на Комисията да превърне Парижкото споразумение в съществен елемент от всички бъдещи търговски и инвестиционни споразумения и да гарантира, че всички пускани на европейския пазар химикали, материали, храни и други продукти отговарят напълно на съответните регламенти и стандарти на ЕС;
111. счита, че неуспехът на 25-ата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (COP25) в Мадрид да постигне консенсус за по-голямо глобално равнище на амбициите в областта на климата и оттеглянето на Съединените щати от Парижкото споразумение подчертават нарастващата необходимост от това ЕС да изпълнява водеща роля на световната сцена и ще изискват от ЕС да засили своята дипломация в областта на климата и околната среда и да засили двустранните си контакти с държавите партньори, особено преди 26-ата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (COP26) в Глазгоу и 15-ата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (COP15) в Кунмин, Китай; счита, че COP26 е решаващ момент, който ще подкопае или ще укрепи целостта на Парижкото споразумение;
112. приветства поставянето на акцент върху дипломацията по въпросите на климата и настоява, че за да се постигнат резултати, ЕС трябва да говори с един глас, гарантирайки последователност и съгласуваност във всички свои политики и в политическия цикъл като цяло, в съответствие с принципа на съгласуваност на

политиките за развитие, и че трябва да подхожда цялостно към дипломатията на ЕС в областта на климата и околната среда, създавайки връзки между изменението на климата, опазването на биологичното разнообразие, устойчивото развитие, земеделието, решаването на конфликти и сигурността, миграцията, правата на човека и хуманитарните въпроси и въпросите, свързани с пола; подчертава, че всички външни дейности на ЕС следва да бъдат подлагани на „зелен скрийнинг“;

113. призовава Комисията, в нейните усилия да популяризира ЕС като лидер на международните преговори относно климата и биологичното разнообразие, да разработи конкретен план за действие за спазване на ангажиментите на подновения петгодишен план за действие относно равенството между половете, договорен на 25-ата конференция на страните по РКООНИК (COP25) (Разширена работна програма от Лима), да насърчава равенството между половете в процеса по РКООНИК и да назначи постоянен координатор на ЕС по въпросите на равенството между половете и изменението на климата, с достатъчно бюджетни ресурси, който да прилага и наблюдава съобразени с равенството между половете действия за климата в ЕС и в световен мащаб;
114. припомня, че изменението на климата подкопава напредъка в развитието и в намаляването на бедността и може да принуди милиони хора да изпаднат в крайна бедност до 2030 г.; поради това настоява, че Зеленият пакт и изпълнението на Програмата до 2030 г. следва да бъдат тясно свързани помежду си;
115. отново изтъква необходимостта от справяне с драматичните последици от изменението на климата върху дългосрочното икономическо развитие на развиващите се страни, по-специално на най-слаборазвитите държави и на развиващите се малки островни държави; смята, че държавите, изхвърлящи големи количества CO₂, като държавите – членки на ЕС, имат моралния дълг да подпомагат развиващите се страни да се приспособят към климатичните промени; счита, че сътрудничеството на ЕС с развиващите се страни следва да интегрира стратегиите в областта на климата като съществена част, в един индивидуален подход, основан на потребностите, да гарантира участието на местните и регионалните заинтересовани страни, включително правителствата, частния сектор и гражданското общество, и следва да бъде съгласувано с националните планове и стратегии в областта на климата на страните партньори;
116. подчертава, че ЕС следва да предоставя финансова и техническа помощ за подпомагане на развиващите се страни при прехода към „зелена“ икономика; призовава по-специално ЕС да засили своето финансиране в областта на климата за развиващите се страни, по-специално най-слабо развитите страни, развиващите се малки островни държави и нестабилните държави, и да даде приоритет на инвестициите в изграждането на устойчивост, иновациите, адаптацията и технологиите с ниски нива на въглеродни емисии, както и на съобразена с климата и устойчива инфраструктура, за да отговори на засилването на природните бедствия; счита, че са необходими повече усилия по отношение на обмена на знания, изграждането на капацитет и трансфера на технологии към развиващите се страни;
117. подчертава, че всеобхватната стратегия за Африка и бъдещото споразумение за

партньорство между държавите от АКТБ и ЕС предоставят уникални възможности за реализиране на външните аспекти на Европейския зелен пакт, за преразглеждане на партньорството на ЕС с развиващите се страни по отношение на климата и околната среда и за привеждане на политиките на ЕС в съответствие с последните му международни ангажименти;

118. подкрепя амбицията на Комисията да се прекрати износът на отпадъци от ЕС и да се засили кръговата икономика в световен мащаб; призовава да се въведе световна забрана на пластмасовите продукти за еднократна употреба;
119. призовава Комисията да поеме инициативата за сключването на международно споразумение за борба с разпространението на антимикробната резистентност и нарастващото разпространение на инфекциозни заболявания; призовава Комисията и държавите членки да предприемат подходящи мерки във връзка с риска от недостиг на лекарства;

о

о о

120. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите членки.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2020)0006

Прилагане и мониторинг на разпоредбите относно правата на гражданите в Споразумението за оттегляне

Резолюция на Европейския парламент от 15 януари 2020 г. относно прилагането и мониторинга на разпоредбите относно правата на гражданите в Споразумението за оттегляне (2020/2505(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г. („Хартата“), която беше провъзгласена на 12 декември 2007 г. в Страсбург и влезе в сила с Договора от Лисабон през декември 2009 г.,
- като взе предвид своите резолюции от 5 април 2017 г. относно преговорите с Обединеното кралство вследствие на неговата нотификация, че възнамерява да се оттегли от Европейския съюз⁷, от 3 октомври 2017 г. относно актуалното състояние на преговорите с Обединеното кралство⁸, от 13 декември 2017 г. относно актуалното състояние на преговорите с Обединеното кралство⁹, от 14 март 2018 г. относно рамката на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство¹⁰, както и от 18 септември 2019 г. относно актуалното състояние на оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз¹¹,
- като взе предвид насоките на Европейския съвет (член 50) от 29 април 2017 г. след нотификацията от Обединеното кралство съгласно член 50 от ДЕС и приложението към Решението на Съвета от 22 май 2017 г., с което се определят указанията за водене на преговорите за договаряне на споразумение с Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, с което се определят редът и условията за оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз,

⁷ ОВ С 298, 23.8.2018 г., стр. 24.

⁸ ОВ С 346, 27.9.2018 г., стр. 2.

⁹ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 32.

¹⁰ ОВ С 162, 10.5.2019 г., стр. 40.

¹¹ Приети текстове, P9_TA(2019)0016.

- като взе предвид насоките на Европейския съвет (член 50) от 15 декември 2017 г. и приложението към Решението на Съвета от 29 януари 2018 г. за допълване на Решението на Съвета от 22 май 2017 г. за разрешаване на започването на преговори с Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия относно споразумение, с което да се определят редът и условията за оттеглянето му от Европейския съюз,
 - като взе предвид съвместния доклад от 8 декември 2017 г. от преговарящите от името на Европейския съюз и на правителството на Обединеното кралство относно напредъка по време на етап 1 от преговорите по член 50 от ДЕС относно организираното оттегляне на Обединеното кралство от Европейския съюз,
 - като взе предвид Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, подкрепено от Европейския съвет на 25 ноември 2018 г., както и изявленията, включени в протокола от заседанието на Европейския съвет от същата дата,
 - като взе предвид Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейския съюз и Европейската общност за атомна енергия, подкрепено от Европейския съвет на 17 октомври 2019 г. (оттук нататък наричано „Споразумението за оттегляне“)¹²,
 - като взе предвид законопроекта за Споразумението за оттегляне, внесен в Парламента на Обединеното кралство на 19 декември 2019 г.,
 - като взе предвид политическата декларация, очертаваща рамката на бъдещите отношения между Европейския съюз и Обединеното кралство¹³,
 - като взе предвид член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че Европейският парламент представлява всички граждани на Европейския съюз (ЕС) и ще действа както преди, така и след оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС, в защита на техните интереси;
- Б. като има предвид, че понастоящем около 3,2 милиона граждани от оставащите 27 държави членки (ЕС-27) пребивават в Обединеното кралство, а 1,2 милиона граждани на Обединеното кралство (оттук нататък наричани „граждани на Обединеното кралство“) пребивават в ЕС-27; като има предвид, че тези граждани, които са се установили в друга държава членка, са направили този избор въз основа на правата, с които се ползват съгласно правото на ЕС, и при условието, че ще продължат да се ползват от тези права през целия си живот;
- В. като има предвид, че освен това има 1,8 милиона граждани, родени в Северна Ирландия, които по силата на Споразумението от Разпети петък имат право на ирландско гражданство и следователно – и на гражданство на ЕС и на произтичащите от него права на мястото, където пребивават;

¹² ОВ С 384 I, 12.11.2019 г., стр. 1.

¹³ ОВ С 384 I, 12.11.2019 г., стр. 178.

- Г. като има предвид, че съгласно част втора от Споразумението за оттегляне ЕС и Обединеното кралство се споразумяха за всеобхватен и реципрочен подход за защита на правата на гражданите от ЕС-27, живеещи в Обединеното кралство, и на гражданите на Обединеното кралство, живеещи в ЕС-27;
- Д. като има предвид, че Обединеното кралство е очаквало прилагането на разпоредбите на Споразумението за оттегляне относно издаването на документи за пребиваване чрез схемата на ЕС за уреждане на спорове;
- Е. като има предвид, че редица държави членки от ЕС-27 все още не са приели законодателство относно начина, по който предлагат да прилагат член 18 от Споразумението за оттегляне относно издаването на документи за пребиваване;
- Ж. като има предвид, че в края на преходния период, предвиден в Споразумението за оттегляне, гражданите на Обединеното кралство вече няма да се ползват от правата, от които са се ползвали съгласно член 20 от ДФЕС, по-специално правото на свободно движение, освен ако ЕС и Обединеното кралство не се споразумеят за друго във всяко споразумение относно бъдещите отношения между тях;
3. като има предвид, че съгласно член 132 от Споразумението за оттегляне преходният период може да бъде удължен само с единно решение на Съвместния комитет преди 1 юли 2020 г.;

Част втора от Споразумението за оттегляне

1. счита, че част втора от Споразумението за оттегляне е справедлива и балансирана;
2. отбелязва, че част втора от Споразумението за оттегляне предвижда следното:
 - че всички граждани на ЕС-27, които пребивават законно в Обединеното кралство, и гражданите на Обединеното кралство, които пребивават законно в държава — членка на ЕС-27, и съответните членове на техните семейства по време на оттеглянето, ще се ползват от пълния набор от права, определени в Споразумението за оттегляне, както е установено в правото на ЕС и тълкувано от Съда на Европейския съюз,
 - че основните членове на семействата на гражданите и лицата, с които те са в трайна връзка и които понастоящем пребивават извън приемащата държава, ще бъдат защитени със Споразумението за оттегляне и че това ще важи и за техните деца, родени в бъдеще и извън приемащата държава,
 - че всички социалноосигурителни права съгласно правото на ЕС ще бъдат запазени, като това включва и износа на всички обезщетения, които могат да бъдат изнасяни,
 - че запазването на правата на гражданите ще бъде гарантирано през целия живот на гражданите,
 - че административните процедури за прилагане на част втора от Споразумението за оттегляне ще бъдат прозрачни, безпроблемни и

рационализирани, а формулярите ще бъдат кратки, опростени и удобни за използване,

- че разпоредбите за правата на гражданите, съдържащи се в Споразумението за оттегляне, ще бъдат включени в законодателството на Обединеното кралство и че тези права имат директен ефект;

Права на гражданите по време на преходния период

3. отбелязва, че по време на преходния период, който трябва да приключи на 31 декември 2020 г., Комисията ще следва, по силата на член 131 от Споразумението за оттегляне, да наблюдава прилагането на част втора от Споразумението за оттегляне, включително на схемите за подаване на заявления, създадени съгласно член 19 от него, както в Обединеното кралство, така и в държавите членки от ЕС-27;
4. отбелязва, че по време на преходния период гражданите от ЕС-27 ще продължават да се ползват от права на свободно движение, произтичащи от член 20 от ДФЕС и съответното законодателство на ЕС, по отношение на Обединеното кралство, както и гражданите на Обединеното кралство, що се отнася до ЕС-27;
5. припомня, че по време на преходния период Комисията ще носи отговорност за гарантиране на спазването на правата на свободно движение както в Обединеното кралство, така и в ЕС-27, и изисква от Комисията да предостави достатъчно ресурси за разследване и отстраняване на всички случаи на незачитане на тези права, по-специално случаите на дискриминация срещу граждани на ЕС-27 или граждани на Обединеното кралство;
6. подчертава, че преходният период е по-кратък от очаквания; поради това призовава ЕС и Обединеното кралство да приведат в действие тези аспекти на част втора от Споразумението за оттегляне, които се отнасят до гражданите и техните права, като въпрос от първостепенно значение;

Прилагане на част втора от Споразумението за оттегляне

7. подчертава, че в решението си за одобрение на Споразумението за оттегляне ЕП ще вземе предвид придобития опит и дадените уверения във връзка с изпълнението на основните разпоредби на Споразумението за оттегляне, особено що се отнася до схемата на Обединеното кралство за уседналост за ЕС;
8. отбелязва високия дял на кандидатите за схемата за уседналост за ЕС, които са получили само статут на предварително установено лице; припомня, че това може да бъде избегнато, ако Обединеното кралство избере административна процедура, която има декларативен характер, както това се разрешава в член 18, параграф 4 от Споразумението за оттегляне; поради това настоятелно призовава Обединеното кралство да преразгледа подхода си и освен това настоятелно призовава държавите членки от ЕС-27 да изберат също така декларативна процедура, както е предвидено в член 18, параграф 4;
9. изразява дълбоката си загриженост относно неотдавнашните и противоречиви съобщения във връзка с гражданите на ЕС-27 в Обединеното кралство, които не

спазват срока за прилагане на схемата за уседналост за ЕС, тоест 30 юни 2021 г.; отбелязва, че тези съобщения са създали неприятна атмосфера на несигурност и безпокойство за засегнатите граждани; настоятелно призовава правителството на Обединеното кралство да изясни как ще прилага член 18, параграф 1, втора алинея, буква г) от Споразумението за оттегляне, по-специално по отношение на това, което то счита за „разумно основание за неспазването на срока“;

10. посочва, че гражданите на ЕС-27 в Обединеното кралство ще почувстват по-голяма определеност и сигурност, ако им бъде издаден физически документ като доказателство за правото им да пребивават в Обединеното кралство след края на преходния период; отново заявява, че липсата на такова физическо доказателство ще увеличи допълнително риска от дискриминация срещу граждани от ЕС-27 от страна на потенциални работодатели или наемодатели, които могат да искат да избегнат допълнителната административна тежест, свързана с онлайн проверката, или които се страхуват неоснователно, че биха могли да се окажат в незаконна ситуация;
11. Продължава да изразява загриженост във връзка с ограничения брой услуги за сканиране на документи за самоличност в рамките на схемата за уседналост за ЕС, във връзка с ограничения географски обхват на помощта, предоставяна в Обединеното кралство, както и във връзка с равнището на помощта, която трябва да бъде предоставяна на по-възрастните и уязвимите граждани, включително на онези, които може да изпитват затруднения при използването на цифрови приложения;
12. изразява своята загриженост относно предложената структура на независимия орган на Обединеното кралство, предвиден в член 159 от Споразумението за оттегляне; очаква Обединеното кралство да гарантира, че органът ще бъде действително независим; в този контекст припомня, че органът следва да започне да функционира от първия ден след края на преходния период;
13. очаква яснота от страна на правителството на Обединеното кралство по въпроса за приложимостта на схемата на Обединеното кралство за уседналост за ЕС във връзка с граждани от ЕС-27 в Северна Ирландия, които не са търсили гражданство на Обединеното кралство съгласно условията на Споразумението от Разпети петък;
14. отново заявява своя ангажимент за внимателно наблюдение на начина, по който държавите членки от ЕС-27 изпълняват част втора от Споразумението за оттегляне, по-специално член 18, параграфи 1 и 4, относно правата на гражданите на Обединеното кралство, живеещи на тяхна територия;
15. насърчава ЕС-27 да приеме мерки, които осигуряват правна сигурност за гражданите на Обединеното кралство, пребиваващи в ЕС-27; припомня своята позиция, че ЕС-27 следва да прилага последователен и щедър подход при защитата на правата на гражданите на Обединеното кралство, пребиваващи в ЕС-27;
16. призовава Обединеното кралство и държавите членки от ЕС-27 да увеличат усилията си за повишаване на осведомеността сред гражданите относно последиците от оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС и да инициират или

да ускорят целенасочени информационни кампании за информиране на всички граждани, обхванати от Споразумението за оттегляне, за техните права и за всички възможни промени в техния статут;

Права на гражданите в рамките на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство

17. приветства ангажимента в политическата декларация, очертаваща рамката на бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство, че те „следва да бъдат отношения, които ще работят в полза на гражданите на Съюза и на Обединеното кралство, в настоящето и в бъдещето“;
 18. в този контекст изразява съжаление, че Обединеното кралство е обявило, че принципът на свободно движение на хора между Съюза и Обединеното кралство вече няма да се прилага; счита, че всяко споразумение относно бъдещите отношения между ЕС и Обединеното кралство следва да включва амбициозни разпоредби относно движението на хора; отново заявява, че тези права следва да бъдат съизмерими със степента на бъдещо сътрудничество в други области; припомня, че правата на свободно движение са пряко свързани и с трите други свободи, които са неразделна част от вътрешния пазар, и имат особено значение за услугите и професионалните квалификации;
 19. настоятелно призовава да бъдат гарантирани бъдещите права на свободно движение в целия ЕС за гражданите на Обединеното кралство, обхванати от Споразумението за оттегляне, както и правото през целия живот за гражданите, обхванати от Споразумението за оттегляне, да се завръщат в Обединеното кралство или в ЕС; призовава държавите членки от ЕС — 27, да гарантират, че се предоставят права на глас на местните избори в държавата на пребиваване за всички граждани, обхванати от Споразумението за оттегляне;
 20. припомня, че много на брой граждани на Обединеното кралство, както тези, които пребивават в Обединеното кралство, така и тези, които пребивават в ЕС-27, са изразили силно противопоставяне срещу загубата на правата, с които понастоящем те разполагат съгласно член 20 от ДФЕС; предлага ЕС-27 да разгледа начини за смекчаване на това положение в рамките на първичното право на ЕС, като същевременно се зачитат в пълна степен принципите на реципрочност, равнопоставеност, симетрия и недискриминация;
 21. припомня, че Съвместният комитет, посочен в член 164, ще отговаря за изпълнението и прилагането на Споразумението за оттегляне;
 22. счита, че съвместният парламентарен контрол от страна на Европейския парламент и на Парламента на Обединеното кралство върху изпълнението и прилагането на Споразумението за оттегляне би бил от полза и че Парламентът би приветствал създаването на съвместни структури за тази цел;
- o
- o o
23. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет, Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите членки и

на правителството на Обединеното кралство.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2020)0007

Годишен доклад за 2018 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област

Резолюция на Европейския парламент от 15 януари 2020 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област – Годишен доклад за 2018 г. (2019/2125(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека и други договори и инструменти на ООН в областта на правата на човека,
- като взе предвид Европейската конвенция за правата на човека,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид членове 2, 3, 8, 21 и 23 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид членове 17 и 207 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид Глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз, представена на 28 юни 2016 г.,
- като взе предвид плана за действие относно правата на човека и демокрацията за периода 2015 – 2019 г., приет от Съвета на 20 юли 2015 г., и неговия средносрочен преглед от юни 2017 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС за утвърждаване и защита на свободата на религията и убежденията, приети на 24 юни 2013 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС за насърчаване и защита на упражняването на всички човешки права от лесбийките, гейовете, бисексуалните, трансполовите и интерсексуалните лица (ЛГБТИ), приети на 24 юни 2013 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС относно смъртното наказание, относно свободата на изразяване на мнение онлайн и офлайн и относно защитниците на правата на човека,
- като взе предвид преразгледаните насоки за политиката на ЕС към трети страни

по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, приети на 16 септември 2019 г.,

- като взе предвид насоките на ЕС в областта на правата на човека по отношение на безопасната питейна вода и добрите санитарни условия, приети на 17 юни 2019 г.,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (наричана по-долу „Конвенцията от Истанбул“) от 11 май 2011 г., която не всички държави членки са ратифицирали,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора (CETS № 197) и Конвенцията за закрила на децата от сексуална експлоатация и сексуално насилие (CETS № 201),
- като взе предвид Рамковата конвенция на Съвета на Европа за защита на националните малцинства и Европейската харта за регионалните или малцинствените езици,
- като взе предвид 17-те цели за устойчиво развитие на ООН (ЦУР) и Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие,
- като взе предвид втория план за действие на ЕС относно равенството между половете от 21 септември 2015 г., озаглавен „Равенство между половете и овластяване на жените: преобразяване на живота на момичетата и жените посредством външните отношения на ЕС за периода 2016 – 2020 г.“,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето от 20 ноември 1989 г. и двата факултативни протокола към нея,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания от 30 март 2007 г.,
- като взе предвид Декларациите на ООН за правата на лицата, принадлежащи към национални или етнически, религиозни и езикови малцинства, и за правата на коренното население,
- като взе предвид доклада на специалния докладчик на ООН по правата на коренното население до Съвета на ООН по правата на човека от 8 август 2017 г.¹⁴,
- като взе предвид ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека от 16 юни 2011 г.,
- като взе предвид Декларацията на ООН за правото и отговорността на лица, групи и обществени органи да насърчават и защитават общопризнатите права на човека и основни свободи, приета на 9 декември 1998 г.,
- като взе предвид Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (CEDAW), Пекинската платформа за действие и

¹⁴ <https://undocs.org/A/HRC/36/46/Add.2>

Програмата за действие на Международната конференция за населението и развитието, както и резултатите от конференциите за техния преглед,

- като взе предвид изявлението на Върховния комисар на ООН по правата на човека пред Третия комитет на Общото събрание на ООН в Ню Йорк от 15 октомври 2019 г.,
- като взе предвид Принципите от Джогджакарта (за прилагане на международното право в областта на правата на човека във връзка със сексуалната ориентация и половата идентичност), приети през ноември 2006 г., и 10-те допълнителни принципа („+10“), приети на 10 ноември 2017 г.,
- като взе предвид решението на Общото събрание на ООН от 28 май 2019 г., в което 22 август се определя като Международен ден на ООН на възпоменание на жертвите на актове на насилие, основани на религиозна принадлежност или убеждения,
- като взе предвид основните конвенции на Международната организация на труда (МОТ),
- като взе предвид Глобалния пакт за безопасна, организирана и законна миграция, приет от Общото събрание на ООН на 10 и 11 декември 2018 г.,
- като взе предвид Глобалния пакт за бежанците, утвърден от Общото събрание на ООН на 17 декември 2018 г.,
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Общ регламент относно защитата на данните)¹⁵,
- като взе предвид Протокола на Съвета на Европа от 10 октомври 2018 г. за изменение на Конвенцията за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 25 юни 2018 г. относно приоритетите на ЕС в ООН и на 73-ата сесия на Общото събрание на ООН,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 17 юли 2018 г. относно Международния наказателен съд по повод 20-ата годишнина от приемането на Римския статут,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 26 април 2016 г., озаглавено „Достоен начин на живот: от зависимост от помощи към самостоятелност“ и последващите заключения на Съвета от 12 май 2016 г. относно подхода на ЕС към принудителното разселване и развитието,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно демокрацията, приети на 14 октомври 2019 г.,

¹⁵ ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1.

- като взе предвид съвместната декларация на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) и на министрите на външните работи или представителите на 13 участващи държави – членки на ООН, от 27 септември 2018 г. относно инициативата за „добри истории за правата на човека“,
- като взе предвид Годишния доклад на ЕС относно правата на човека и демокрацията по света през 2018 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 12 декември 2018 г. относно Годишния доклад относно правата на човека и демокрацията по света през 2017 г. и политиката на Европейския съюз в тази област¹⁶, както и предходните си резолюции по предишни годишни доклади,
- като взе предвид своята резолюция от 23 ноември 2016 г. относно стратегическата комуникация от ЕС за противодействие на пропагандата, насочена срещу него от трети страни¹⁷ и своята препоръка от 13 март 2019 г. до Съвета и до ЗП/ВП относно равностойността за последващите мерки, предприети от ЕСВД през двете години след приемането на доклада на ЕП относно стратегическата комуникация от ЕС за противодействие на пропагандата, насочена срещу него от трети страни¹⁸,
- като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2019 г. относно насоки на ЕС и мандат на специалния пратеник на ЕС за утвърждаване на свободата на вероизповеданието и убежденията извън ЕС¹⁹,
- като взе предвид своята резолюция от 3 юли 2018 г. относно нарушаването на правата на коренното население по света, включително заграбването на земи²⁰,
- като взе предвид своята резолюция от 14 февруари 2019 г. относно бъдещето на списъка на дейностите за лицата ЛГБТИ (2019 – 2024 г.)²¹,
- като взе предвид своята резолюция от 13 февруари 2019 г. относно враждебните реакции срещу правата на жените и равенството между половете в ЕС²²,
- като взе предвид всички свои резолюции, приети през 2018 г. относно нарушенията на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава (известни като резолюции по неотложни въпроси), в съответствие с член 144 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид своята награда „Сахаров“ за свобода на мисълта, която през 2018 г. беше присъдена на Олег Сенцов, украински филмов режисьор и политически затворник, задържан в Русия,

¹⁶ Приети текстове, P8_TA(2018)0515.

¹⁷ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 58.

¹⁸ Приети текстове, P8_TA(2019)0187.

¹⁹ Приети текстове, P8_TA(2019)0013.

²⁰ Приети текстове, P8_TA(2018)0279.

²¹ Приети текстове, P8_TA(2019)0129.

²² Приети текстове, P8_TA(2019)0111.

- като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид писмото от комисията по правата на жените и равенството между половете,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (А9-0051/2019),
- А. като има предвид, че в хода на честването на 70-ата годишнина от Всеобщата декларация за правата на човека през 2018 г. ЕС подчерта политическото значение на изграждането на световен ред, основан на зачитането на правата на човека, и потвърди отново своя сериозен и непоколебим ангажимент за насърчаване и защита на правата на човека по света; като има предвид, че през ноември 2018 г. Европейският парламент беше домакин на първата по рода си Седмица на правата на човека, в рамките на която изтъкна постигнатите цели след приемането на Всеобщата декларация за правата на човека, както и настоящите предизвикателства в областта на правата на човека;
- Б. като има предвид, че зачитането и насърчаването, неделимостта и закрилата на универсалността на правата на човека, както и насърчаването на демократичните принципи и ценности, в т.ч. принципите на правовата държава, зачитането на човешкото достойнство и принципите на равенство и солидарност, са крайъгълните камъни на достиженията на правото на ЕС в областта на етиката и правото и на неговата обща външна политика и политика за сигурност (ОВППС), както и на цялата му външна дейност; като има предвид, че ЕС следва да продължи да се стреми да бъде водеща световна сила във всеобщото насърчаване и защита на правата на човека, включително на равнището на многостранното сътрудничество, по-специално чрез активна и конструктивна роля в различните органи на ООН и при зачитане на принципите на Устава на Организацията на обединените нации, на Хартата на основните права на Европейския съюз и на международното право, както и на задълженията по отношение на правата на човека и на поетите ангажименти по линия на Програмата за устойчиво развитие до 2030 г. и ЦУР;
- В. като има предвид, че Всеобщата декларация за правата на човека, като набор от универсални ценности, принципи и норми, ръководещи държавите – членки на ООН, поставя защитата на правата на човека в центъра на доброто управление; като има предвид, че в духа на Всеобщата декларация за правата на човека и член 21 от ДЕС ЕС заема челни позиции в провеждането на основаващи се на правата на човека политики и работи постоянно за справянето с нарушенията на правата на човека;
- Г. като има предвид, че чрез действия на двустранно и многостранно равнище ЕС продължи да подкрепя постигането на напредък в областта на правата на човека през 2018 г., по-специално чрез укрепване на политическия диалог с държавите извън ЕС, включително тези, които се стремят към европейска интеграция, и други регионални институции, като например Африканския съюз, и чрез създаване на нови международни споразумения, включително търговски и икономически партньорства; като има предвид, че амбициозният ангажимент изисква от ЕС да бъде последователен и да служи за пример;
- Д. като има предвид, че политиките на ЕС трябва да гарантират защитата на правата

на човека на най-уязвимите групи, като например етническите, езиковите и религиозните малцинства, хората с увреждания, общността на ЛГБТИ, жените, децата, търсещите убежище лица и мигрантите; като има предвид, че по време на честването на Декларацията на ООН относно защитниците на правата на човека ЕС призна решаващата роля на защитниците на правата на човека за укрепването на демокрацията и принципите на правовата държава; като има предвид, че на Световната среща на върха на защитниците на правата на човека през 2018 г. беше изготвен план за действие с приоритети за защитата на правата на човека; като има предвид, че през 2018 г. голям брой защитници на правата на човека бяха набелязани и убити и подложени на нападения, заплахи и преследване; като има предвид, че някои частни военни и охранителни дружества са замесени в редица нарушения на правата на човека, които трябва да бъдат надлежно разследвани, като отговорните лица бъдат подведени под съдебна отговорност;

- Е. като има предвид, че дори в настоящото десетилетие сме свидетели на видими ограничения върху и офанзивни срещу равенството между половете и правата на жените на международно равнище; като има предвид, че сексуалното и репродуктивното здраве и сексуалните и репродуктивните права се базират на основни права на човека и представляват съществени аспекти на човешкото достойнство; като има предвид, че насилието над жени и момичета е едно от най-разпространените нарушения на правата на човека в света, което засяга всички слоеве на обществото и представлява основна пречка за постигането на равенство между половете; като има предвид, че една всеобхватна и обвързваща стратегия на ЕС за равенството между половете, точно както изиска Парламентът, трябва да осигури интегрирането на принципа на равенство между половете във всички политики на ЕС и да засили въздействието на предстоящия трети план за действие на ЕС относно равенството между половете;
- Ж. като има предвид, че насърчаването на международния мир и сигурност е част от основанията за съществуването на ЕС; като има предвид, че ЕС е поел ангажимент да действа на международната сцена в името на принципите, вдъхновили неговото създаване, и в съответствие и подкрепа на принципите на Устава на ООН и на международното право;
- З. като има предвид, че извънредните ситуации в областта на околната среда, включително глобалното затопляне и обезлесяването, са резултат от човешката дейност и водят до нарушения на правата на човека за хората, пряко засегнати от загубата на домовете и местообитанията си, но и за човечеството като цяло; като има предвид, че е важно да се признае връзката между правата на човека, здравето и опазването на околната среда; като има предвид, че осигуряването на достъп до вода е от съществено значение, когато става въпрос за предотвратяване на напрежението в определени региони;
- И. като има предвид, че по-тесната съгласуваност между вътрешните и външните политики на ЕС, както и между външните политики на ЕС, представлява задължително изискване за успешната и ефективна политика на ЕС в областта на правата на човека; като има предвид, че политиките в подкрепа на правата на човека и демокрацията следва да се интегрират във всички други политики на ЕС с външно измерение като политиките в областта на развитието, миграцията, сигурността, борбата с тероризма, правата на жените и равенството между половете, разширяването и търговията, по-специално посредством въвеждането

на клаузи за правата на човека в споразуменията между ЕС и държави извън ЕС; като има предвид, че по-голямата съгласуваност следва да даде възможност на ЕС да реагира по-бързо на ранен етап на нарушенията на правата на човека и да бъде по-активен и надежден участник в областта на правата на човека в световен мащаб;

- Й. като има предвид, че демократичният преход и утвърждаването или консолидирането на принципите на правовата държава в много държави са дълги и трудни процеси, за чийто успех ключово значение има външната подкрепа в течение на продължителен период от време, включително от страна на ЕС;

Права на човека и демокрация: общи тенденции и основни предизвикателства

1. изразява дълбоката си загриженост във връзка с атаките срещу демокрацията и принципите на правовата държава по света през 2018 г., които отразяват нарастването на авторитаризма като политически проект, който включва незачитане на правата на човека, потискане на несъгласието, политизирано правосъдие, предварително решени изборни резултати, стесняване на пространството за действие на гражданското общество и ограничения на свободата на събранията и свободата на изразяване на мнение; отбелязва значението на гражданското общество, което дава възможност за гъвкави, своевременни и ефективни реакции срещу режимите, които нарушават международното право, правата на човека и демокрацията;
2. счита, че държавите, които преминават към авторитарни режими, стават по-податливи на нестабилност, конфликти, корупция, насилнически екстремизъм и участие в чуждестранни военни конфликти; изразява своята загриженост, че все още съществуват режими, които отричат самото съществуване на всеобщите права на човека, залегнали в международното право; приветства факта, че въпреки това редица държави са започнали процеси на мир и демократизация, провели са конституционни и съдебни реформи и са участвали в открити и публични дебати с гражданското общество с цел насърчаване на основните свободи и правата на човека, включително премахването на смъртното наказание; изразява съжаление по повод факта, че въпреки нарастващата тенденция за премахване на смъртното наказание в световен мащаб, редица държави все още не са въвели мораториум;
3. счита, че всички държави, които се придържат към международно признатите основни свободи като крайъгълни камъни на демокрацията, трябва да заемат челни позиции в разпространяването на демократични управленски практики, основани на правата на човека и принципите на правовата държава по света, и в укрепването на международните законодателни инструменти за защита на правата на човека; подчертава предизвикателствата, произтичащи от използването на вредни влияния, които подкопават демократичното управление и ценностите, присъщи на правата на човека, като по този начин осуетяват положителните усилия на демократичните държави; изразява дълбока загриженост относно връзките между авторитарните режими и популистките националистически партии и правителства; счита, че подобни връзки накърняват доверието в усилията на ЕС за утвърждаване на основните ценности;
4. припомня, че не може да има йерархия на правата на човека; подчертава

необходимостта от пълното спазване и придържане към принципа, че правата на човека са всеобщи и неприкосновени, неделими, взаимозависими и взаимосвързани; подчертава, че опитите за използване на правата на определени групи за оправдаване на маргинализирането на други са напълно неприемливи;

5. поставя акцент на бедствието с въоръжените конфликти и военните нападения с цел, наред с другото, етническо прочистване, които продължават да водят до цивилни жертви и причиняват масово разселване, при което държавите и недържавните участници абдикират от отговорността си да спазват международното хуманитарно право и международното право в областта на правата на човека; подчертава, че регионите, които се намират във война или в ситуации на конфликт, се сблъскват с тежки нарушения на правата на човека, които са изключителни по своето естество и целят да отнемат човешкото достойнство и които са едновременно пагубни за жертвите и унижителни за извършителите; изтъква като пример използването на изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне, насилствени изчезвания, извънсъдебни екзекуции, насилие и преднамерен глад като средство за водене на война с цел унищожаване, дестабилизация и деморализация на отделни лица, семейства, общности и общества, и особено деца; подчертава особената уязвимост на жените от етнически и религиозни малцинства спрямо сексуалното насилие, и по-специално смените религията си; категорично осъжда смъртоносните атаки срещу болници, училища и други граждански обекти, извършени по цял свят във въоръжени конфликти през 2018 г.; припомня, че правото на живот е важно право на човека и че следователно незаконните военни действия трябва винаги да бъдат безапелационно осъждани и да се води ефективна борба с тях;
6. осъжда отблъскването на многостранния подход и основания на правила международен ред, което представлява сериозно предизвикателство за правата на човека по света; твърдо вярва, че подходите и решенията, взети в сътрудничество в една многостранна рамка, и особено в рамките на органите на ООН, както и съществуващите договорени формати в рамките на регионалните организации, като например Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), са най-ефективното средство за обслужване на интересите на човечеството, намиране на устойчиви решения на конфликтите въз основа на нормите и принципите на международното право, Устава на ООН и Заключителния акт от Хелзинки и за насърчаване на напредъка в областта на правата на човека; изразява изключителна загриженост относно факта, че места в различни свързани с правата на човека органи на ООН, включително Съвета на ООН по правата на човека, се заемат от държави с доказани тежки нарушения на правата на човека;
7. изразява сериозна загриженост във връзка с увеличаването на броя на убийствата и нападенията – както физически, така и с клевети, и използването на смъртно наказание, преследване, лишаване от свобода, тормоз и сплашване на хора, които отстояват правата на човека по целия свят, и по-специално журналисти, учени, адвокати, политици и активисти на гражданското общество, включително активисти за правата на жените, защитници на околната среда и земята и защитници на религиозни малцинства, главно в държави с високи равнища на корупция и слаби резултати по отношение на спазването на принципите на правовата държава и съдебния контрол; изразява особена загриженост във връзка

с все по-наглите нападения, извършвани на чужда земя, в някои случаи в нарушение на законите и традициите, свързани с дипломатическите привилегии и имунитети; изисква правосъдие и поемане на отговорност за тези нападения от най-високите етажи на управление; отбелязва, че всички защитници на правата на човека, и в частност жените, са изправени пред специфични рискове и се нуждаят от адекватна защита; осъжда факта, че някои правителства са приели законодателство, което ограничава дейностите на гражданското общество или социалното движение, включително закриването на НПО или замразяването на техните активи; изразява дълбока загриженост относно използването на репресивно законодателство в областта на киберсигурността и борбата с тероризма с цел вземане на мерки срещу защитниците на правата на човека;

8. подчертава, че е важно да се постигне напредък в областта на равенството между половете и правата на жените и момичетата по света; подчертава, че въпреки напредъка жените и момичетата продължават да страдат от дискриминация и насилие; подчертава, че повечето общества все още се борят да предоставят на жените и момичетата равни права съгласно законодателството и равен достъп до образование, здравеопазване, достоен труд, равно заплащане и политическо и икономическо представителство; изразява загриженост във връзка с повсеместните продължаващи атаки срещу правата на жените и сексуалното и репродуктивното им здраве и права, както и законодателството, което в много части на света ограничава тези права; подчертава, че гениталното осакатяване на жени и детските бракове са сред най-разпространените нарушения на правата на човека; изразява загриженост, че жените, които изразяват вяра или убеждение, са два пъти по-уязвими за преследване; приветства инициативата Spotlight на ЕС и ООН относно прекратяването на насилието срещу жени и момичета и призовава за нейното укрепване;
9. подчертава, че зачитането и утвърждаването на правата на детето, борбата с всички видове злоупотреби, липсата на грижи, малтретирането, трафика и експлоатацията на деца, включително принудителните бракове и наемането или използването на деца войници във въоръжени конфликти, и предоставянето на грижи и образование на децата са решаващи въпроси за бъдещето на човечеството; в тази връзка подкрепя механизма за мониторинг и докладване, създаден с Резолюция № 1612 на Съвета за сигурност на ООН относно децата и въоръжените конфликти;
10. подчертава, че е важно да се вземат изцяло предвид специфичните потребности на хората с увреждания; призовава ЕС да включи борбата с дискриминацията, основана на увреждане, в политиките си за външна дейност и помощ за развитие и да се бори за осигуряване на равен достъп до пазара на труда и до образование и обучение, както и да насърчава решения за облекчаване на живота на хората с увреждания в обществото;
11. обръща внимание на случаите на преследване и дискриминация, свързани с етническа принадлежност, националност, социална класа, каста, религия, убеждения, език, възраст, пол, сексуална ориентация и полова идентичност, които продължават да се ширят в много държави и общества; изразява сериозна загриженост във връзка с все по-нетолерантните и изпълнени с омраза реакции, насочени срещу хора, които са жертви на тези нарушения на правата на човека; призовава отговорните за тези нарушения лица да бъдат подведени под

отговорност;

12. отбелязва, че броят на принудително разселените лица през 2018 г. е надхвърлил 70 милиона души, в т.ч. 26 милиона бежанци, 41 милиона вътрешно разселени лица и 3,5 милиона лица, търсещи убежище²³; отбелязва освен това, че по света има около 12 милиона лица без гражданство; счита, че войните, конфликтите, тероризмът, насилието, политическото потисничество, преследването поради религия или убеждения, бедността и несигурността по отношение на водата и прехраната подхранват рисковете от възникване на нови конфликти и по-нататъшното разселване на населението; признава, че последиците от изменението на климата върху околната среда, като например по-ограничения достъп до безопасна питейна вода, могат да увеличат разселването на населението;
13. подчертава, че извънредната ситуация в областта на климата и масовата загуба на биологично разнообразие представляват сериозни заплахи за населението; припомня, че основните човешки права на живот, здраве, храна и безопасна вода са изложени на риск без наличието на здравословна околна среда; обръща внимание на въздействието на разрушаването на околната среда върху правата на човека както за засегнатото население, така и по отношение на правото на околна среда за цялото човечество; подчертава съществените задължения и отговорности на държавите и другите отговорни за вземането на решения лица за изпълнение на целите на Парижкото споразумение от 2015 г. за борба с изменението на климата, противодействие на последиците му, предотвратяване на отрицателното му въздействие върху правата на човека и насърчаване на подходящи политики в съответствие със задълженията по отношение на правата на човека; припомня задълженията на държавите да защитават биологичното разнообразие и да осигурят достъп до ефективни средства за правна защита в случаите на загуба и влошаване на биологичното разнообразие; изразява подкрепата си за зараждащите се законодателни усилия на международно равнище по отношение на престъпленията срещу околната среда;
14. подчертава, че свободата на словото и свободата на изразяване, както и медийният плурализъм, онлайн и офлайн, са в основата на устойчивите демократични общества; осъжда злоупотребата със законни цели, като например борбата с тероризма, държавната сигурност и правоприлагането, с оглед на ограничаването на свободата на изразяване; осъжда медийната пропаганда и дезинформацията срещу малцинствата; призовава за въвеждането на възможно най-добрите предпазни мерки срещу словото на омразата и радикализацията, кампаниите за дезинформация и враждебната пропаганда, и особено произхождащите от авторитарни държави и недържавни участници, като например терористични групи, чрез разработване на правна рамка както на равнище ЕС, така и на международно равнище за справяне с хибридните заплахи, в т.ч. кибер- и информационната война, като същевременно не се накърняват основните права; припомня, че медиите следва да отразяват многообразието от разнородни мнения и да подкрепят и спазват принципа на недискриминация; подчертава във връзка с това, че лицата, принадлежащи към малцинства, следва да имат недискриминационен достъп до електронните медии, включително на собствения си език;

²³

ВКБООН – Доклад за глобалните тенденции през 2018 г. (19 юни 2019 г.).

Повишаване на ефективността на външната политика на ЕС в областта на правата на човека

15. припомня ангажимента на ЕС да постави правата на човека и демокрацията в центъра на отношенията си с държави извън ЕС; поради това подчертава, че целта да се постигне напредък по въпроса с правата на човека и демокрацията по света трябва да бъде интегрирана във всички политики на ЕС, които имат външно измерение; призовава ЕС да изпълни тези ангажменти и да гарантира, че ангажиментът му не засилва непреднамерено авторитарните режими;
16. призовава Комисията и държавите членки да приемат нов амбициозен, всеобхватен и обвързващ план за действие относно правата на човека и демокрацията за следващите пет години; настоява всички предизвикателства в областта на правата на човека, включително цифровите права, екологичните права, правата на възрастните хора, спортните права и правата на човека, както и правата на мигрантите, да бъдат адекватно застъпени в бъдещия план за действие; призовава за създаването на стабилен механизъм за мониторинг с цел оценка на изпълнението и въздействието на плана за действие; призовава държавите членки да се ангажират в по-голяма степен с плана за действие и да докладват за изпълнението му;
17. отбелязва значението на своите резолюции относно нарушенията на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава и работата на своята подкомисия по правата на човека; настоятелно препоръчва на Комисията и ЕСВД да засилят ангажираността си с подкомисията по правата на човека на Парламента, за да може тя да участва в бъдещия план за действие и да следи прилагането му; призовава ЕСВД да предоставя на Парламента редовни доклади относно последващите действия, които е предприел във връзка с всички резолюции по неотложни въпроси и/или препоръките в тях;
18. подчертава факта, че търговията, политиките на ЕС в тази област и правата на човека могат и следва да се укрепват взаимно и че предприемаческите среди следва да играят важна роля за предоставянето на положителни стимули за утвърждаването на правата на човека, демокрацията и корпоративната отговорност; настоятелно призовава Комисията и ЕСВД да използват ефективно клаузите за правата на човека в международните споразумения, не само чрез политически диалог, редовни оценки на напредъка и използване на процедурата на консултации при поискване, но и чрез създаване на ефективен механизъм за мониторинг на тежки нарушения на правата на човека, които могат да възникнат при стопанската дейност; призовава за надлежно прилагане и съответен мониторинг на клаузите за правата на човека, включително посредством измерими критерии, с участието на Парламента, гражданското общество и съответните международни организации призовава за създаването на ефективен и независим механизъм за подаване на жалби за групи граждани и заинтересовани страни, които са засегнати от нарушения на правата на човека; подчертава, че ЕС и неговите държави членки трябва да предотвратяват всякакъв вид корпоративни нарушения на правата на човека и отрицателното въздействие на стопанската дейност;
19. подкрепя диалозите за правата на човека с държави извън ЕС като основен инструмент за двустранен ангажимент за насърчаване и защита на правата на

човека; припомня, че в насоките на ЕС относно диалозите за правата на човека с трети държави се посочват редица критерии за започване на диалог, включително „степеня, до която правителството има воля да подобри положението, степеня на ангажираност, показана от правителството по отношение на международните конвенции за правата на човека, готовността на правителството да си сътрудничи с процедурите и механизмите за правата на човека на Организацията на обединените нации, както и отношението на правителството към гражданското общество“; призовава ЕСВД да извършва редовна оценка на всеки диалог, както е предвидено в горепосочените насоки, и да гарантира, че ако не бъде постигнат осезаем напредък, ЕС следва да адаптира целите си и да преразгледа подхода си; призовава Комисията и ЕСВД, с по-голямо участие на групите на гражданското общество и съответните международни организации, да обединят силите си с цел разглеждане на въпросите за правата на човека и свързаните с тях задължения в диалозите или преговорите във всички политически и икономически области с правителствата на държави извън ЕС, за да се засили въздействието на диалозите за правата на човека; препоръчва да се вземат предвид изразените опасения за състоянието на правата на човека в тези държави и да се предприемат подходящи действия, включително чрез разглеждането на отделни случаи в контекста на диалозите за правата на човека; призовава за по-активно участие на Парламента при съставянето на програмите за диалозите за правата на човека; подчертава, че стратегиите за отделните държави в областта на правата на човека и годишните доклади за тяхното изпълнение представляват важен инструмент за гарантиране на съгласуваност на политиките, установяват ключови стратегически приоритети, определят дългосрочни и краткосрочни цели и посочват конкретни действия за укрепване на правата на човека; призовава отново на членовете на ЕП да бъде предоставен достъп до съдържанието на стратегиите за отделните държави в областта на правата на човека; приветства семинарите на гражданското общество, предхождащи диалозите за правата на човека, и настоятелно призовава да се предприемат последващи действия във връзка с техните заключения със специалното участие на организациите на гражданското общество;

20. отправя решителен призив към ЕС непрекъснато да търси решения за справяне с дискриминацията, като използва пълноценно инструментариума на ЕС в областта на правата на човека, включително чрез диалог, като издава присъди и като оказва подкрепа на гражданското общество и съвместните инициативи на равнище ООН в съответствие с новоприетите насоки на ЕС относно недискриминацията във външната дейност и инструмента за насоки на ООН относно дискриминацията, основана на произход, публикувани през 2017 г.;
21. твърдо подкрепя работата и усилията на специалния представител на ЕС за правата на човека за защита и насърчаване на правата на човека по света; подчертава важната цел в мандата на специалния представител на ЕС за повишаване на ефективността на ЕС в тази област; призовава специалния представител на ЕС да изпълнява мандата си, за да засили усилията на ЕС за укрепване на демокрацията; настоява на искането си за преразглеждане на мандата на специалния представител на ЕС с цел този представител да стане постоянен и да се повиши отчетността му, както и с цел да му се предоставят правомощия за собствена инициатива, подходящи ресурси и възможността да говори публично, за да докладва за постиженията при посещения в трети държави, както и да съобщава позицията на ЕС по свързани с правата на човека

въпроси; отново призовава за по-голяма прозрачност по отношение на дейностите и мисиите на специалния представител на ЕС и настоява редовните му доклади до Съвета да се изпращат и до Парламента; приветства разширяването на мандата на специалния представител на ЕС, така че да включва насърчаването на подкрепата за международното наказателно правосъдие, и очаква от специалния представител на ЕС да бъде особено активен в тази област;

22. приветства усилията на ЕСВД и Комисията за непрекъснато повишаване на осведомеността на длъжностните лица на ЕС относно правата на човека; приветства факта, че във всички делегации на ЕС вече присъстват координационни центрове за правата на човека и служители за връзка със защитниците на правата на човека; призовава ЕСВД да представи на Парламента подробен доклад относно завършването на тази мрежа от координационни центрове, за да я оцени и да гарантира, че тя се прилага последователно във всички делегации на ЕС; призовава всички делегации на ЕС и техните съответни координационни центрове за правата на човека да спазват последователно задължението си да се срещат със защитници на правата на човека, да посещават задържани активисти, да следят техните съдебни процеси и да се застъпват за тяхната закрила по места;
23. признава постигнатия напредък по отношение на процедурата и формата на Годишния доклад на ЕС относно правата на човека и демокрацията по света за 2018 г., но очаква Съветът и заместник-председателят/върховен представител да вземат под внимание в още по-голяма степен позициите, изразени от Парламента в съответните му резолюции и/или препоръки, за да се гарантира по-задълбочено и по-ефективно взаимодействие между институциите на ЕС по въпросите на правата на човека; отправя искане към Съвета да продължи усилията си за финализиране на тези годишни доклади по-рано през годината; насърчава Съвета да направи така, че приемането на следващия годишен доклад да се основава на подходящ процес на консултации;

Разработване на решения за насърчаване и защита на правата на човека и демокрацията

Демократично управление и осигуряване на пространство за гражданското общество

24. призовава ЕС и държавите членки да продължат да следят отблизо събитията, които се отразяват отрицателно на управлението и пространството на гражданското общество в световен мащаб без изключение, и систематично да отговарят, използвайки всички подходящи средства, на ръководените от авторитарни правителства политики и законодателни промени, които целят подкопаване на основаното на основни демократични принципи управление и свиване на пространството за гражданското общество; счита, че следва да има повече полезни взаимодействия между Комисията, ЕСВД и Парламента по този въпрос; приветства неограничената помощ, предоставена на организациите на гражданското общество навсякъде по света в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ), който продължава да бъде водещият инструмент на ЕС при прилагането на външната политика в областта на правата на човека; призовава за по-нататъшно засилване на финансирането на гражданското общество и правата на човека по линия на приемника на ЕИДПЧ; подчертава, че през 2018 г. стотици мирни демонстранти от гражданското

общество бяха арестувани, подложени на малтретиране и произволно задържане и принудени да заплатят тежки глоби вследствие на съдебните си процеси;

Подход на ЕС към конфликтите и отчетност за нарушенията на правата на човека

25. подчертава връзката между увеличаването на нарушенията на правата на човека и ширещата се безнаказаност и липсата на отчетност в регионите и държавите, които са опустошени от конфликти или се характеризират с политически мотивирани случаи на сплашване, дискриминация, тормоз и нападения, отвличания, насилствени полицейски действия, произволни арести и случаи на изтезания и убийства; призовава международната общност да подкрепи действията за борба с безнаказаността и за насърчаване на отчетността, особено в онези региони и държави, където динамиката на безнаказаността възнаграждава онези, които носят най-голяма отговорност, и отнема правата на жертвите; подчертава освен това, че малцинствата и маргинализираните групи често са особено засегнати от конфликтите;
26. припомня своите резолюции, с които се осъждат конкретни отговорности за конфликти, които през 2018 г. причиниха стотици жертви сред децата в хода на умишлени нападения срещу цивилното население и хуманитарните инфраструктури; призовава всички държави – членки на ЕС, да спазват стриктно Кодекса за поведение на ЕС при износа на оръжие и по-специално да спрат всички трансфери на оръжие или оборудване за наблюдение и разузнаване, което може да бъде използвано от правителствата за потискане на правата на човека, особено в контекста на въоръжени конфликти; подчертава необходимостта от пълна прозрачност и редовно отчитане от държавите – членки на ЕС, относно техните трансфери на оръжие; припомня своята резолюция от 27 февруари 2014 г. относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати²⁴; изразява дълбокото си безпокойство, предизвикано от използването на въоръжени безпилотни летателни апарати извън международната правна рамка; освен това призовава Комисията надлежно да информира Парламента относно използването на средства на ЕС за всички проекти в областта на научноизследователската и развойната дейност, свързани с производството на безпилотни летателни апарати; настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да забрани разработването, производството и използването на изцяло автономни оръжия, позволяващи осъществяването на нападения без човешка намеса;
27. осъжда категорично всички брутални престъпления и нарушения на правата на човека от страна на държавни и недържавни участници, включително срещу граждани, които мирно упражняват своите права на човека; призовава ЕС и неговите държави членки да използват цялото си политическо влияние, за да предотвратят всякакви действия, които биха могли да се считат за геноцид, военни престъпления или престъпления срещу човечеството, да реагират по ефективен и координиран начин в случаите на извършване на такива престъпления, да мобилизират всички необходими ресурси за подвеждането под съдебна отговорност на всички отговорни лица, да подпомагат жертвите и да подкрепят процесите на стабилизиране и помирение; призовава международната общност да разработи инструменти за максимално съкращаване на времето от

²⁴ ОВ С 285, 29.8.2017 г., стр. 110.

получаването на предупреждение до предприемането на действия с цел предотвратяване на появата, повторната поява или ескалирането на въоръжени конфликти, като системата за ранно предупреждение на ЕС; призовава ЕСВД и Комисията да включат амбициозна стратегия относно борбата с безнаказаността в третия план за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията; силно препоръчва да се създаде Европейска обсерватория за предотвратяване, отчетност и борба с безнаказаността; отново призовава заместник-председателя/върховен представител да назначи специален представител на ЕС по международно хуманитарно право и международно правосъдие с мандат да насърчава, интегрира и представлява ангажимента на ЕС в борбата срещу безнаказаността;

28. приветства усилията на ЕС за утвърждаване на всеобхватния характер на Римския статут през 2018 г., когато беше отбелязана 20-ата годишнина от неговото приемане, и отново потвърждава категоричната си подкрепа за Международния наказателен съд (МНС); отбелязва, че понастоящем международното право е подложено на сериозен натиск; изразява загриженост, че предвид широката юрисдикция на МНС от 193-те държави – членки на ООН, само 122 членуват в него и едва 38 са ратифицирали изменението от Кампала, с което на МНС се дават повече правомощия да преследва наказателно престъплението „агресия“; призовава ЕС и неговите държави членки да насърчат всички държави – членки на ООН, да ратифицират и прилагат Римския статут и изразява тревога във връзка със случаите на оттегляне от Статута и заплахите за такива действия; призовава също така всички страни, подписали Римския статут, да координират своите действия и да сътрудничат с МНС; призовава ЕС и неговите държави членки неотклонно да подкрепят проверките, разследванията и решенията на МНС и да предприемат необходимите мерки за предотвратяване на случаите на неопазване на съдействие на МНС; призовава за оказване на финансова подкрепа на организациите, които събират, съхраняват и защитават доказателства – цифрови или в други формати – за престъпленията, извършени от която и да е страна в конфликтите, с цел да се улесни наказателното им преследване на международно равнище; призовава държавите – членки на ЕС, и Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида да подкрепят разследващия екип на ООН при събирането, запазването и съхранението на доказателства за престъпления, които се извършват понастоящем или които са извършени съвсем наскоро, така че те да не бъдат изгубени; призовава Комисията и ЕСВД да проучат начини и да представят нови инструменти с цел да се помогне на жертвите на нарушения на международното право в областта на правата на човека и на международното хуманитарно право да имат достъп до международно правосъдие и да получат правна защита и обезщетение, в т. ч. чрез изграждане на капацитета на държавите извън ЕС да прилагат принципа на универсална юрисдикция в националните си правни системи;
29. приветства първоначалните обяснителни дискусии и призовава за тяхното продължаване в рамките на Съвета относно създаването на глобален механизъм на ЕС за санкции в областта на правата на човека, т. нар. „списък Магнитски“, който дава възможност за целенасочени санкции срещу лица съучастници в сериозни нарушения на правата на човека, както Парламентът е призовавал многократно, и по-конкретно през март 2019 г.; призовава Съвета да ускори дискусиите си, за да приеме необходимото законодателство, да създаде този механизъм и да го финансира адекватно възможно най-скоро; подчертава колко е

важно тази система да е в съответствие с механизма на ЕС за съдебен контрол; подчертава също, като пример за подражание, въвеждането от страна на някои държави – членки на ЕС, на закони, които предвиждат налагане на санкции на лица, считани за отговорни за нарушения на правата на човека;

30. призовава заместник-председателя/върховен представител и Съвета да обърнат специално внимание на положението с правата на човека в незаконно окупираните територии; отново заявява, че незаконната окупация на територия или част от нея е продължаващо нарушение на международното право; подчертава отговорността на окупационната сила спрямо цивилното население по силата на международното хуманитарно право; изразява съжаление относно възстановяването на представителите на държава, която окупира територията на друга държава, в Парламентарната асамблея на Съвета на Европа;

Защитници на правата на човека

31. подчертава безценната и съществена роля, която защитниците на правата на човека изпълняват с риск за живота си, и по-специално защитниците на правата на жените; подчертава необходимостта от силна координация на ЕС относно ангажимента с органите на трети държави по отношение на защитниците на правата на човека; подчертава, че през 2018 г. беше отбелязана 20-ата годишнина от Декларацията на ООН относно защитниците на правата на човека; препоръчва да се засили сътрудничеството между институциите на ЕС и държавите членки, като им се даде възможност да предоставят непрекъсната подкрепа и закрила на защитниците на правата на човека; оценява механизма „protectdefenders.eu“, който беше създаден с цел защита на изложените на сериозен риск защитници на правата на човека, и призовава за неговото засилване;
32. подчертава необходимостта от стратегически, видим и ориентиран към въздействието подход на ЕС към предоставянето на закрила на защитниците на правата на човека; призовава Съвета да публикува ежегодните заключения на Съвета по външни работи относно действията на ЕС за насърчаване и предоставяне на закрила на защитниците на правата на човека в рамките на външната политика на ЕС; призовава Съвета и Комисията да установят координирана процедура за издаване на визи на защитниците на правата на човека и по целесъобразност за улесняване на предоставянето на временен подслон; призовава Комисията и държавите членки да гарантират достатъчно финансиране за предоставянето на закрила на защитниците на правата на човека в съответните тематични програми на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (ИССРМС) и да гарантират, че е достъпен и достига до най-нуждаещите се, които са най-маргинализирани; призовава Комисията да използва в пълна степен този инструмент в бъдеще настоява делегациите на ЕС и държавите членки да увеличат финансирането и капацитета си за спешно предоставяне на закрила и подкрепа на изложените на риск защитници на правата на човека; осъжда продължаващото налагане на забрани за пътуване на активисти за правата на човека, които желаят да присъстват на заседанията на Съвета на ООН по правата на човека в Женева и в други международни институции; призовава съответните правителства да ги отменят;

Права на жените и равенство между половете

33. решително подкрепя стратегическия ангажимент на ЕС за равенство между половете и продължаващите му усилия за подобряване на положението с човешките права на жените и момичетата в съответствие с ЦУР до 2030 г.; подчертава, че равенството между половете следва да бъде ключов приоритет във всички работни взаимоотношения, политики и външни действия на ЕС, тъй като съгласно Договорите то е принцип на ЕС и неговите държави членки; призовава ЕС да приеме всеобхватна стратегия за равенството между половете, щом изтече срокът на стратегическия ангажимент; призовава Комисията да изготви и приеме съобщение за подновяване на плана за действие относно равенството между половете след 2020 г. като важен инструмент на ЕС за принос към правата на жените и момичетата по целия свят; призовава държавите членки да подкрепят третия план за действие относно равенството между половете в заключенията на Съвета; призовава Комисията и ЕСВД да продължат да допринасят за равенството между половете и овластяването на момичетата и жените, като работят в тясно сътрудничество с международни организации, държави извън ЕС и гражданското общество с цел разработване и прилагане на нови правни рамки по отношение на равенството между половете;
34. подчертава тревожното нарастване на насилието срещу жени и момичета; осъжда всички форми на основано на пола физическо, сексуално и психологическо насилие; изразява дълбока загриженост във връзка с нарастващото използване на изтезания под формата на сексуално и основано на пола насилие като оръжие за водене на война; подчертава, че сексуалните престъпления и основаното на пола насилие се считат съгласно Римския статут за военни престъпления, престъпления срещу човечеството или деяния, съставляващи геноцид или изтезания; настоятелно призовава държавите да усъвършенстват законодателството си с цел справяне с тези проблеми; отново призовава държавите – членки на ЕС, и държавите – членки на Съвета на Европа, които все още не са ратифицирали и приложили Конвенцията от Истанбул, да направят това възможно най-скоро; призовава за по-нататъшни действия за премахване на основаното на пола насилие и насочените към жените и момичетата вредни практики, като например принудителните или ранните бракове, гениталното осакатяване на жени, сексуалното насилие, както и принудителната смяна на религията; подкрепя продължаването на съвместната инициатива Spotlight на ЕС и ООН; призовава делегациите на ЕС да гарантират събирането на данни относно насилието срещу жени, да изготвят препоръки за всяка държава и да насърчават механизми за закрила и структури за подкрепа за жертвите;
35. потвърждава, че достъпът до здравеопазване е право на човека и че сексуалното и репродуктивното здраве и права се базират на основни права на човека и представляват съществени елементи от човешкото достойнство; посочва, че недостатъчният достъп до основни блага и социални услуги (като например водоснабдяване, изхранване, здравеопазване, образование и канализация), както и трудностите при получаването на достъп до сексуално и репродуктивно здраве представляват недопустимо нарушение на правата на човека; осъжда нарушенията на сексуалните и репродуктивните права на жените, включително отказа на достъп до съответните услуги; подчертава, че за всички жени следва да се гарантират подходящи и достъпни здравни услуги, в т. ч. в областта на психичното здраве, като например психологична подкрепа, и всеобщо зачитане и достъп до сексуални и репродуктивни права и образование, както и възможността

те да вземат свободно и отговорно решения във връзка със своето здраве, в т.ч. сексуално и репродуктивно здраве; отбелязва, че тези услуги са важни за спасяването на живота на жените и за намаляването на смъртността сред новородените и децата; счита за недопустимо, че сексуалните и репродуктивните права на жените и момичетата продължават да бъдат бойно поле, включително в многостранен контекст; подчертава, че жените и момичетата, които са жертви на въоръжени конфликти, имат правото да получат необходимите медицински грижи; подчертава ролята на жените в предотвратяването и разрешаването на конфликтите, в мироопазващите операции, в операциите за хуманитарна помощ и за възстановяване след конфликти, както и в насърчаването на правата на човека и демократичните реформи;

36. призовава ЕС да работи с други държави, така че те да засилят действията си в областта на образованието, здравеопазването и социалните услуги, събирането на данни, финансирането и програмирането с цел да се осъществява по-добра превенция и реакция на сексуалното и основаното на пола насилие по целия свят; отбелязва, че образованието е съществено средство за борба с дискриминацията и насилието срещу жени и деца; призовава за мерки за улесняване на достъпа на жените и момичетата до образование и пазара на труда и обръщане на особено внимание на поддържането на баланс между половете при запълването на ръководните длъжности от предприятията; призовава също така за включването на образованието на момичетата в споразуменията на ЕС с развиващите се страни;

Права на детето

37. подчертава факта, че непълнолетните лица често са изложени на специфични форми на злоупотреба, като например принудителни детски бракове, детска проституция, използване на деца войници, генитално осакатяване, детски труд и трафик на деца, особено в ситуации на хуманитарна криза и въоръжени конфликти, и следователно се нуждаят от засилена защита; обръща специално внимание на децата без гражданство, децата мигранти и децата бежанци; призовава ЕС да си сътрудничи с държави извън ЕС, за да бъде прекратено сключването на ранни, детски и принудителни бракове, като се въведе законна минимална възраст за сключване на брак 18 години, изискване за проверка на възрастта на двамата съпрузи и тяхното пълно и свободно съгласие, въвеждане на задължителен брачен регистър и гарантиране на спазването на тези правила; призовава за нови инициативи на ЕС за насърчаване и защита на правата на детето, в т. ч. за предотвратяване и борба срещу малтретирането на деца по света, за възстановяване и повторно интегриране на засегнатите от конфликти деца, особено на онези, които са жертви на екстремистки групировки, и децата, които страдат от множествена и комбинирана дискриминация, и за осигуряване на защитена, семейна и локална среда като естествена среда за техния живот, в която грижите и образованието имат основно значение; призовава ЕС да започне международно движение за отстояване на правата на детето, наред с другото, чрез организиране на международна конференция относно защитата на децата в уязвима среда; потвърждава отново спешната необходимост от всеобща ратификация и ефективно изпълнение на Конвенцията на ООН за правата на детето и факултативните протоколи към нея;

Права на лесбийките, гейовете, бисексуалните, трансполовите и интерсексуалните

(ЛГБТИ) лица

38. осъжда произволното задържане, изтезанията, преследването и убийствата на ЛГБТИ лица; отбелязва, че в редица държави по света ЛГБТИ лица продължават да са обект на преследване и насилие, основано на тяхната сексуална ориентация; изразява съжаление относно факта, че много държави все още криминализират хомосексуалността, в т.ч. някои предвиждат смъртно наказание за хомосексуалността; счита, че практиките и актовете на насилие срещу отделни лица въз основа на тяхната сексуална ориентация не бива да остават ненаказани и трябва да бъдат премахнати; призовава за прилагането на насоките на ЕС за насърчаване и защита на упражняването на всички права на човека от лесбийките, гейовете, бисексуалните, транссексуалните и интерсексуалните лица;

Права на хората с увреждания

39. приветства ратифицирането на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания; изтъква отново значението на ефективното ѝ прилагане както от държавите членки, така и от институциите на ЕС; подчертава значението на недискриминацията и необходимостта от надеждно интегриране на принципа на всеобща достъпност и от гарантиране на правата на хората с увреждания в рамките на всички съответни политики на ЕС, включително политиката за развитие; призовава за създаването на глобален център за високи постижения за предприемачески и ориентирани към бъдещето умения за хората с увреждания;

Борба срещу дискриминацията, основана на кастов признак

40. отбелязва с голяма загриженост мащаба и последиците от кастовите йерархии, дискриминацията, основана на кастов признак, и продължаващите нарушения на правата на човека въз основа на кастова принадлежност, включително лишаването от достъп до съдебната система или до заетост, продължаващата сегрегация, бедност и стигматизация, както и обусловените от кастовата система пречки за упражняване на основните права на човека и улесняване на човешкото развитие; отново призовава за разработването на политика на ЕС относно дискриминацията, основана на кастов признак, и призовава ЕС да действа въз основа на сериозната си загриженост относно този тип дискриминация; призовава за приемането на инструмент на ЕС за предотвратяване и премахване на дискриминацията, основана на кастов признак; отново призовава ЕС и неговите държави членки да увеличат усилията си и да подкрепят инициативи на равнището на ООН и на делегациите за премахване на дискриминацията, основана на кастов признак; отбелязва, че подобни инициативи следва да включват насърчаване на конкретни показатели, неагрегирани данни и специални мерки за справяне с дискриминацията, основана на кастов признак, при прилагането и мониторинга на целите за устойчиво развитие до 2030 г., както и спазване на новия инструмент за насоки на ООН относно дискриминацията, основана на произход, и подкрепа за държавите;

Коренно население

41. изразява дълбока загриженост относно това, че коренното население е изправено пред широко разпространена и систематична дискриминация и преследване в световен мащаб, включително произволни арести и убийства на защитници на

правата на човека, принудително разселване, заграбване на земя и нарушаване на правата им от корпорациите; отбелязва, че по-голямата част от коренното население живее под прага на бедността; призовава всички държави да включат коренното население в процеса на вземане на решения относно стратегиите за справяне с изменението на климата; призовава държавите да ратифицират разпоредбите на Конвенция № 169 на МОТ относно коренното население и племенните народи;

Свобода на мисълта, съвестта, религията и убежденията

42. подчертава, че правото на свобода на мисълта, съвестта, религията и убежденията (известна по-често като свобода на религията и убежденията), което включва правото да не се вярва, правото да се възприемат теистични, нетеистични, агностични или атеистични възгледи и правото на вероотстъпничество и отказ от вероизповедание, трябва да бъде гарантирано в целия свят и безусловно опазвано; настоятелно призовава Комисията, ЕСВД и държавите членки да засилят застъпничеството във връзка със свободата на религията и убежденията и да започнат диалог с държавите и представителите на гражданското общество и религиозните, неконфесионалните, хуманистичните и философските групи и църквите, религиозните сдружения и общности с цел предотвратяване на актове на насилие и дискриминация срещу лица въз основа на мисълта, съвестта, философските възгледи, религията или убежденията; изразява съжаление относно законите срещу смяна на религията и богохулството, които всъщност ограничават и дори лишават религиозните малцинства и атеистите от свободата им на религия и убеждения; също така настоятелно призовава Комисията, ЕСВД и държавите членки да прилагат изцяло насоките на ЕС относно свободата на религията и убежденията;
43. призовава ЕС и неговите държави членки да продължат да изграждат съюзи и да засилват сътрудничеството с широк кръг от държави и регионални организации, за да се постигне положителна промяна във връзка със свободата на религията и убежденията, по-специално в зони на конфликти, където религиозни групи, като например християните в Близкия изток, са най-уязвими; подкрепя напълно практиката на ЕС да поема инициативата по тематични резолюции в Съвета на ООН по правата на човека и относно свободата на религията и убежденията в Общото събрание на ООН;
44. подкрепя работата и усилията на специалния пратеник за утвърждаването на свободата на религията и убежденията извън ЕС; отново призовава Съвета и Комисията да извършат прозрачна и цялостна оценка на ефективността и добавената стойност на позицията на специалния пратеник в процеса на подновяване и укрепване на мандата и позицията му от Комисията; настоява работата му да бъде обезпечена с достатъчно ресурси, за да се повиши ефективността на ЕС в тази област; припомня на Съвета и Комисията, че е необходимо да подкрепят по подходящ начин, в постоянни консултации с религиозните и философските организации, институционалния мандат, капацитета и задълженията на специалния пратеник за утвърждаване на свободата на религията и убежденията извън ЕС, като проучат възможността за многогодишен мандат, подлежащ на годишен преглед, и като развиват работни мрежи в рамките на всички съответни институции на ЕС, в съответствие с резолюцията му от 15 януари 2019 г. относно насоките на ЕС и мандата на

специалния пратеник на ЕС за утвърждаване на свободата на вероизповеданието и убежденията извън ЕС;

Свобода на изразяване, свобода на медиите и право на информация

45. категорично заклеява и осъжда убийствата, отвличанията, лишаването от свобода, сплашването и нападенията, включително с физически и съдебни средства, срещу множество журналисти, блогъри и лица, сигнализиращи за нередности, както и заплахите, с които се сблъскаха през 2018 г.; призовава ЕС да положи всички усилия, за да ги защити в бъдеще; припомня, че свободата на изразяване и свободата на медиите насърчават изграждането на култура на плурализъм и са съществени елементи от основите на демократичното общество; припомня, че журналистите следва да имат свободата да упражняват професията си без страх от преследване или лишаване от свобода; подчертава, че всяко ограничаване на упражняването на свободата на изразяване и свободата на медиите, като например премахването на онлайн съдържание, трябва да бъде изключение, като се отделя специално внимание на принципите на необходимост и пропорционалност, и трябва да бъде предвидено от закона и постановено в съд;
46. призовава ЕС, неговите държави членки и по-специално специалните представители на ЕС да обърнат специално внимание на защитата на свободата на изразяване и на свободата, независимостта и плурализма на медиите в световен мащаб, да наблюдават по-добре всички форми на ограничения – онлайн или офлайн – на свободата на изразяване и медиите, да осъждат системно такива ограничения и да използват всички налични дипломатически средства и инструменти за тяхното прекратяване; подчертава, че е важно да се осъжда и да се води борба срещу словото на омразата и подбуждането към насилие онлайн и офлайн, които представляват пряка заплаха за принципите на правовата държава и ценностите, присъщи на правата на човека; подкрепя инициативи, които способстват за разграничаването на фалшивите новини и пропагандната дезинформация от информацията, събрана в рамките на действителна и независима журналистическа работа; подчертава значението на осигуряването на ефективно и системно прилагане на насоките на ЕС относно свободата на изразяване онлайн и офлайн и на редовния мониторинг на тяхното въздействие;

Смъртно наказание, изтезания и други форми на малтретиране

47. осъжда използването на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне и смъртното наказание, които продължават да се прилагат в много държави в целия свят; изразява загриженост относно броя на присъдите и екзекуциите по причини, които не отговарят на определението за тежки престъпления, което противоречи на международното право; призовава държавите, които все още не са направили това, да наложат незабавно мораториум върху смъртното наказание като стъпка към неговото премахване; призовава ЕС да активизира усилията си за премахване на изтезанията и смъртното наказание; призовава ЕС и неговите държави членки да бъдат особено бдителни по отношение на държавите, които заплахват да възстановят смъртното наказание юридически или фактически; призовава за прекратяване на глобалната търговия със стоки, които се използват за изтезания и смъртно наказание;
48. счита, че е абсолютно необходимо да се води борба с всички форми на изтезание

и малтретиране, в т.ч. психологическо изтезание, на лицата в затворите или други места за задържане, да се полагат повече усилия за гарантиране на спазването на съответното международно право в тази област и да се гарантират компенсации за жертвите; изразява дълбоката си загриженост относно състоянието на затворите и условията на задържане в редица държави, включително достъпа до грижи и лекарства, особено за заболявания като хепатит или ХИВ; припомня, че отказът за предоставяне на достъп на затворниците до здравни грижи представлява малтретиране или дори изтезание и може да се счита за неоказване на помощ на лице в опасност; приветства преразгледаната политика на ЕС към трети държави по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание; призовава държавите членки да включват защитни мерки срещу изтезанията и другите форми на малтретиране във всички свои действия и политики;

49. приветства създаването на Координационна група на ЕС за борба с изтезанията през 2017 г.; във връзка с това приветства актуализирането на законодателството на ЕС, за което се призовава в законодателната му резолюция от 29 ноември 2018 г. относно търговията с някои стоки, които биха могли да се използват с цел изпълнение на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко отнасяне или наказание²⁵; подчертава значението на по-нататъшното укрепване на сътрудничеството с механизмите на ООН, регионалните органи и съответните участници, като например Международния наказателен съд, организациите на гражданското общество и защитниците на правата на човека, в борбата срещу изтезанията и другите форми на малтретиране;

Бизнес и права на човека

50. потвърждава, че дейностите на всички дружества, независимо дали осъществяват дейност на национално или трансгранично равнище, трябва да бъдат в пълно съответствие с международните стандарти в областта на правата на човека; освен това отново заявява, че е важно да се насърчава корпоративната социална отговорност; подчертава значението на това европейските предприятия да играят водеща роля при насърчаването на международните стандарти относно бизнеса и правата на човека; припомня отговорността на предприятията да гарантират, че техните дейности и вериги на доставки не са замесени в нарушения на правата на човека, като например принудителен и детски труд, нарушения на правата на коренното население, заграбване на земя, заплахи и нападения срещу защитници на правата на човека и разрушаване на околната среда;
51. подчертава необходимостта от създаване на международно обвързващ инструмент за регулиране, в рамките на международното право в областта на правата на човека, на дейностите на транснационалните корпорации и други дружества; призовава за законодателно предложение относно корпоративната отговорност за спазване на правата на човека и дължимата грижа, за да се предотвратят злоупотреби в глобалните операции на дружествата, както и да се подобри достъпът до средства за съдебна защита за жертвите на корпоративни злоупотреби; припомня, че е важно всички държави да прилагат изцяло ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека и призовава държавите – членки на ЕС, които все още не са приели национални планове за

²⁵ Приети текстове, P8_TA(2018)0467.

действие относно бизнес правата, да направят това възможно най-скоро; насърчава ЕС и неговите държави членки да участват конструктивно в работата на междуправителствената работна група на ООН относно транснационалните корпорации и други стопански предприятия по отношение на правата на човека; счита, че това е необходима стъпка към утвърждаването и защитата на правата на човека;

52. настоятелно призовава Комисията да гарантира, че проектите, подкрепени от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР) съответстват на политиката и ангажиментите на ЕС в областта на правата на човека, както и че са налице механизми за отчетност за физическите лица, за да могат да оповестяват случаи на нарушения, свързани с дейностите на ЕИБ и ЕБВР; счита, че една междуинституционална работна група на ЕС по въпросите на бизнеса и правата на човека би била полезен допълнителен инструмент; призовава частния сектор, и по-конкретно финансовите, застрахователните и транспортните дружества, да предлага услугите си на хуманитарни работници, извършващи дейности по подпомагане, при пълно спазване на освобождаванията по хуманитарни причини и изключенията, предвидени в законодателството на ЕС; приветства създаването на независим канадски омбудсман за отговорно предприемачество;
53. оценява положително схемата за преференции ОСП + като средство за стимулиране на ефективното прилагане на 27-те основни международни конвенции относно правата на човека и трудовите стандарти; потвърждава, че световните вериги за създаване на стойност допринасят за повишаване на основните международни трудови, екологични и социални стандарти и представляват възможност за устойчив напредък, особено в развиващите се държави и в държавите, които са изложени на повишен риск заради изменението на климата; подчертава, че държавите извън ЕС, които се ползват от схемата за преференции ОСП +, следва да демонстрират напредък по всички аспекти на правата на човека; отбелязва, че укрепените и ефективни механизми за мониторинг може да засилят потенциала за влияние на схемите за търговски преференции в отговор на нарушения на правата на човека; подкрепя въвеждането и прилагането на клаузи за обвързване с условия относно правата на човека в международните споразумения между ЕС и държави извън ЕС, включително в областта на търговията и инвестициите; призовава Комисията да следи систематично прилагането на тези клаузи, за да гарантира спазването им от държавите бенефициенти, и да докладва редовно на Парламента относно зачитането на правата на човека от държавите партньори;

Нови технологии и права на човека

54. подчертава значението на разработването на стратегия на ЕС за въвеждане на нови технологии, като например изкуствен интелект, в услуга на хората, и за справяне с потенциалната заплаха от новите технологии за правата на човека, включително дезинформация, масово наблюдение, фалшиви новини, слово на омразата, организирани от държавата ограничения и злоупотреба с използването на изкуствен интелект; освен това подчертава конкретната заплаха, която тези технологии представляват за контролирането, ограничаването и подкопаването на законни дейности; подчертава, че е важно да се постигне точният баланс между правата на човека, и по-конкретно правото на неприкосновеност на личния живот

и други легитимни съображения, като например сигурността или борбата с престъпността, тероризма и екстремизма; изразява своята загриженост относно нарастващото използване на някои технологии за кибернаблюдение с двойна употреба срещу активисти за правата на човека, журналисти, политически опоненти и адвокати;

55. призовава ЕС и държавите членки да установят отношения с правителствата на трети държави, за да сложат край на репресивните законодателни практики и законодателство по отношение на киберсигурността и борбата с тероризма; припомня задължението за ежегодно актуализиране на приложение I към Регламент (ЕО) № 428/2009 на Съвета²⁶, в което се изброяват изделията с двойна употреба, за които се изисква разрешение; подчертава необходимостта от ефективно цифрово сътрудничество между правителствата, частния сектор, гражданското общество, академичните среди, техническата общност, социалните партньори и други заинтересовани страни, за да се гарантира сигурно и приобщаващо цифрово бъдеще за всички, в съответствие с международното право в областта на правата на човека;

Мигранти и бежанци

56. подчертава неотложната необходимост да се предприемат действия за отстраняване на първопричините за миграционните потоци, като например войни, конфликти, авторитарни режими, преследване, мрежи за незаконна миграция, трафик на хора, контрабанда, бедност, икономическо неравенство и изменение на климата, и да се намерят дългосрочни решения, основани на зачитането на правата и достойнството на човека; подчертава необходимостта да се създадат законни канали и пътища за миграция и да се улесни доброволното връщане, когато това е възможно, включително в съответствие с принципа на забрана за връщане;
57. призовава за разглеждане на външното измерение на кризата с бежанците, включително чрез намиране на устойчиви решения на конфликтите чрез изграждане на сътрудничество и партньорства със съответните трети държави; счита, че спазването на международното законодателство за бежанците и правата на човека е важен елемент за сътрудничеството с трети държави; подчертава необходимостта да се предприемат истински стъпки, в съответствие с глобалните пактове в областта на миграцията и бежанците, да се увеличи самостоятелността на бежанците, да се разшири достъпът до решения на трети държави, да се подобрят условията за правата на човека при управлението на миграцията, особено в държавите на произход или транзитно преминаване, както и за безопасно и достойно връщане; призовава ЕС и неговите държави членки да бъдат напълно прозрачни по отношение на политиките за сътрудничество и разпределянето на средства за трети държави за сътрудничество в областта на миграцията; счита, че е важно ресурсите за развитие и сътрудничество да не се отклоняват от целите си и че не трябва да облагодетелстват лица, отговорни за нарушения на правата на човека; призовава ЕС да подкрепи инициативата на ВКБООН за прекратяване на липсата на гражданство до 2024 г. в рамките на ЕС и извън него;

²⁶ ОВ L 134, 29.5.2009, стр. 1.

58. осъжда смъртните случаи сред бежанци и мигранти и понесените от тях нарушения на правата на човека в Средиземно море; осъжда също така нападенията срещу НПО, които помагат на тези хора; призовава ЕС и неговите държави членки да увеличат хуманитарната подкрепа за принудително разселените лица; призовава ЕС и неговите държави членки да окажат подкрепа на общностите, които приемат бежанци; настоява, че следователно прилагането на глобалните пактове в областта на миграцията и бежанците трябва да върви ръка за ръка с изпълнението на Програмата на ООН до 2030 г., както е посочено в целите за стратегическо развитие, както и с увеличаването на инвестициите в развиващите се страни;
59. подчертава, че извънредната ситуация в областта на климата и масовата загуба на биологично разнообразие представляват сериозна заплаха за правата на човека; призовава Комисията и ЕСВД да работят за създаването на стратегия на ЕС за защита на здравословна околна среда, като действат в тясно сътрудничество с трети държави и с международни организации, като например ВКБООН, който неотдавна започна работа по съвместна стратегия с Програмата на ООН за околната среда; подчертава, че според ООН до 2050 г. много хора ще бъдат разселени вследствие на изменения в околната среда; припомня задълженията и отговорностите на държавите и на другите органи по отношение на смекчаване на въздействието от изменението на климата и предотвратяване на неблагоприятните последици от него за правата на човека; приветства международните усилия за насърчаване на обвързването на въпросите, свързани с околната среда, природните бедствия и изменението на климата, с правата на човека; призовава ЕС да участва активно в международния дебат относно евентуална нормативна рамка за защита на разселените в резултат на изменението на климата и околната среда лица;

Подкрепа на демокрацията

60. подчертава, че ЕС следва да продължава да подкрепя активно демократичния и ефективен политически плюрализъм в институциите за защита на правата на човека, независимите медии, парламентите и гражданското общество в усилията им за насърчаване на демократизацията по съобразен с контекста начин, като взема предвид културния и националния произход на засегнатите трети държави с цел укрепване на диалога и партньорството; припомня, че правата на човека са основополагащ принцип на процесите на демократизация; отбелязва като положителен факт непрекъснатата ангажираност на Европейския фонд за демокрация (ЕФД) в Западните Балкани и източното и южното съседство на ЕС за насърчаване на демокрацията и зачитането на основните права и свободи; припомня, че придобитият опит и извлечените поуки от прехода към демокрация в рамките на политиките за разширяване и за съседство биха могли да допринесат по положителен начин за идентифицирането на най-добрите практики, които биха могли да бъдат използвани в подкрепа на други процеси на демократизация по цял свят и за тяхното затвърждаване; припомня, че разширяването на ЕС се доказва като най-ефективния инструмент за подкрепа на демокрацията, принципите на правовата държава и правата на човека на европейския континент и че поради това следва да се запази възможността за присъединяване за държавите, които желаят това и които са провели реформи, както е посочено в член 49 от ДЕС; настоятелно призовава ЕС да следи отблизо прилагането на

разпоредбите за защита на правата на човека и правата на лицата, принадлежащи към малцинства, по време на всички процеси на разширяване;

61. приветства заключенията на Съвета на заключенията относно демокрацията от 14 октомври 2019 г. като начало на процеса на актуализиране и засилване на подхода на ЕС за укрепване на демокрацията; в това отношение подчертава ролята на образованието за правата на човека и демократизацията като основни инструменти за затвърждаване на тези ценности както в рамките на, така и извън ЕС; подчертава значението на приемането на специфични правила за финансиране за програмите на ЕС за подкрепа на демокрацията, като се взема под внимание естеството на демократичните промени; подчертава необходимостта да се инвестира в подходящи средства за по-добро координиране на програмите за подкрепа на демокрацията и на приоритетите на политиките; подкрепя усилията за гарантиране на прозрачност по отношение на помощта на ЕС в тази област; поема ангажимент да насърчава по-голяма прозрачност на демократичните процеси, по-специално на финансирането на политически и тематично основани кампании от различни недържавни участници;
62. изразява отново положително становище за непрекъснатата подкрепа от страна на ЕС за изборните процеси и за предоставянето на съдействие при провеждането на избори, както и на подкрепа за местните наблюдатели; приветства и напълно подкрепя в този контекст работата на Групата за подкрепа на демокрацията и координация на избори към Парламента; припомня, че е важно да се предприемат адекватни последващи действия във връзка с докладите и препоръките на мисиите за наблюдение на избори като начин за повишаване на тяхното въздействие и за увеличаване на подкрепата от страна на ЕС за демократичните стандарти в съответните държави; подчертава необходимостта от подкрепа на демокрацията през целия изборен цикъл чрез дългосрочни и гъвкави програми, които отразяват естеството на демократичните промени; настоятелно призовава за стриктно проследяване на случаите на нарушения на правата на човека срещу кандидати по време на изборните процеси, и по-специално срещу лицата, принадлежащи към уязвими групи или малцинства;

o

o o

63. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на специалния представител на ЕС за правата на човека, на правителствата и на парламентите на държавите членки, на Съвета за сигурност на ООН, на генералния секретар на ООН, на председателя на 74-ата сесия на Общото събрание на ООН, на председателя на Съвета на ООН по правата на човека, на Върховния комисар по правата на човека на ООН, както и на ръководителите на делегациите на ЕС.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2020)0009

Годишен доклад относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана

Резолюция на Европейския парламент от 15 януари 2020 г. относно изпълнението на общата политика за сигурност и отбрана – годишен доклад (2019/2135(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 20 декември 2013 г., 26 юни 2015 г., 15 декември 2016 г., 22 юни 2017 г., 28 юни 2018 г., 14 декември 2018 г. и 20 юни 2019 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно общата политика за сигурност и отбрана от 25 ноември 2013 г., 18 ноември 2014 г., 18 май 2015 г., 27 юни 2016 г., 14 ноември 2016 г., 18 май 2017 г., 17 юли 2017 г., 25 юни 2018 г. и 17 юни 2019 г.,
- като взе предвид документа, озаглавен „Обща визия, общи действия: по-силна Европа – Глобална стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз“, който беше представен от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) на 28 юни 2016 г.,
- като взе предвид съвместните декларации от 8 юли 2016 г. и 10 юли 2018 г. на председателите на Европейския съвет и Комисията и генералния секретар на НАТО,
- като взе предвид общия набор от 42 предложения, одобрен от Съвета на Европейския съюз и Северноатлантическия съвет на 6 декември 2016 г., и докладите за напредъка от 14 юни и 5 декември 2017 г. относно прилагането на тези предложения, както и новия набор от 32 предложения, одобрен от двата Съвета на 5 декември 2017 г.,
- като взе предвид Документа за размисъл относно бъдещето на европейската отбрана от 7 юни 2017 г. (COM(2017)0315),

- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2013 г. относно военните структури на ЕС: етап на развитие и перспективи²⁷,
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации и Заключителния акт от Хелзинки от 1 август 1975 г. на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2017 г. относно космическа стратегия за Европа²⁸,
- като взе предвид своите препоръки от 15 ноември 2017 г. до Съвета, Комисията и ЕСВД относно Източното партньорство с оглед на срещата на високо равнище през ноември 2017 г.²⁹,
- като взе предвид своята резолюция от 22 ноември 2016 г. относно Европейския съюз за отбрана³⁰,
- като взе предвид своята резолюция от 16 март 2017 г. относно конституционните, правните и институционалните последици от общата политика за сигурност и отбрана: възможности, предлагани от Договора от Лисабон³¹,
- като взе предвид своята резолюция от 5 юли 2017 г. относно мандата за тристранната среща във връзка с проекта на бюджет за 2018 г.³²,
- като взе предвид своята резолюция от 11 декември 2018 г. относно военната мобилност³³,
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2018/1092 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за създаване на Европейска програма за промишлено развитие в областта на отбраната с цел подкрепа на конкурентоспособността и иновационния капацитет на отбранителната промишленост на Съюза³⁴,
- като взе предвид своята законодателна резолюция от 18 април 2019 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейски фонд за отбрана³⁵,
- като взе предвид своите резолюции от 23 ноември 2016 г. относно прилагането на общата политика за сигурност и отбрана (въз основа на годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност)³⁶, от 13 декември 2017 г. относно годишния доклад относно

²⁷ ОВ С 93, 9.3.2016 г., стр. 144.

²⁸ ОВ С 337, 20.9.2018 г., стр. 11.

²⁹ ОВ С 356, 4.10.2018 г., стр. 130.

³⁰ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 18.

³¹ ОВ С 263, 25.7.2018 г., стр. 125.

³² ОВ С 334, 19.9.2018 г., стр. 253.

³³ Приети текстове, P8_TA(2018)0498.

³⁴ ОВ L 200, 7.8.2018 г., стр. 30.

³⁵ Приети текстове, P8_TA(2019)0430.

³⁶ ОВ С 224, 27.6.2018 г., стр. 50.

прилагането на общата политика за сигурност и отбрана³⁷ и от 12 декември 2018 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност³⁸,

- като взе предвид документа, озаглавен „План за изпълнение в областта на сигурността и отбраната“, представен от ЗП/ВП на 14 ноември 2016 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 13 юни 2018 г. относно отношенията между ЕС и НАТО³⁹,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 30 ноември 2016 г., озаглавено „Европейски план за действие в областта на отбраната“ (COM(2016)0950),
- като взе предвид новия пакет от мерки за отбраната, представен от Комисията на 7 юни 2017 г. в нейното съобщение за медиите, озаглавено „Европа, която защитава: Комисията започва дебат за преминаването към Европейски съюз за сигурност и отбрана“,
- като взе предвид своите резолюции от 14 декември 2016 г. относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност⁴⁰, от 13 декември 2017 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност⁴¹ и от 12 декември 2018 г. относно годишния доклад относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност⁴²,
- като взе предвид незаконното нахлуване в и анексиране на Крим от страна на Русия,
- като взе предвид Договора за ликвидиране на ракетите със среден обseg на действие, многократните негови нарушения от страна на Русия, включително разработването и разгръщането на системи 9М729 за крилати ракети, изстрелвани от наземни пускови установки, както и оттеглянето на Съединените щати и Русия от Договора,
- като взе предвид нарушаването на въздушното пространство и морските граници на държави членки от страна на Русия,
- като взе предвид увеличеното икономическо и военно присъствие на Китай в държави от Средиземноморието и Африка,
- като взе предвид заплахата от вътрешен и чуждестранен тероризъм, предимно от групировки като ИДИЛ и Ал Кайда,
- като взе предвид новите технологии като изкуствен интелект, космически способности и квантова изчислителна техника, които представляват нови възможности за човечеството, но създават и нови предизвикателства в областта

³⁷ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 36.

³⁸ Приети текстове, P8_TA(2018)0514.

³⁹ Приети текстове, P8_TA(2018)0257.

⁴⁰ ОВ С 238, 6.7.2018 г., стр. 89.

⁴¹ ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 47.

⁴² Приети текстове, P8_TA(2018)0513.

на отбранителната и външната политика, които изискват ясна стратегия и консенсус между съюзниците,

- като взе предвид решението на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) от 24 юни 2014 г. по дело C-658/11 Европейски парламент, подкрепен от Комисията, срещу Съвета на Европейския съюз⁴³,
- като взе предвид Плана на Съюза за действие за военната мобилност, публикуван на 28 март 2018 г.,
- като взе предвид Заключенията на Съвета относно укрепването на Стратегическото партньорство ООН – ЕС в областта на мироопазващите операции и управлението на кризи: приоритети за 2019 – 2021 г., приети на 18 септември 2018 г.,
- като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,
- като взе предвид становището на комисията по конституционни въпроси,
- като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0052/2019),

Трайна неяснота и непредвидимост в контекста на сигурността

1. отбелязва трайното влошаване на контекста на сигурността на Съюза, който е изправен пред многобройни предизвикателства, засягащи пряко или косвено сигурността на неговите държави членки и на неговите граждани: въоръжени конфликти и уязвими държави на европейския континент и в близост до него, предизвикващи масови разселвания на население и нарушения на правата на човека, улеснявани от транснационални мрежи на организираната престъпност, джихадистки тероризъм, кибератаки, хибридни заплахи и хибридна война срещу европейски страни, отслабване на усилията за разоръжаване и международните режими за контрол върху оръжията, нарастващи заплахи за природните ресурси, енергийна несигурност и изменение на климата;
2. счита, че нестабилността и непредвидимостта по границите на Съюза и в непосредственото му съседство (Северна Африка, Близък изток, Кавказ, Балкани, Източно Средиземноморие, руската агресия срещу Украйна и Грузия и др.), както и в разширеното му съседство (Сахел, Африкански рог и др.), представляват пряка и косвена заплаха за сигурността на континента; подчертава неразривната връзка между вътрешната и външната сигурност; признава, че активната ангажираност към съседните държави е в интерес на Европейския съюз;
3. констатира, че някои световни фактори (Съединените щати, Китай, Русия), но също и нарастващ брой регионални фактори (Турция, Иран, Саудитска Арабия и др.) са възприели логика на демонстрация на сила, като съчетават едностранни дипломатически позиции, промени в съюзите, дестабилизиращи дейности от предимно хибриден характер и увеличаващ се военен капацитет;
4. подчертава нарастващото геополитическо значение на Арктика и неговото

⁴³ Решение на Съда (голям състав) от 24 юни 2014 г., Европейски парламент/Съвет на Европейския съюз, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

въздействие върху положението със сигурността в ЕС и в световен мащаб; настоятелно призовава ЕС да работи за по-последователна вътрешна и външна политика, стратегия за Арктика и конкретен план за действие относно ангажираността на ЕС в Арктика, като се вземат под внимание също и аспектите на сигурността и геостратегическите аспекти; отбелязва капацитета на ЕС да допринесе за разрешаване на потенциални предизвикателства в областта на сигурността и геостратегията;

5. изразява сериозна загриженост от цялостното дестабилизиращо поведение на Турция, включително незаконните ѝ дейности в изключителната икономическа зона (ИИЗ)/континенталния шелф на Кипър, което нарушава международното право и добросъседските отношения и застрашава мира и стабилността в един вече уязвим регион;
6. изразява съжаление, че в този контекст някои от тези участници заобикалят съзнателно, или дори се стремят да разрушат, многостранните механизми, принципите на Устава на ООН и съответните разпоредби на международното право, абсолютно необходими за поддържането на мира; отбелязва, че те могат да се превърнат в пряка заплаха за сигурността на ЕС и да изложат на опасност установени двустранни отношения между ЕС и партньорски държави;
7. с цел справяне със заплахата от разпространението на ядрени оръжия подчертава значението на многостранните преговори между ЕС и съответните страни; настоятелно призовава за спазването на договорите за ядреното оръжие; настоятелно призовава още за оказване на подкрепа за сключването на нов договор, който да замени Договора за ликвидиране на ракетите със среден обхват на действие, както и за подновяването на Договора за неразпространение на ядрено оръжие (ДНЯО) през 2020 г.;
8. подчертава, че укрепването на съществени отношения с Източна и Югоизточна Азия е от значение за основаната на правила, цялостна и устойчива стратегия за свързаност на ЕС; отбелязва военния капацитет в региона и призовава всички участващи страни да зачитат свободата на корабоплаването, да решават различията с мирни средства и да се въздържат от предприемането на едностранни действия за промяна на съществуващото положение, включително в Източнокитайско и Южнокитайско море и Тайванския проток; изразява загриженост, че чуждестранната намеса от страна на авторитарни режими чрез дезинформация и кибератаки в контекста на предстоящите общи избори застрашава азиатските демокрации и регионалната стабилност; отново заявява своята подкрепа за ефективното участие на Тайван в международни организации, механизми и дейности;
9. изразява загриженост по отношение на дейностите и политиките на Русия, които продължават да дестабилизируют и да променят контекста на сигурността; подчертава, че руската окупация в Източна Украйна все още продължава, споразуменията от Минск не са изпълнени, а незаконното анексиране и милитаризацията на Крим и Донбас продължават; изразява загриженост по отношение на продължаващите замразени конфликти, поддържани от Русия в Европа (в Молдова и Грузия); подчертава необходимостта от обща позиция по отношение на политиката на ЕС в този контекст;

10. продължава да осъжда руската военна намеса и незаконно анексиране на Кримския полуостров; изразява подкрепата си за независимостта, суверенитета и териториалната цялост на Украйна;
11. припомня, че е важно да се гарантира съгласуваност на политиката на ЕС по отношение на ситуации, които включват окупация или анексиране на територия;
12. констатира, че Съюзът закъснява с реакцията и с адаптацията си – в политически, дипломатически и военен план – към новите кризи и към този нов международен контекст; счита, че в конкретната област на отбраната недостатъчните инвестиции, липсата на капацитет и липсата на оперативна съвместимост, но също и преди всичко политическото нежелание за прилагане на силните разпоредби, предвидени в европейските договори, както и многобройните форми на сътрудничество между държави членки, пречат на способността на Съюза да играе решаваща роля във външните кризи и да реализира пълния си потенциал; признава и подчертава освен това, че никоя страна не е в състояние сама да се изправи пред предизвикателствата във връзка със сигурността на европейския континент и непосредствената му среда; изисква от Европейския съвет да определи за политически приоритет използването на гласуване с квалифицирано мнозинство в Съвета в областта на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), където ДЕС позволява това; призовава държавите членки да разработят ефективен интегриран подход към кризи и конфликти, който да съчетава по възможно най-добър и балансиран начин граждански и военни средства; счита, че капацитетът на Съюза да реагира адекватно на възникващи кризи и конфликти зависи също и от скоростта на вземане на решения; отбелязва, че целенасочените ограничителни мерки могат да бъдат ефективни инструменти, но подчертава, че те не трябва да засягат невинни хора и следва да са в съответствие с принципите на Устава на ООН и на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС);
13. приветства признаването на споделените интереси в областта на сигурността и нарастващата политическа воля на държавите – членки на Европейския съюз, както и на останалите европейски държави и на европейските институции, за колективни действия за тяхната сигурност, като разполагат с повече средства за действия по по-превантивен, бърз, ефективен и автономен начин; отбелязва, че само чрез колективен подход ЕС може да стане по-силен и да е в състояние да поеме по-голяма отговорност за своите собствени сигурност и отбрана;
14. подчертава, че тези предизвикателства могат да бъдат най-успешно разрешени съвместно, а не от която и да било отделна държава; счита, че за ЕС е жизненоважно да реагира бързо, последователно и ефективно на тези предизвикателства, с един глас и съгласувано със съюзниците, партньорите и други международни организации;
15. изразява убеждението, че отговорът на предизвикателствата пред Съюза в областта на сигурността се основава предимно на определянето и засилването на неговата стратегическа автономност, неговия капацитет и способността му да работи в стратегическо партньорство с други субекти;
16. подчертава, че стратегическото партньорство между ЕС и НАТО е от основно значение за справяне със свързаните със сигурността предизвикателства, пред

които са изправени ЕС и неговите съседни държави; подчертава, че стратегическата автономност на ЕС не поставя под съмнение НАТО и не подкопава настоящата структура на сигурността в Европа; изтъква, че по-силна Европа укрепва НАТО и позволява на ЕС да поеме заедно с НАТО повече глобални предизвикателства;

17. приветства постиженията през последните пет години по отношение на укрепването на ОПСО и призовава Съвета и Комисията допълнително да развият капацитета на Съюза да действа като глобален партньор, представляващ интересите на европейските граждани и действащ като положителна сила в международните отношения;
18. приветства и подкрепя операцията „Atlantic Resolve“ и засиленото присъствие на предна линия на НАТО на европейския континент, и признава значението на войските на НАТО в усилията за възпиране на по-нататъшната руска агресия и осигуряване на решаваща подкрепа в случай на конфликт;
19. признава европейското участие и подкрепа за операцията „Resolute Support“ в Афганистан; признава освен това значението на тази мисия за стабилността и сигурността на Афганистан и региона;

Необходимост от развиване и засилване на европейската стратегическа автономност

20. отбелязва, че амбицията за постигане на европейска стратегическа автономност беше предложена за пръв път в заключенията на Европейския съвет от 19 и 20 декември 2013 г. и призната за пръв път в „Глобалната стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз“, представена от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) на 28 юни 2016 г., в която европейската стратегическа автономност се определя като дългосрочна цел и се отправя призив за постепенно синхронизиране и взаимно адаптиране на циклите за планиране на националната отбрана и практиките за развиване на капацитет;
21. счита, че европейската стратегическа автономност се основава на способността на Съюза да засили своята свобода на оценка на своя автономен оперативен капацитет, състоящ се от надеждни военни сили, своя промишлен капацитет за производство на необходимото за своите сили оборудване и своя политически капацитет да взема решения, когато обстоятелствата го изискват, и отразява целта за поемане на по-голяма отговорност за европейската сигурност, за да защитава своите общи интереси и ценности, заедно с партньори, когато е възможно, и сам, когато се налага; подчертава, че енергийната сигурност е важен компонент в постигането на стратегическа автономност; изразява твърдо убеждение, че европейската стратегическа автономност следва да включва капацитет за разгръщане на военни сили в периферията на ЕС;
22. следователно счита, че европейската стратегическа автономност се основава на първо място на способността на Съюза да направи оценка на дадена кризисна ситуация и да вземе автономно решение, което по необходимост предполага независим и ефикасен процес на вземане на решение, наличие на средства за

оценка и свобода на анализ и действие; счита още, че европейската стратегическа автономност се основава на способността на Съюза да действа сам, когато неговите интереси са поставени на карта (оперативни зони, които се считат за приоритетни от държавите – членки на ЕС), или в рамките на съществуващи форми на сътрудничество; подчертава, че европейската стратегическа автономност се вписва в многостранна рамка, спазваща ангажиментите в рамките на ООН и добре формулирана в условия на допълняемост със и засилване на съюзите и партньорствата, в които участват повечето държави членки; подчертава, че стратегическата автономност не предполага Съюзът да действа системно сам, навсякъде и винаги;

23. счита, че утвърждаването на европейската стратегическа автономност зависи от създаването на всеобхватна ОВППС, подкрепяна от европейско сътрудничество в отбраната в технологичната, капацитетната, промишлената и оперативната област; счита, че само практическо и гъвкаво сътрудничество, основано на прагматични инициативи, ще позволи да се преодолеят поетапно трудностите, да се поставят основите на действителна обща стратегическа култура и да се формулират общи отговори, адаптирани към основните въпроси пред сигурността и отбраната на ЕС;
24. подчертава, че за да се повиши стратегическата автономност на ЕС, държавите членки трябва да увеличат своите разходи за отбрана и да се стремят към целта за 2% от БВП; счита, че държавите членки и ЕС спешно се нуждаят от по-големи инвестиции в областта на сигурността и отбраната и че солидарността и сътрудничеството в областта на отбраната следва да се превърнат в норма;
25. изтъква, че европейската стратегическа автономност е действително постижима само ако държавите членки демонстрират политическа воля, сближаване и солидарност, което означава по-конкретно и необходимостта да се отдаде приоритет на придобиването на европейски капацитет, в който оборудването отговаря на най-високи стандарти, действително е на разположение и е конкурентоспособно, за да се осигурява едновременно с това реципрочен достъп до силно защитени пазари на отбранително оборудване;
26. отново изтъква, че европейската стратегическа автономност е законна и необходима амбиция и тя трябва да остане приоритетна цел на ОВППС и на европейската политика на отбрана; подчертава, че нейното практическо и оперативно прилагане е от компетентността както на ЕС, така и на неговите държави членки;

Действителен напредък, който следва да бъде затвърден, за да се постигне европейска стратегическа автономност

27. заявява, че европейската стратегическа автономност трябва да се формулира в следните области: външна политика и политика на сигурност, промишлена, капацитетна (съвместни програми, инвестиции в отбранителни технологии) и оперативна (финансиране на операциите, изграждане на капацитета на партньорите, капацитет за планиране и провеждане на мисиите);
28. счита за целесъобразно да се преследва строга ограничителна политика за износ на оръжие за всички видове оръжие, включително за изделията с двойна

употреба; настоятелно призовава държавите членки да спазват Кодекса за поведение на ЕС при износа на оръжие; отново изтъква необходимостта от строго прилагане от страна на всички държави членки на правилата, установени в Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета от 8 декември 2008 г.⁴⁴ относно контрола върху износа на оръжия, включително решително прилагане на критерий 2 относно спазването на правата на човека в държавата на крайно местоназначение;

Мисии и операции по линия на ОПСО

29. счита, че европейската отбрана се основава до голяма степен на капацитета на Съюза и на политическата готовност на държавите членки за убедителна военна намеса във външните оперативни зони; заявява, че Съюзът разполага със значителни човешки, финансови, технически и военни ресурси, които му предоставят уникален капацитет за провеждане на военни и граждански операции и за бързо и превантивно реагиране на бъдещи предизвикателства в областта на сигурността, например чрез активни мироопазващи мисии;
30. подчертава, че от приемането на Глобалната стратегия на ЕС от 2016 г. разпространението на регионални и местни конфликти, не на последно място в близост до съседните на Съюза области, създава множество предизвикателства за сигурността на Съюза, тъй като те често оказват въздействие върху други области; във връзка с това счита, че Съюзът следва да се превърне в по-активен участник в управлението на кризи, разрешаването на конфликти и опазването на мира, когато е възможно съвместно с други регионални и международни организации като ООН и Африканския съюз, в съответствие с неговите ангажименти за многостранно сътрудничество, но и самостоятелно, когато ситуацията го изисква;
31. насърчава Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и държавите членки да въведат по-ориентиран към бъдещето подход към планирането и развитието на способностите и да предвидят бъдещите нужди от решителна реакция на ЕС при кризи и конфликти;
32. отбелязва, че Съюзът в момента има присъствие на три континента, на които са разгърнати 16 граждански или военни мисии (10 граждански и шест военни, от които три изпълнителни мисии и три мисии с неизпълнителен мандат); признава приноса на тези мисии за мира, международната сигурност и стабилност; подчертава, че тяхното изпълнение трябва да се съпътства от преобразуване на избрани инструменти, включени в Договора от Лисабон и въведени през последните години, така че да се увеличи тяхната ефикасност и сигурността на гражданите на ЕС; насърчава целта за постигане на по-високо ниво на ефективност на мисиите по линия на ОПСО чрез достигане на целта за 70% командировани служители и призовава държавите членки да допринасят повече;
33. приветства участието на Европейската сметна палата в одита на мисиите и операциите по линия на ОПСО и насърчава изготвянето на по-нататъшни специални доклади относно други мисии и операции;

⁴⁴ Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета от 8 декември 2008 година определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване (ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99).

34. призовава държавите членки и европейските органи да запазят приоритетен и засилен ангажимент към Африка; следователно приветства решението на Съвета от юли 2018 г. за удължаване на мандата на обучителната мисия на Европейския съюз в Централноафриканската република (EUTM RCA) с две години, както и намерението на Съвета да инициира гражданска мисия в допълнение към военната; отбелязва, че тези неотдавнашни събития представляват положителен знак за потвърдена ангажираност на държавите членки, но подчертава, че положението със сигурността и правата на човека в държавата остава изключително проблематично;
35. подчертава глобалния ангажимент на Съюза в Сахел и в Африканския рог посредством шест мисии: граждански (EUCAP Мали, EUCAP Нигер, EUCAP Сомалия) и военни (EUTM Мали, EUTM Сомалия, ATALANTA); приветства и насърчава положеното усилие за регионализиране на функционирането на гражданските мисии в Сахел предвид предизвикателствата, свързани със сигурността, които надвишават рамките на държавите, в които са разгърнати европейски мисии; приветства още подкрепата на ЕС за операцията на Г-5 в Сахел; в този контекст отправя критика, че ЕСВД не е определила подходящи показатели за наблюдение на резултатите от мисиите EUCAP Нигер и EUCAP Мали и че наблюдението и оценката на действията на мисиите са били недостатъчни и не са били разработени така, че да се взема под внимание въздействието от тях;
36. изразява дълбока загриженост относно разследваните и докладвани от Интегрираната многостранна мисия на ООН за стабилизиране в Мали (MINUSMA) десетки случаи на много тежки нарушения на правата на човека, извършени от силите за сигурност в Мали, които могат да се равняват на военни престъпления съгласно хуманитарното право; настоятелно призовава заместник-председателя/върховен представител да се увери, че партньорите на ЕС стриктно спазват международното хуманитарно право и правото в областта на правата на човека, в допълнение към правно обвързващите регламенти на ЕС, и че тези случаи своевременно се предават на съда; призовава ЕСВД да докладва на Парламента спешно за тези случаи;
37. изразява загриженост относно влошаването на положението в Буркина Фасо и геополитическите последствия от него за региона на Сахел и Запада, което може да оправдае разгръщането на гражданска и/или военна мисия с оглед засилване на управлението на сектора на сигурността, спазване на правата на човека и възстановяване на доверието на населението в силите за сигурност;
38. отново изтъква стратегическото значение на Западните Балкани за сигурността и стабилността на ЕС; подчертава необходимостта да се засили ангажиментът, интеграцията и координацията на ЕС в региона, включително чрез мандата на мисиите на ЕС по линия на ОПСО; отново заявява, че политиката на ЕС спрямо Западните Балкани има за цел да осигури съответствието на държавите в региона с достиженията на правото на ЕС и да им предостави подкрепа за прехода по пътя към присъединяването, като подобрява управлението на мира и стабилността в Европа като цяло;
39. отново изтъква стратегическото значение на Източна Европа и Западните Балкани за стабилността и сигурността на ЕС и подчертава необходимостта от

съсредоточаване и засилване на политическия ангажимент на ЕС по отношение на тези региони, включително силния мандат на мисиите на ЕС по линия на ОПСО;

40. подчертава централната роля на операция EUFOR Althea в Босна и Херцеговина за постигането и поддържането на мира и сигурността в държавата и региона; приветства заключенията на Съвета от октомври 2019 г., с които се подкрепя продължаването на присъствието на европейски военни сили в Босна и Херцеговина;
41. призовава за бързото и ефективно прилагане на Пакта относно гражданските мисии, приет през ноември 2018 г. от Съвета и държавите членки и целящ да увеличи средствата на гражданската ОПСО, с цел да бъде достигната договорената численост на кадрите и мисиите да станат по-гъвкави и функционални, което е предварително условие за ефективността и ефикасността на действията на Съюза на място; настоятелно призовава държавите членки да извършат надежден годишен преглед, който да помага да се отчете напредъкът при прилагането на пакта в областта на гражданската ОПСО и да може да подкрепя по-нататъшната професионализация на мисиите на гражданската ОПСО след 2023 г., включително мерки за гарантиране на отчетността за постиженията на всички ангажирани участници в мисиите; призовава държавите членки да изпитат нововъведената концепция за специализирани екипи на място възможно най-скоро чрез пилотен проект, като го използват като начин да се осигурят специализирани способности за ограничен период от време, и да се запълнят съществуващите пропуски в способността, както и да извършат оценка на поуките от първите разгръщания на такива екипи;
42. подчертава, че понастоящем има 10 граждански мисии по линия на ОПСО с висока добавена стойност за мира и сигурността, разположени в съседните на ЕС държави, по-конкретно в Африка и Близкия изток, Западните Балкани и Източна Европа;
43. подчертава, че прилагането на пакта в областта на гражданската ОПСО не следва да бъде крайната точка на укрепването на гражданската ОПСО;
44. отбелязва при все това, че ефективността на мисиите и операциите на ОПСО е изправена по общо правило пред трайни структурни слабости и нарастващо нежелание от страна на държавите членки и европейските институции тези мисии и операции да станат по-силни, както от гледна точка на човешките ресурси, така и от гледна точка на мандата, и призовава за създаването на общоевропейско решение за тяхното преодоляване; отбелязва, че военните операции по линия на ОПСО все повече имат тенденцията да представляват мисии в подкрепа на обучението на въоръжените сили (EUTM), без изпълнително измерение, и отбелязва, че като признава работата на персонала на EUTM, ограниченията в областта на обучението и липсата на въоръжение водят до незадоволително функциониране на обучените единици, неспособни да ограничат въоръжените бунтове и подема на джихадисткия тероризъм;
45. изразява съжаление във връзка с факта, че процесите на вземане на решение и изпълнение протичат с много различна скорост в зависимост от наличието на обща политическа воля; изтъква, че наскоро много малко на брой военни

операции разполагаха с изпълнителен мандат поради факта, че липсата на политическа воля не можеше да бъде заместена от процедурите на вземане на решение, и изисква в този контекст държавите членки да постигат достатъчна политическа воля при криза, за да използват активно съществуващите структури и процедури на ОПСО с оглед на по-бързото, гъвкаво и последователно разгръщане на мисиите; призовава ЗП/ВП да разясни на Парламента замисъла на един очевидно нов инструмент за управление на кризи – инициерирането на минимисии по силата на член 28 от ДЕС;

46. подчертава липсата на гъвкавост в административните и бюджетните процедури, която силно затруднява служителите, изпратени на място;
47. подчертава необходимостта от редовно оценяване на мисиите и операциите, за да се подобри тяхната ефективност; приканва ЕСВД и Комисията да изготвят мандати, бюджети и правила за ангажираност и оперативни процедури, съответстващи на операциите, и да предвиждат стратегия за излизане; в този контекст настоява за по-редовни обмен на информация и консултации с компетентните парламентарни комисии преди, по време и след края на мисиите и приканва комисиите да съсредоточат своите командировки и делегации в зоните на разгръщане на мисиите и операциите по линия на ОПСО; настоява Европейският парламент, заедно с националните парламенти, да има засилена роля по отношение на ОПСО, за да се гарантира парламентарният контрол върху ОПСО и нейния бюджет;
48. подчертава значението на организирането и изпълнението на съвместни обучения и учения между европейските въоръжени сили, както и паралелни и координирани учения между ЕС и НАТО, като по този начин се насърчават организационната, процедурната и техническата оперативна съвместимост и военната мобилност с оглед на възможно най-добрата подготовка на мисиите, гарантирането на взаимно допълване, избягването на ненужно дублиране и справянето с широк спектър от заплахи, както конвенционални, така и неконвенционални; в това отношение приветства европейската инициатива за обмен на млади офицери по модел на „Еразъм“ (военна програма „Еразъм“ - EMILYO), ръководена от Европейския колеж по сигурност и отбрана, която има за цел да позволи на националните военни образователни и обучителни институции да проучват възможности за количествен и качествен обмен на знания и ноу-хау; приветства признаването, че не може да има сигурност без участието на жените, и подчертава значението на участието на жените в преговорите и мисиите;
49. подчертава, че повтарящият се проблем, пред който са изправени въоръжените сили на държавите, в полза на които се провеждат мисиите на Европейския съюз, е недостигът на оборудване, който представлява пречка за успеха на обучителните мисии; изтъква затрудненията при доставянето на подходящо оборудване в разумни срокове, по-специално поради тромавостта на процедурите за обществени поръчки; счита, че постигането на положителни резултати по отношение на обучението и консултациите в полза на армиите на трети държави няма да бъде възможно занапред без капацитет за придружаване на тези усилия с полезни и координирани програми за доставки на оборудване; приветства инициативата „Изграждане на капацитет в подкрепа на сигурността и развитието“, която доведе до преразглеждането през 2017 г. на Инструмента,

допринасящ за стабилността и мира, което позволи да се финансират обучителни дейности, както и доставката на несмъртоносно оборудване за въоръжените сили на трети държави; отбелязва, че до настоящия момент са извършени три проекта: в Мали, в Централноафриканската република и в Буркина Фасо; изтъква решителното искане на местното население за подкрепа в областта на обучението и на доставката на оборудване;

50. призовава ЕС да преодолее последователните и нарастващи заплахи за опазването и защитата на културното наследство и да пресече контрабандата с произведения на културата, особено в зони на конфликт; отбелязва, че лишаването на обществата от тяхното културно наследство и от техните исторически корени ги прави по-уязвими от радикализация и по-податливи на глобални джихадистки идеологии; призовава ЕС да разработи обширна стратегия за противодействие на подобни заплахи;
51. изразява съжаление във връзка с проблема със сформирането на силите, по-конкретно при иниципирането на военни мисии; подчертава, че EUTM Сомалия изпитва затруднения при набирането на необходимите сили; отбелязва, че на последната обща конференция за сформирание на сили от 4 юни 2019 г. беше посочена възможност за неуспех на мисията поради липса на персонал; отбелязва, че в текущите военни операции на Съюза участват средно само десетина държави членки; подчертава, че компетентността, професионализмът и отдадеността на служителите на място представляват ключови елементи на успеха на дадена мисия; призовава държавите членки за по-решителен ангажимент във връзка с качеството на персонала, изпращан в мисиите, и за увеличаване на процента на запълване на длъжностите в мисиите;
52. призовава Съвета да обясни защо някои мисии продължават, въпреки че тяхната ограничена военна или гражданска цел вече е постигната; счита за целесъобразно да се извърши оценка на всички настоящи мисии, за да се определи кои от тях са все още от значение; счита, че Съюзът трябва да съсредоточи усилията си върху мисиите, в които той има най-голяма добавена стойност; подкрепя създаването и спазването на обективни критерии, които дават възможност за измерване на тази добавена стойност и за вземане на решение за продължаване на дадена мисия;
53. отбелязва решението от 26 септември 2019 г. за удължаване с шест месеца – до 31 март 2020 г. – на морската операция на Европейския съюз в Средиземно море (EUNAVFOR MED Sophia); изразява дълбоко съжаление във връзка с продължилото замразяване на военноморското присъствие; изтъква неотложната необходимост от постигане на споразумение между държавите членки и призовава за завръщане на военноморските средства и пълно изпълнение на мандата;
54. счита, че въпросът за финансирането на мисиите и операциите по линия на ОПСО е от съществена важност за устойчивостта на тази политика; подчертава значението на преразглеждането на механизма Athena, с цел да се направи механизмът за финансиране на военните операции и мисии по линия на ОПСО по-ефективен; във връзка с това подкрепя предложението на ЗП/ВП, с подкрепата на Комисията, за създаване на Европейски механизъм за мир, с който ще се финансира част от разходите за дейностите на Съюза в областта на отбраната, включително общите разходи за военните операции по линия на ОПСО и

свързаните с изграждането на военния капацитет на партньори; изразява надежда, че държавите членки ще постигнат бързо споразумение за въвеждането на този инструмент; подчертава значението на облекчаването на финансовите правила на Съюза, с цел да се подобри неговата способност за реагиране в кризисни ситуации и за изпълнение на разпоредбите на Договора от Лисабон; призовава държавите членки и Комисията да обмислят гъвкав механизъм, позволяващ да се помага на държавите членки, желаещи да участват в мисия по линия на ОПСО, да покриват разходите за нея, което ще улесни тяхното решение да започнат дадена мисия или да я подкрепят; отбелязва, че този инструмент би отговарял изцяло на целите за стратегическа автономност на Съюза в оперативната област;

55. призовава ЗП/ВП да се консултира редовно с Европейския парламент относно всички основни аспекти и решения на общата политика на сигурност и отбрана; във връзка с това счита, че с Парламента следва да се провеждат предварително консултации относно стратегическото планиране на мисиите по линия на ОПСО, относно промяната на техния мандат и възможността да бъдат прекратени;
56. подкрепя създаването на Способностите за планиране и провеждане на военни операции (МРСС) за изпълнителните мисии, които дават възможност за провеждане на всички военни операции по линия на ОПСО; призовава за засилено сътрудничество между МРСС и Способностите за планиране и провеждане на граждански операции; отбелязва проблемите с набирането на кадри и предоставянето на средства, за да бъдат МРСС напълно ефективни; приканва ЕСВД да превърне МРСС от виртуален субект с длъжности с множество разпределения в силен военен субект, който да може да планира и провежда целия спектър от военни операции, предвидени в член 43, параграф 1 от ДЕС;
57. констатира неуспеха на бойните групи на Съюза, които от създаването си през 2007 г. насам никога не са били разгръщани и са използвани само като средство за трансформиране на европейските въоръжени сили, именно поради съдържаността на държавите членки, поради сложността на тяхното прилагане и финансиране, противоречаща на първоначалната цел за бързина и ефикасност; счита, че системата на бойните групи на ЕС следва да бъде пресруктурирана, да бъде допълнително развита от политическа гледна точка и с ефективно финансиране да стане функционираща, използвана, бърза и ефикасна; призовава за повторна оценка и съживяване на проекта за бойните групи на основата на извлечените поуки;
58. изтъква, че клаузата за взаимна помощ (член 42, параграф 7 от ДЕС), която беше задействана веднъж, а именно в случай на въоръжено нападение на територията на държава членка, свидетелства за солидарността между държавите членки; отбелязва при все това, че условията за задействане на посочения член, както и тези за изискваната помощ, никога не са били ясно определени; призовава за точни насоки за осигуряване на ясно определена рамка за бъдещото задействане и оперативно прилагане на този инструмент, за повече дискусии относно опита със задействането на тази правна клауза, както и за съвместни усилия за изясняване на нейния обхват;
59. припомня, че в клаузата за солидарност (член 222 от ДФЕС) също се предвижда възможност за Съюза и държавите членки да предоставят помощ на държава

членка, която е пострадала от терористично нападение или природно или причинено от човека бедствие; припомня, че в Стратегията на ЕС за киберсигурност от 2013 г. се посочва, че „особено сериозен киберинцидент или кибератака може да бъде достатъчно основание държава членка да се позове на клаузата на ЕС за солидарност (член 222 от Договора за функционирането на Европейския съюз)“; припомня, че Решение 2014/415/ЕС на Съвета относно договореностите за прилагане от страна на Съюза на клаузата за солидарност постановява, че с клаузата за солидарност Съюзът се призовава да мобилизира всички инструменти на свое разположение, включително структурите, разработени в рамките на ОПСО; призовава държавите членки да разгледат възможността за задействане на клаузата за солидарност в бъдеще;

60. изразява убеждение, че изпълнението на мисиите и операциите по линия на ОПСО трябва да бъде придружено от гъвкави инструменти, за да се улесни способността на ЕС и неговите държави членки да се ангажират с гарантирането на стратегическата автономност на Европа, в служба на стабилността на европейския континент; подчертава във връзка с това ефикасността на модулните, поливалентни и действително оперативни структури на командване, като Европейския военен корпус – Еврокорпус; отбелязва, че мисиите на този щаб бяха успешно разширени и диверсифицирани: между 2015 и 2018 г. Европейският корпус беше изпратен четири пъти в рамките на мисии на ЕС за обучение в Мали и в Централноафриканската република (EUTM Мали и EUTM RCA); призовава държавите членки и Комисията да последват този пример за гъвкаво и оперативно сътрудничество, което вече доказва своята стойност и ефективност;
61. изразява очакването си Съюзът да използва ефективно всички съществуващи инструменти на политиките в рамките на ОВППС и ОПСО в областта на дипломатията, сътрудничеството, развитието, хуманитарната помощ, управлението на конфликти и опазването на мира; припомня, че военните и гражданските инструменти на ОПСО не могат в никакъв случай да бъдат единственото решение на въпросите, свързани със сигурността, и че винаги следва да се възприема „интегриран подход“; счита, че единствено използването на всички тези инструменти въз основа на „интегриран подход“ ще осигури необходимата гъвкавост за ефективно постигане на най-амбициозните цели в областта на сигурността;
62. припомня по-успешното разрешаване на конфликти, когато в хода на целия процес се зачитат паритетното участие и равенството между половете; призовава за засилено участие на жените и повече ръководни длъжности за жени в такива мисии, за по-систематично интегриране на принципа на равенство между половете в мисиите по линия на ОПСО, както и за активен принос към прилагането на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността; приканва ЕСВД и държавите членки да предприемат амбициозни стъпки, така че да увеличат представителството на жените сред международните експерти на всички равнища на мисиите и операциите по линия на ОПСО, евентуално чрез специален план за действие, целеви стимули и кариерно планиране за жени или механизми за наемане, които гарантират по-добро представителство;

63. приканва ЗП/ВП да провежда редовни консултации с Парламента по неотложни въпроси, свързани с прилагането на ОПСО; изразява убеждение, че ЗП/ВП или подходящо длъжностно лице на ЕСВД, упражняващо пряк надзор над структурите на командване на ОПСО и участващо в разработването, провеждането и оценката на текущите граждански и военни операции, следва своевременно да информира Парламента относно важните промени в структурата на всички такива операции, по-специално по отношение на цялостното им естество, мандат, продължителност или ранно прекратяване;
64. подчертава нарастващата и незаменима роля на жените в мироопазващите мисии и в политиката на сигурност и отбрана и призовава ВП/ЗП да води диалог с Парламента относно инструментите, които следва да бъдат въведени, и действията, които следва да бъдат предприети;
65. подчертава необходимостта от по-нататъшно развитие на парламентарния и демократичен характер и измерение на ОПСО; изразява убеждение, че една ефективна, съобразена с предизвикателствата за сигурността през XXI век, обща политика за сигурност и отбрана (ОПСО) трябва да бъде придружена от компонент на строг парламентарен контрол и високи стандарти за прозрачност на национално равнище и на равнище ЕС; счита, че укрепването на парламентарното измерение на ОПСО отговаря на искането на гражданите на ЕС за сигурност, мир и повече сътрудничество в областта на сигурността и отбраната между държавите членки;

Способности и промишленост

66. подчертава, че постигането на европейска стратегическа автономност задължително се основава на увеличаване на капацитета на държавите членки и на техните бюджети за отбрана, както и на укрепването на европейската технологична и промишлена база в областта на отбраната;
67. отбелязва, че военната и космическата промишленост са изправени пред безпрецедентна световна конкуренция и големи технологични промени с появата на високи технологии (роботика, изкуствен интелект, кибертехнологии и др.);
68. приветства значителния обрат в тенденцията към съкращаване на бюджетите за отбрана; във връзка с това призовава държавите членки да инвестират интелигентно увеличените разходи в програми за сътрудничество; счита, че това следва да бъде подкрепено и насърчено на равнището на ЕС; насърчава държавите членки да увеличат своите разходи за отбрана с 2% от БВП;
69. приветства неотдашните усилия на институциите на ЕС и на държавите членки, последвали публикуването на „Глобалната стратегия на ЕС“, с цел да се вдъхне нов живот на някои съществуващи инструменти на ОПСО и да се приложат изцяло разпоредбите, предвидени от Договора от Лисабон; подчертава, че понастоящем тези обещаващи амбиции трябва да бъдат консолидирани и последвани от конкретни действия, така че да допринасят ефикасно за сигурността на европейския континент и държавите в непосредствено съседство с него;

70. отбелязва със задоволство предложението на Комисията от 2 май 2018 г. за създаване на бюджетен ред в размер на 13 милиарда евро, предназначен за сътрудничество в областта на отбраната, в следващата многогодишна финансова рамка (МФР) в подкрепа на съвместните научни изследвания и развитие на способностите в областта на отбраната; отбелязва, че това предложение, което отразява безпрецедентен ангажимент от страна на Комисията, подлежи на единодушното одобрение на държавите членки в следващата МФР и впоследствие на Европейския парламент;
71. приветства предложението на Комисията от юни 2017 г. за създаване на Европейски фонд за отбрана (ЕФО), който да координира, допълва и разширява националните инвестиции в отбраната, да насърчава сътрудничеството между държавите членки с цел разработването на ултрамодерни и оперативно съвместими отбранителни технологии и оборудване и да оказва подкрепа за иновативна и конкурентоспособна европейска отбранителна промишленост в рамките на целия Съюз, което включва и трансгранични МСП; отбелязва, че това предложение е първата инициатива, съгласно която средства на Общността се използват пряко в подкрепа на общи проекти за сътрудничество на ЕС в областта на отбраната; признава, че това е важно постижение за европейската отбрана, както в политически, така и в индустриален план; отбелязва, че ЕФО би могъл да финансира научноизследователската и развойна дейност за структурни проекти, като например бъдещата европейска система за въздушна отбрана, танкове, тежки транспортни самолети или европейска система за противоракетна отбрана, както и проекти от малък и среден мащаб, които създават иновативни, ориентирани към бъдещето решения в областта на отбраната; приветства работната програма за 2019 г. за подготвително действие, която ще задели 25 милиона евро за научните изследвания, съсредоточени върху овладяването на електромагнитния спектър и бъдещите революционни технологии в областта на отбраната, две ключови области за запазване на технологичната независимост на Европа в дългосрочен план; приветства също така приемането от Комисията през март 2019 г. на първата Европейска програма за промишлено развитие в областта на отбраната (EDIDP), която предвижда съфинансиране от 500 милиона евро за общото развитие на отбранителните способности през периода 2019 – 2020 г. и публикуването на девет покани за представяне на предложения за 2019 г., включително Eurodrone (Евродрон), който е ключова способност за стратегическата автономност на Европа; подчертава, че през 2020 г. ще последват още дванадесет покани за представяне на предложения, които обхващат приоритетни въпроси във всички области (въздух, суша, море, киберпространство и космос); отбелязва връзката между решенията за придобиване, взети днес от държавите членки, и перспективите за промишлено и технологично сътрудничество по линия на ЕФО;
72. приветства ефективното осъществяване на постоянно структурирано сътрудничество (ПСС) като съществена стъпка към засилено сътрудничество в областта на сигурността и отбраната между държавите членки; подчертава, че тази разпоредба, въведена с Договора от Лисабон от 2009 г. (член 46 от ДЕС), е правно обвързваща и включва набор от амбициозни ангажименти, които да позволят на европейските държави, които желаят това, да постигнат по-бърз напредък по общите проекти в областта на отбраната; потвърждава ролята, която ПСС може да играе за структуриране на европейското търсене; отбелязва, че

значителен брой проекти, които отговарят на условията за участие в EDIDP, се разработват в рамките на ПСС и могат освен това да се възползват от по-високи равнища на получаване на безвъзмездни средства; подкрепя пълната съгласуваност между проектите по линия на ПСС и ЕФО;

73. изтъква, че е наложително съгласуване между ПСС, координирания годишен преглед на отбраната (КГПО), въведен през 2017 г., и ЕФО за укрепване на отбранителните способности на държавите членки и оптимизиране на техните бюджетни разходи в тази област; отново подлага на критика факта, че до момента не е направена стратегическа обосновка на мерките от гледна точка на политиката в областта на отбраната; във връзка с това призовава Съвета и Комисията съвместно с Европейския парламент да изготвят Бяла книга на ЕС за сигурност и отбрана като вид междуинституционално споразумение и стратегически документ за отбранителната промишленост за периода 2021 – 2027 г.; подчертава, че новите проекти следва да бъдат част от плана за развитие на способностите, който ще позволи засилване на сътрудничеството между държавите членки с цел преодоляване на разликите в капацитета чрез работата на Европейската агенция по отбрана; счита, че КГПО следва ефективно да допринася за хармонизация и допълняемост на инвестициите и на способностите на националните въоръжени сили, като по този начин се гарантира стратегическата и оперативна автономност на ЕС и се даде възможност на държавите членки да инвестират по-ефективно в областта на отбраната;
74. приветства пълната координация между пътната карта за развитие на способностите, съставена от Европейската агенция по отбрана, и планирането на способностите, извършено до момента, които демонстрират наличието на широка оперативна съвместимост между армиите на държавите – членки на ЕС, които са членки и на НАТО;
75. подчертава значението на военната мобилност; приветства предложението на Комисията за отпускане на 6,5 милиарда евро за проекти за военна мобилност в следващата МФР; подчертава необходимостта от напредък в областта на военната мобилност както за ЕС, така и за НАТО; приветства факта, че този проект е част от ПСС; подчертава, че военната мобилност е изправена пред две предизвикателства: оптимизиране на процедурите и разширяване на инфраструктурата; изтъква, че колективната сигурност и отбрана на държавите – членки на ЕС, както и тяхната способност да се намесват при кризи в чужбина, зависят основно от способността за свободно и бързо придвижване на съюзнически войски и граждански персонал за управление на кризи, както и на материали и оборудване между териториите на отделните държави членки и извън границите на ЕС; подчертава, че военната мобилност е стратегически инструмент, който ще позволи на ЕС да преследва ефективно своите интереси в областта на сигурността и отбраната, по начин, който се допълва с други организации, като например НАТО;
76. поставя въпроса за бавното стартиране на 34-те проекта в рамките на ПСС и забавянето при стартирането на трета вълна от 13 проекта, като се има предвид че нито един от тях не е започнал понастоящем, и подчертава необходимостта от конкретни срокове за осъществяване на проектите и от по-ясна представа за това, до което ще доведат техните крайни продукти; отбелязва, че само четири проекта ще достигнат първоначалния си оперативен капацитет през 2019 г.; изтъква

липсата на амбиция и мащаб на някои проекти, които не позволяват преодоляването на най-очевидните пропуски в способностите, особено тези от първата вълна, които са предимно проекти, свързани със способностите, включващи възможно най-голям брой държави членки; призовава ЗП/ВП незабавно да информира Парламента кои проекти по линия на ПСС следва да бъдат прекратени предсрочно и на какво основание; отбелязва, че исканото разширяване на участието в проекти по линия на ПСС не следва да застрашава високото ниво на амбиции на участващите държави членки; счита, че участието на трети държави и на субекти от трети държави в ПСС трябва да се извършва при строго определени условия, предвидени от самото начало и основаващи се на установена и действителна реципрочност; във връзка с това обръща внимание на правата на Европейския парламент, произтичащи от решението на Съда на ЕС по дело C-658/11 ; призовава държавите членки да представят проекти със стратегическо европейско измерение, като по този начин се укрепи европейската отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ), за да се отговори пряко на оперативните нужди на европейските въоръжени сили;

77. приканва Съвета да приеме позицията на Парламента относно член 5 от бъдещия регламент за създаване на Европейски фонд за отбрана; подчертава необходимостта от незабавно финализиране на ЕФО; припомня, че този инструмент все още не е окончателно одобрен, като през април 2019 г. беше постигнато само частично и политическо споразумение по въпроса; подчертава, че е важно да се запази позицията на Европейския парламент относно размера на фонда, отворения характер по отношение на трети държави и въвеждането на подходяща политика в областта на интелектуалната собственост, свързана със сигурността и отбраната, с цел защита на резултатите от научните изследвания; припомня, че европейският пазар на отбраната е изключително отворен за доставчици от трети държави; отново изтъква, че ЕФО не бива по какъвто и да било начин да се бърка с никакви видове протекционистки инструменти; призовава съюзническите на Европейския съюз държави да обмислят реципрочно отваряне на своя пазар на отбраната; припомня във връзка с това силно чувствителния и стратегически характер – както за промишлената конкурентоспособност, така и за стратегическата автономност на Съюза – на научните изследвания в областта на отбраната; призовава за надлежно отчитане на първите поуки, извлечени от изпълнението на EDIDP (по-специално по отношение на прилагането на дерогациите за допустими субекти), на пилотния проект и на подготвителното действие за научни изследвания в областта на отбраната; призовава държавите членки да участват пълноценно в процеса на вземане на решения, тъй като те са крайните клиенти на отбранителната промишленост, с цел да се гарантира, че включените програми съответстват на стратегическите потребности на ОПСО и на държавите членки; счита, че успехът на ЕФО ще зависи от способността му да интегрира специфичните потребности на отбраната на участващите държави, да насърчава отбранителни материали, които могат да бъдат използвани, и да гарантира наличието на достатъчни бюджетни средства, като същевременно избягва дублирането на промишлено ноу-хау, допълва националните инвестиции в областта на отбраната, не позволява прекаленото усложняване на сътрудничеството, което следва да се основава на обща стандартизация и оперативна съвместимост на въоръжението и военното оборудване в ЕС; счита, че развитието на европейската отбранителна промишленост, съчетано с регулиране на достъпа на субекти, контролирани от

трети страни извън ЕС, до проекти, финансирани от фонда, се вписва напълно в европейската амбиция за стратегическа автономност и не е в разрез с интересите на ЕС и неговите държави членки в областта на сигурността и отбраната;

78. изразява надежда, че при никакви обстоятелства решенията относно участието на трети страни в проекти по линия на ПСС няма да поставят под въпрос условията, договорени в преговорите относно ЕФО и EDIDP, като се има предвид, че финансирането на тези програми откроява европейската добавена стойност;
79. подчертава стратегическото измерение на космическия сектор за Европа, счита, че една амбициозна космическа политика може да даде действителен принос за засилване на ОПСО, и изтъква необходимостта от постигането на напредък в развитието на технологии, които имат както граждански, така и военни приложения, и са в състояние да гарантират стратегическата автономност на Европа; приветства включването в следващата МФР на предложението за регламент на Комисията за създаване на космическа програма на Съюза и на Агенция на Европейския съюз за космическата програма, с цел насърчаване на водещата роля на ЕС в областта на космическото пространство; отново заявява предложението си за финансиране на тази програма с до 16,9 милиарда евро; приветства напредъка, постигнат на равнището на спътниковите услуги в ЕС („Галилео“, „Коперник“ и EGNOS); подчертава, че е необходимо, с оглед на автономността на ЕС при вземането на решения и осъществяването на операции, Съюзът да разполага с адекватни сателитни средства в областта на сателитните изображения, събирането на информация, комуникациите и наблюдението на космическото пространство; подчертава колко важно е за ЕС да разполага с автономен достъп до космическото пространство; счита, че космическите услуги следва да бъдат изцяло приведени в действие, за да подкрепят мисиите и операциите по линия на ОПСО със сателитни изображения с висока разделителна способност; подчертава необходимостта да се финансират – чрез ЕФО – промишлени проекти с космическо измерение, в които Съюзът може да допринесе реална добавена стойност;
80. подчертава, че комуникациите чрез спътник са съществени елементи за отбраната, сигурността, хуманитарната помощ, действията за реакция при извънредни ситуации и каналите за дипломатическа комуникация и представляват ключов елемент на гражданските мисии и военните операции; приветства новата инициатива за правителствени сателитни комуникации (GOVSATCOM), която ще допринесе значително за укрепване на стратегическата автономност на Съюза, като предоставя на държавите членки гарантиран достъп до сигурни спътникови телекомуникации;
81. призовава за спешен анализ на евентуалните приложения на геопространствените възможности на сателитния център на Европейския съюз (SatCen) за граждански цели; счита, че освен в областта на сигурността, сателитните възможности на ЕС следва да бъдат използвани в подкрепа на дейностите на ЕС и държавите членки, свързани с мониторинга на миграцията, селското стопанство, управлението на горите, търсенето на природни ресурси, сигурността на границите, състоянието на айсбергите и много други;
82. подчертава уязвимостта на космическите инфраструктури по отношение на смущения, атаки или редица други заплахи, в това число сблъсъци с космически

отпадъци или с други сателити; подчертава отново значението на това да се подсиgurят критичната инфраструктура и критичните комуникации, както и разработването на устойчиви технологии; счита, че е необходимо да се укрепят способностите за справяне с възникването на заплахи в областта на космическото пространство, и приветства предложението на Комисията в рамките на космическата програма, насочено към подобряване на настоящите услуги за космическо наблюдение и проследяване (КНП);

83. подчертава, че понастоящем все по-голям брой сили притежават военни способности в космическото пространство; припомня принципа за неразполагане на оръжия в космическото пространство, установен от международното право; отбелязва обаче, че някои сили са нарушили този принцип и са внесли предложение за законодателство за създаване на „космическа армия“, и вече определят космическото пространство като среда за въоръжен конфликт; счита, че Съюзът трябва да осъди тази тенденция за разполагане на оръжия в космическото пространство, както и използването на възпиращи фактори, с цел да се нанасят тежки удари върху космическите средства на противника, тъй като тези явления са признаци за ситуация на стратегическа нестабилност;
84. счита, че бъдещата генерална дирекция в Комисията, отговаряща за отбранителната промишленост и космическото пространство, следва да анализира взаимодействията между европейските космически програми и Европейския план за действие в областта на отбраната от ноември 2016 г., за да се гарантира цялостна съгласуваност на тази стратегическа област;
85. изразява убеждение, че Съюзът има жизненоважен интерес от създаването на безопасна и открита морска среда, която позволява свободното преминаване на стоки и хора; подчертава, че свободата на корабоплаването има първостепенно значение и не може да бъде подкопавана; отбелязва, че повечето стратегически активи, критични инфраструктури и капацитет са под контрола на държавите членки и че тяхната готовност за повишаване на степента на сътрудничество е от съществено значение за европейската сигурност; потвърждава отново ролята на Съюза в предоставянето на морска сигурност в световен план и подчертава значението на развитието на съответните военни и граждански способности; във връзка с това приветства приемането през юни 2018 г. на преразгледания план за действие на Стратегията за морска сигурност на ЕС;
86. счита, че Съюзът и неговите държави членки са изправени пред безпрецедентна заплаха под формата на кибератаки, киберпрестъпност и тероризъм от страна както на държавни, така и на недържавни субекти; подчертава, че киберинцидентите много често съдържат трансграничен елемент и следователно засягат повече от една държава – членка на ЕС; счита, че естеството на кибератаките ги прави заплаха, която изисква реакция на равнището на Съюза, включително способности за обща аналитична подкрепа; насърчава държавите членки да си предоставят взаимно помощ в случай на кибератака, извършена срещу някоя от тях;
87. счита, че е от съществено значение ЕС и НАТО не само да продължат, но и да засилят споделянето на разузнавателна информация, за да могат да се идентифицират официално извършителите на кибератаки и съответно да бъде възможно налагането на рестриктивни санкции на отговорните за тях лица; счита

за необходимо да се поддържа активно взаимодействие между ЕС и НАТО в областта на киберсигурността и отбраната чрез участие в киберучения и съвместни обучения;

88. призовава за стабилен източник на финансиране за отдела за стратегически комуникации на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), като се заделят значителни средства за Оперативната група на ЕС за стратегическа комуникация с Източното съседство (East StratCom);
89. настоятелно призовава ЕСВД и Съвета да активизират настоящите си усилия за подобряване на киберсигурността, по-специално за мисиите по линия на ОПСО, наред с другото чрез предприемане на мерки на равнището на ЕС и на държавите членки за смекчаване на заплахите за ОПСО, например чрез изграждане на устойчивост посредством образование, обучение и учения, както и чрез рационализиране на образованието и обучението в ЕС в областта на киберотбраната;
90. приветства усилията за укрепване на капацитета на Съюза за справяне със заплахи, определяни като „хибридни“, които включват комбинация от двусмислени позиции, пряк и непряк натиск и съчетаване на военни и невоенни способности, и са част от континуум от вътрешни и външни предизвикателства, пред които е изправен ЕС; отбелязва обсъжданията относно задействането на клаузата за взаимна помощ във връзка с хибридни заплахи, така че Съюзът да разполага с ефективна обща реакция;
91. признава нарастващото значение на способностите за кибернетично и автоматизирано разузнаване; подчертава, че те създават заплахи за всички държави членки и институции на ЕС; призовава всички институции и държави – членки на ЕС, да продължат да подобряват своите кибернетични и автоматизирани технологии; насърчава освен това сътрудничеството в областта на технологичния напредък в това отношение;
92. признава все по-важното място, което изкуственият интелект (ИИ) заема в европейската отбрана; отбелязва по-специално многобройните военни приложения, произтичащи от овладяването на изкуствения интелект за управление и стимулиране на оперативната среда, за подпомагане на процеса на вземане на решения, за откриване на заплахи и за обработка на събраните разузнавателни данни; подчертава, че разработването на надежден изкуствен интелект в областта на отбраната е съществено за гарантирането на европейската стратегическа автономност по отношение на капацитета и оперативните способности; призовава Съюза не само да запази, но и да увеличи инвестициите си в тази област, и по-специално в революционните технологии чрез съществуващите инструменти (Европейския фонд за отбрана, Европейския съвет по иновациите, бъдещата програма „Хоризонт Европа“, програмата „Цифрова Европа“); призовава Съюза да участва активно в регулиране на световно равнище на смъртоносните автономни оръжейни системи;
93. отбелязва, че нововъзникващите технологии, включително изкуственият интелект, които се използват в оръжейните системи, трябва да се развиват и прилагат съгласно принципите на отговорните иновации и етичните принципи, като например отчетност и съответствие с международното право; подчертава, че

като взема предвид силно противоречивата концепция за напълно автономни оръжейни системи, ЕС трябва да проучи възможностите на изкуствения интелект и в същото време да гарантира пълното зачитане на правата на човека и на международното право;

94. отбелязва, че според доклада на Европол от 2019 г. относно обстановката и тенденциите във връзка с тероризма, през 2018 г. се е наблюдавало общо засилване на терористичната пропаганда и публикациите по отношение на химически, биологични, радиологични и ядрени (ХБРЯ) заплахи, като пречките за придобиване на знания относно използването на ХБРЯ оръжия са намалели; подчертава в тази връзка необходимостта от повишаване на химическата, биологичната, радиологичната и ядрената сигурност в Европа;
95. признава, че новите способности ще създадат нови възможности, за да могат звената на мястото на провеждане на операциите да си сътрудничат в едно многоизмерно цифрово пространство и да останат защитени в почти реално време, особено когато 5G се комбинира с други иновации като защитния облак и отбранителните системи срещу свръхзвукови оръжия;
96. подчертава, че като че има предвид, че като рискът от разпространение и използване на химически оръжия представлява сериозна заплаха за международния мир и сигурност, ЕС трябва да продължи да оказва силна и съгласувана подкрепа в политическо и финансово отношение на Организацията за забрана на химическото оръжие (ОЗХО) при изпълнението на нейния мандат и че ЕС трябва да засили устойчивостта си спрямо хибридните и химическите, биологичните, радиологичните и ядрените заплахи;
97. отбелязва, че сътрудничеството в областта на капацитета все още е на ранен етап от развитието си, преди Съюзът и неговите държави членки да могат да се възползват от конкретните резултати от едно интензивно и задълбочено сътрудничество; изразява убеждение, че оперативното изпълнение на европейските амбиции е дългосрочно действие, което се основава на постоянна политическа воля от страна на държавите членки; подчертава необходимостта от гъвкаво сътрудничество благодарение на гъвкави и модулни инструменти, които улесняват сближаването на стратегическите култури и оперативната съвместимост между партньорите, изявили желание на доброволен принцип и разполагащи със съответния капацитет; насърчава спонтанното сътрудничество или споделянето на механизми като ЕАТС (Европейско командване на въздушния транспорт), които вече са доказали ефективността си, и подкрепя неговото разширяване, така че да обхване и други области (хеликоптери, медицинска помощ);
98. подчертава необходимостта от прилагане на принципа на равенство между половете в действията на ЕС по линия на ОПСО, като се има предвид ролята на жените във войната и процесите на стабилизиране след конфликт и изграждане на мир; подчертава необходимостта от справяне с проблема с основаното на пола насилие като инструмент за водене на война в региони на конфликт; подчертава, че войната се отразява по-неблагоприятно на жените, отколкото на мъжете; приканва ЕС и неговите международни партньори активно да включват жените в процесите на установяване на мир и стабилизация, както и да се погрижат за специфичните им нужди във връзка със сигурността;

99. отбелязва нарастващото значение на сигурността на космическото пространство и сигурността на сателитите; подчертава значението на Сателитния център на Европейския съюз и отправя искане към агенцията да анализира и да изготви доклад относно безопасността и/или уязвимостта на сателитите на ЕС и на държавите членки спрямо космически отпадъци, кибератаки и преки ракетни нападения;

Сътрудничество в областта на отбраната и партньорства по линия на ОПСО

100. подчертава, че амбицията за европейска стратегическа автономност се основава на способността на европейците да действат в защита на своите интереси, или самостоятелно, или за предпочитане в рамките на институционално сътрудничество (НАТО, ООН);
101. счита, че многостранното сътрудничество е ценност от решаващо значение за сигурността и отбраната, и подчертава, че ЕС ще се превърне в ефективен и надежден участник в сигурността само ако неговите действия се основават на устойчиво сътрудничество и стратегически партньорства с държави и организации, които споделят ценностите на ЕС; приветства освен това приноса на партньорите по линия на ОПСО за мисиите и операциите на ЕС;
102. подчертава, че партньорствата и сътрудничеството с държави и организации, които споделят ценностите на ЕС, допринасят за ефективността на ОПСО; приветства приноса на партньорите по линия на ОПСО за текущи мисии и операции на ЕС, което допринася за укрепването на мира, регионалната сигурност и стабилност;
103. подчертава, че ЕС и Обединеното кралство ще продължат да споделят същата стратегическа среда и същите заплахи за мира и сигурността в тях след излизането на Обединеното кралство от ЕС, и следователно счита, че е от съществено значение да се поддържа солидно, тясно и привилегировано сътрудничество между ЕС и Обединеното кралство в областта на отбраната и сигурността след Брекзит; подчертава, че дейностите в сътрудничество с Обединеното кралство ще дадат възможност на Съюза да разполага с капацитет на най-високо равнище по отношение на капацитета и оперативните способности; счита, че би било неуместно сътрудничеството в областта на отбраната да предвижда систематично изключване на Великобритания; предлага сключването на договор за защита и сигурност с Обединеното кралство, който да му позволи да участва, доколкото е възможно, в инструментите на Съюза;
104. обръща внимание на основната роля на НАТО в областта на колективната отбрана, както изрично се посочва в Договора за функционирането на Европейския съюз; изразява убеждението си, че стратегическото партньорство между ЕС и НАТО е от съществено значение за справяне с предизвикателствата в областта на сигурността, пред които е изправена Европа и съседните ѝ държави; подчертава, че сътрудничеството между ЕС и НАТО следва да бъде укрепващо и за двете страни, да зачита изцяло специфичните характеристики и роли на всяка от двете институции и да продължи да се осъществява при пълно зачитане на принципите на приобщаване и реципрочност, както и на автономност при вземането на решения от двете организации, по-специално когато става въпрос за общи интереси или интереси на ЕС; приветства сътрудничеството между ЕС и

НАТО чрез учението „Защитник на Европа 20“ и счита, че последното е реална възможност за проверка на способността на Европа да реагира срещу актове на агресия, както и за преглед на напредъка и подобренията на трансграничната и военната мобилност;

105. отбелязва значението на партньорството между ЕС и ООН при разрешаването на международни конфликти и в дейностите за изграждане на мира; призовава двете организации да продължат да координират усилията си в районите, в които осъществяват важни граждански и военни мисии, с цел да се избегне дублирането и да се увеличат максимално полезните взаимодействия;
106. подчертава значението на сътрудничеството между Съюза и други международни институции, по-специално Африканския съюз и Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ); счита, че Съюзът следва също така да засили диалога и сътрудничеството с трети държави, споделящи неговите ценности и стратегически приоритети, както и с регионалните и подрегионалните организации;
107. успоредно със сътрудничеството и институционалните партньорства подкрепя съчетаването на различни гъвкави, разнообразни, отворени и същевременно оперативни, амбициозни и възискателни формати на сътрудничество, както в рамките на структурите на ЕС, НАТО и ООН, така и извън тях, което би могло да улесни съвместните ангажменти в различни операции и по този начин да засили оперативните цели на Съюза; във връзка с това подчертава, че примерите за сътрудничество, като Европейската инициатива за намеса, скандинавското сътрудничество в областта на отбраната, Вишеградската група и нарастващата интеграция на въоръжените сили на Германия и Нидерландия се вписват в логиката на засилване на военното сътрудничество между държавите членки;
108. признава, че политическата и икономическата стабилност, наред с военните способности и сътрудничеството в Субсахарска Африка, са от ключово значение за ограничаване на разрастването на джихадистката активност и миграционните кризи, както и за борбата с разпространението и влиянието на екстремизма;
109. признава и подкрепя мисията на Европейския съюз за съдействие в областта на граничния контрол (EUBAM) в Либия, която оказва помощ за прехода към демокрация, предоставя услуги, свързани с обучението и консултирането в областта на граничната сигурност и работи за развитието на граничната сигурност на Либия по суша, въздух и вода;
110. призовава ЕС да спазва ангажиментите си, поети на четвъртата среща на високо равнище Африка – ЕС, за подкрепа на икономическата и политическата стабилност и на капацитета на африканските резервни сили;
111. насърчава държавите членки да продължават да си сътрудничат с Африканския съюз и да изпълняват поетите до момента ангажменти;
112. признава нарастващата политическа, икономическа и екологична стойност, както и стойността по отношение на сигурността и стратегическата стойност на Северния полярен кръг; настоятелно призовава държавите членки да продължат

да си сътрудничат с Арктическият съвет по всички въпроси, които са от интерес за ЕС, както и да разработят всеобхватна стратегия за региона;

Институционална рамка

113. счита, че напредъкът, постигнат в областта на европейската отбрана, открива възможност за важни структурни промени; посреща със задоволство обявяването на създаването на Генерална дирекция „Отбранителна промишленост и космическо пространство“ в Комисията под ръководството на члена на Комисията, отговарящ за вътрешния пазар; приветства факта, че тази нова ГД ще отговаря за подкрепата, координацията и допълването на действията на държавите членки в областта на европейската отбрана и по този начин ще допринася за укрепването на европейската стратегическа автономност; отбелязва определянето на петте ѝ основни задачи (изпълнение и контрол на ЕФО, създаване на отворен и конкурентен европейски пазар на отбранително оборудване, изпълнение на плана за действие за военната мобилност, укрепване на силна и иновативна космическа промишленост, изпълнение на бъдещата космическа програма); призовава Комисията да предостави повече подробности относно ролята и отговорностите на новата ГД; насърчава Комисията да представи план, в който се очертава по какъв начин тя ще координира работата си с тази на други структури, работещи в областта на политиката за отбрана с други отговорности (Европейската агенция по отбрана, ЕСВД и др.), за да се постигне максимална ефикасност при използването на наличните ресурси и да се гарантира ефективното сътрудничество;
114. се ангажира да осигури проследяване и строг парламентарен контрол на мисиите, инструментите и инициативите, разработвани в областта на европейската отбрана; призовава ЗП/ВП, Съвета и съответните различни европейски структури да докладват редовно пред подкомисията по сигурност и отбрана относно изпълнението на своя мандат;
115. призовава за изготвяне на европейска стратегия за отбрана, необходимо допълнение към глобалната стратегия от 2016 г., като по този начин се създаде рамка за насоки и планиране, които са абсолютно необходими за ефективното прилагане на новите инструменти и средства;
116. подчертава, че наред със зачитане на традициите на военен неутралитет в няколко държави членки, е от решаващо значение да се гарантира подкрепата на гражданите на ЕС за поддържане на политическата амбиция на политиката на ЕС в областта на отбраната; подчертава факта, че според последните проучвания на общественото мнение три четвърти от гражданите на ЕС подкрепят засилено сътрудничество между държавите членки в областта на сигурността и отбраната, като по този начин подкрепят обща политика за сигурност и отбрана за държавите членки – дял, който от 2004 г. насам неизменно надхвърля 70%;
117. призовава за предприемането на последователни стъпки, имащи за цел обща политика в областта на отбраната (член 42, параграф 2 от ДЕС) и в крайна сметка обща отбрана, като същевременно се укрепват подходите за предотвратяване и разрешаване на конфликти, включително чрез увеличаване на финансовите, административните и човешките ресурси, предназначени за медиация, диалог, помирение, изграждане на мира и незабавно реагиране при кризи;

118. счита, че Бяла книга на ЕС относно сигурността и отбраната би била основен стратегически инструмент за укрепване на управлението на политиката на ЕС в областта на отбраната, както и че при постепенно определяне на рамката на Европейския съюз за отбрана, тази Бяла книга би осигурила стратегическо дългосрочно планиране и би позволила постепенното синхронизиране на отбранителните цикли в държавите членки; призовава Съвета и ЗП/ВП да изготвят такъв инструмент с цел включването му, наред с другото, в планирането на многогодишната финансова рамка (МФР), и с допълнителната цел за осигуряване на съгласуваност между плана за изпълнение на Глобалната стратегия на ЕС в областта на сигурността и отбраната, координирания годишен преглед на отбраната (КГПО) и ПСС;
119. припомня съществуването на член 44 от ДЕС, който предвижда допълнителни разпоредби за гъвкавост и въвежда възможността за поверяване на изпълнението на задачи по управление на кризи на група държави членки, които биха изпълнявали такива задачи от името на ЕС и под политическия контрол и стратегическото ръководство на Комитета по политика и сигурност и ЕСВД;
120. подчертава, че предстоящата конференция за бъдещето на Европа следва да включва обсъждане на бъдещия Европейски съюз за отбрана, и по-специално необходимостта от създаване на европейска сила за намеса, която да разполага с достатъчно ефективни отбранителни способности, за да се ангажира с мироопазване и предотвратяване на конфликти, както и с укрепване на международната сигурност в съответствие с Устава на ООН и задачите, посочени в член 43, параграф 1 от ДЕС;
121. предупреждава относно многообразието на институционалните участници и припокриванията в областта на отбраната на ЕС; призовава всички заинтересовани страни да разгледат възможностите за подобряване на тази среда, така че тя да стане по-разбираема за гражданите, с по-голяма степен на институционална логика и последователност и по-ефективна по отношение на постигането на резултати;
122. призовава за обмисляне на ролята, която Европейската агенция по отбрана следва да играе за постепенното определяне на рамката на една обща политика на отбрана на ЕС;
- °
- ° °
123. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет, на Съвета, на члена на Комисията, отговарящ за вътрешния пазар, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на генералния секретар на Организацията на обединените нации, на генералния секретар на НАТО, на агенциите на ЕС в областта на космическото пространство, сигурността и отбраната, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2020)0014

Текущи изслушвания по член 7, параграф 1 от ДЕС относно Полша и Унгария

Резолюция на Европейския парламент от 16 януари 2020 г. относно текущите изслушвания по член 7, параграф 1 от ДЕС относно Полша и Унгария (2020/2513(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 2 и член 7, параграф 1 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид своята резолюция от 12 септември 2018 г. относно предложение, с което Съветът се призовава да констатира, в съответствие с член 7, параграф 1 от ДЕС, наличието на очевиден риск от тежко нарушение от страна на Унгария на ценностите, на които се основава Съюзът⁴⁵,
- като взе предвид мотивираното предложение на Комисията от 20 декември 2017 г. в съответствие с член 7, параграф 1 от ДЕС относно принципите на правовата държава в Полша: предложение за решение на Съвета относно констатирането на очевиден риск от тежко нарушение на принципите на правовата държава от страна на Република Полша (COM(2017)0835),
- като взе предвид своята резолюция от 1 март 2018 г. относно решението на Комисията за прилагане на член 7, параграф 1 от ДЕС във връзка с положението в Полша⁴⁶,
- като взе предвид своята резолюция от 14 ноември 2019 г. относно криминализирането на сексуалното образование в Полша⁴⁷,
- като взе предвид своята резолюция от 18 декември 2019 г. относно публичната дискриминация и словото на омразата по отношение на ЛГБТИ лица,

⁴⁵ ОВ С 433, 23.12.2019 г., стр. 66.

⁴⁶ ОВ С 129, 5.4.2019 г., стр. 13.

⁴⁷ Приети текстове, P9_TA(2019)0058.

включително зони, забранени за ЛГБТИ лица⁴⁸,

- като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2019 г. относно състоянието на основните права в Европейския съюз през 2017 г.⁴⁹,
 - като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2016 г., съдържаща препоръки към Комисията относно създаването на механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и за основните права⁵⁰,
 - като взе предвид своята законодателна резолюция от 4 април 2019 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на бюджета на Съюза в случаите на широко разпространено незачитане на принципите на правовата държава в държавите членки⁵¹,
 - като взе предвид съдебната практика на Съда на Европейския съюз,
 - като взе предвид стандартните условия за изслушванията, посочени в член 7, параграф 1 от ДЕС, одобрени от Съвета на 18 юли 2019 г.,
 - като взе предвид, че на 20 декември 2019 г. полският Сейм прие законопроект, с който бяха въведени редица изменения в Закона за общите съдилища, Закона за Върховния съд и някои други актове; като взе предвид искането на полския сенат до Венецианската комисия спешно да излезе със становище по този законопроект,
 - като взе предвид член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че Съюзът се основава на ценностите на зачитане на човешкото достойнство, на свободата, демокрацията, равенството, правовата държава, както и на зачитането на правата на човека, включително правата на лицата, които принадлежат към малцинства, както е предвидено в член 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и е отразено в Хартата на основните права на Европейския съюз, и заложено в международните договори относно правата на човека; като има предвид, че тези ценности, които са общи за държавите членки и които всички държави членки подкрепят доброволно, представляват основата на правата, с които се ползват лицата, живеещи в Съюза;
- Б. като има предвид, че всеки очевиден риск от тежко нарушение от страна на държава членка на ценностите, заложили в член 2 от ДЕС, не се отнася единствено до отделната държава, в която се проявява рискът, но оказва въздействие и върху останалите държави членки, взаимното доверие между тях и върху самата същност на Съюза и основните права на неговите граждани, съгласно правото на Съюза;
- В. като има предвид, че действията по член 7, параграф 1 от ДЕС представляват превантивна фаза, която дава възможност на Съюза да се намеси в случай на очевиден риск от тежко нарушение на общите ценности; като има предвид, че

⁴⁸ Приети текстове, P9_TA(2019)0101.

⁴⁹ Приети текстове, P8_TA(2019)0032.

⁵⁰ ОВ С 215, 19.6.2018 г., стр. 162.

⁵¹ Приети текстове, P8_TA(2019)0349.

посочените превантивни действия предвиждат диалог със съответната държава членка и имат за цел избягване на евентуални санкции;

- Г. като има предвид, че член 7, параграф 1 от ДЕС беше задействан от Комисията и Парламента съответно по отношение на Полша и Унгария след констатирането на очевиден риск от тежко нарушение на ценностите, на които се основава Съюзът;
 - Д. като има предвид, че досега Съветът организира три изслушвания в Полша и две изслушвания в Унгария в рамките на Съвета по общи въпроси;
 - Е. като има предвид, че на 11 декември 2019 г. финландското председателство поиска писмено обяснение във връзка с предполагаемо нарушение от страна на длъжностно лице на делегацията на Унгария съгласно член 339 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и член 6, параграф 1 от Процедурния правилник на Съвета относно поверителността на заседанията;
1. отбелязва изслушванията, организирани от Съвета съгласно член 7, параграф 1 от ДЕС в отговор на заплахите за общите европейски ценности в Полша и Унгария; отбелязва със загриженост, че изслушванията не са организирани по редовен, структуриран и открит начин; настоятелно призовава хърватското председателство и другите предстоящи председателства да организират изслушванията редовно; подчертава, че изслушванията трябва да бъдат обективни, основани на факти и прозрачни, и че заинтересованите държави членки трябва да сътрудничат добросъвестно по време на целия процес в съответствие с принципа на лоялно сътрудничество, заложен в член 4, параграф 3 от ДЕС; препоръчва на Съвета да отправи конкретни препоръки към въпросните държави членки, както е заложено в член 7, параграф 1 от ДЕС, като последващо действие във връзка с изслушванията, и да посочи срокове за съблюдаването на тези препоръки; изтъква, че взаимното доверие между държавите членки може да бъде възстановено единствено когато се гарантира зачитането на ценностите, залегнали в член 2 от ДЕС, и призовава Съвета да действа в тази насока; призовава държавите членки да зачитат върховенството на правото на ЕС;
 2. изразява дълбоката си загриженост, че стандартните условия за изслушванията, посочени в член 7, параграф 1 от ДЕС, не гарантират същото третиране за Парламента както за Комисията и една трета от държавите членки за целите на представянето на мотивираното предложение; припомня, че член 7, параграф 1 от ДЕС предвижда равни права и процесуално положение за една трета от държавите членки, Парламента и Комисията по отношение на задействането на процедурата; приветства усилията на финландското председателство за започване на неофициален диалог с Парламента, счита, че неофициалният диалог не може да замени официалното представяне на мотивираното предложение в Съвета; настоява, че покана към Парламента на официално заседание на Съвета продължава да бъде дължима въз основа на правото на инициатива и на принципа на лоялно сътрудничество между институциите, заложен в член 4, параграф 3 от ДЕС; отново призовава Съвета да информира своевременно и изчерпателно Парламента на всеки етап от процедурата;
 3. изразява съжаление, че изслушванията все още не са довели до значим напредък в двете държави членки по отношение на отстраняването на очевидните рискове от тежко нарушение на ценностите, посочени в член 2 от ДЕС; отбелязва със

загриженост, че докладите и изявленията на Комисията и на международни органи, като ООН, ОССЕ и Съвета на Европа, показват, че положението и в Полша и в Унгария се е влошило след задействането на член 7, параграф 1 от ДЕС; посочва, че неефективното използване от страна на Съвета на член 7 от ДЕС продължава да подкопава целостта на общите европейски ценности, взаимното доверие и доверието в Съюза като цяло; отново изразява своята позиция във връзка с решението на Комисията да задейства член 7, параграф 1 от ДЕС по отношение на положението в Полша и във връзка със своето собствено предложение, с което Съветът се призовава да констатира, в съответствие с член 7, параграф 1 от ДЕС, наличието на очевиден риск от тежко нарушение от страна на Унгария на ценностите, на които се основава Съюзът, поради това призовава Съвета да гарантира, че изслушванията по член 7, параграф 1 от ДЕС също така разглеждат новите събития и оценяват рисковете от нарушения на независимостта на съдебната система, свободата на изразяване на мнение, включително свободата на медиите, свободата на изкуствата и науките, свободата на сдружаване и правото на равно третиране; призовава Комисията да използва в пълна степен наличните инструменти за справяне с очевидния риск от тежко нарушение от страна на Полша и Унгария на ценностите, на които се основава Съюзът, по-специално ускорените производства за установяване на нарушения и заявленията за обезпечителни мерки пред Съда на ЕС;

4. отбелязва, че мотивираното предложение на Комисията относно принципите на правовата държава в Полша има ограничен обхват; призовава Съвета да разгледа начините за разглеждане на твърденията за нарушения на основните права в Полша в контекста на своите настоящи изслушвания;
5. изразява мнение, че последното развитие на изслушванията по член 7, параграф 1 от ДЕС отново подчертават непосредствената необходимост от механизъм на ЕС за демокрацията, принципите на правовата държава и основните права, както предложи Парламентът, под формата на междуинституционално споразумение, състоящо се от ежегодна независима оценка, въз основа на доказателства и недискриминационен преглед при равни условия, на спазването от страна на всички държави – членки на ЕС на ценностите, посочени в член 2 ДЕС, наред със специфични за всяка държава препоръки, което да бъде последвано от междупарламентарно разискване и постоянен политически цикъл във връзка с демокрацията, принципите на правовата държава и основните права в рамките на институциите на ЕС; във връзка с това призовава Комисията и Съвета незабавно да започнат преговори с Парламента относно това междуинституционално споразумение в съответствие с член 295 от ДФЕС; отново заявява, че механизмът трябва да допълва и подсилва, а не да замества текущото и бъдещото производство съгласно член 7 от ДЕС;
6. отново изразява своята позиция относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на бюджета на Съюза в случаите на широко разпространено незачитане на принципите на правовата държава в държавите членки и призовава Съвета да започне междуинституционални преговори възможно най-скоро;
7. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията и на Съвета, на президентите, правителствата и парламентите съответно на Полша и на Унгария, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ
Неокончателен вариант

P9_TA-PROV(2020)0016

Дейности на Европейския омбудсман – годишен доклад за 2018 г.

Резолюция на Европейския парламент от 16 януари 2020 г. относно дейностите на Европейския омбудсман – годишен доклад за 2018 г. (2019/2134(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад за дейностите на Европейския омбудсман през 2018 г.,
- като взе предвид член 15, член 24, параграф 3 и член 228 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид членове 11, 41, 42 и 43 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“),
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания,
- като взе предвид Решение 94/262/ЕОВС, ЕО, Евратом на Европейския парламент от 9 март 1994 г. относно правилата и общите условия за изпълнението на функциите на Омбудсмана⁵²,
- като взе предвид Европейския кодекс за добро поведение на администрацията, приет от Парламента на 6 септември 2001 г.,
- като взе предвид рамковото споразумение за сътрудничество, сключено между Парламента и Европейския омбудсман на 15 март 2006 г. и влязло в сила на 1 април 2006 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 17 януари 2019 г. относно стратегическото проучване OI/2/2017 на Омбудсмана относно прозрачността на законодателните разисквания в рамките на подготвителните органи на Съвета на ЕС⁵³,
- като взе предвид своята резолюция от 13 февруари 2019 г. относно резултата от

⁵² ОВ L 113, 4.5.1994 г., стр. 15.

⁵³ Приети текстове, P8_TA(2019)0045.

разискванията на комисията по петиции през 2018 г.⁵⁴,

- като взе предвид своите предходни резолюции относно дейностите на Европейския омбудсман,
 - като взе предвид член 54 и член 232, параграф 1 от своя Правилник за дейността,
 - като взе предвид писмото на комисията по конституционни въпроси,
 - като взе предвид доклада на комисията по петиции (A9-0032/2019),
- А. като има предвид, че годишният доклад за дейностите на Европейския омбудсман през 2018 г. беше официално предаден на председателя на Парламента на 2 октомври 2019 г. и че омбудсманът г-жа Емили О'Райли представи доклада пред комисията по петиции на 4 септември 2019 г. в Брюксел;
- Б. като има предвид, че членове 24 и 228 от ДФЕС оправомощават Европейския омбудсман да получава жалби относно случаи на лошо администриране в действията на институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, с изключение на Съда на Европейския съюз при изпълнение на неговите съдебни функции;
- В. като има предвид, че съгласно член 10, параграф 3 от Договора за Европейския съюз „всеки гражданин има право да участва в демократичния живот на Съюза“ и че „решенията се вземат възможно най-открито и възможно най-близо до гражданите“;
- Г. като има предвид, че съгласно член 15 от ДФЕС „за да се насърчи доброто управление и да се осигури участието на гражданското общество, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза работят при възможно най-голямо зачитане на принципа на откритост“ и „всеки гражданин на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище според устройствения му акт в държава членка, има право на достъп до документите на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза“;
- Д. като има предвид, че съгласно член 41, параграф 1 от Хартата „всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза безпристрастно, справедливо и в разумен срок“;
- Е. като има предвид, че съгласно член 43 от Хартата „всеки гражданин на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище според устройствения му акт в държава членка, има право да сезира Европейския омбудсман за случаи на лоша администрация в действията на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, с изключение на Съда на Европейския съюз при изпълнението на неговите съдебни функции“;
- Ж. като има предвид, че през 2018 г. от Омбудсмана е дадено начало на 490 разследвания, от които 482 въз основа на жалби и 8 по собствена инициатива, и са приключени 545 разследвания (534 въз основа на жалби и 11 по собствена инициатива); като има предвид, че по-голямата част от разследванията засягат

⁵⁴ Приети текстове, P8_TA(2019)0114.

- Комисията (285 проверки, или 58,2 %), следващият най-голям брой — агенциите на ЕС (43 проверки, или 8,8 %), а останалата част са разпределени, както следва: Парламент (30 проверки, или 6,1 %), Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) (23 проверки, или 4,7 %), Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) (23 проверки, или 4,7 %), Европейската инвестиционна банка (16 проверки, или 3,3 %), Европейската служба за борба с измамите (OLAF) (14 проверки, или 2,8 %) и други институции (56 проверки, или 11,4 %);
3. като има предвид, че трите основни въпроса, разглеждани в приключените от Омбудсмана през 2018 г. разследвания са: прозрачност, отговорност и публичен достъп до информация и документи (24,6 %), култура на обслужването (19,8 %) и правилното упражняване на преценка (16,1 %). като има предвид, че други разглеждани въпроси се отнасят до зачитането на процедурни права, като правото на изслушване, зачитането на основните права, набирането на служители, етични въпроси, публичното участие в процеса на вземане на решения от ЕС, включително в рамките на производствата за установяване на нарушение, доброто финансово управление на тръжните процедури на ЕС, безвъзмездните средства и договорите на ЕС, набирането на служители и доброто управление на въпросите, свързани със служителите на ЕС;
- И. като има предвид, че през 2018 г. степента на спазване на препоръките на Омбудсмана за добро администриране от страна на Европейската комисия – 76 %, бележи трайна тенденция към намаляване спрямо 82 % през 2016 г. и съответно 77 % през 2017 г.;
- Й. като има предвид, че през 2018 г. 17 996 граждани са се обърнали към службите на Омбудсмана за помощ; като има предвид, че 14 596 души са получили съвет чрез интерактивното ръководство на уебсайта му; като има предвид, че 1220 искания са препратени на други места за информация; като има предвид, че омбудсманът г-жа О'Райли е предприела действия по 2180 от получените жалби;
- К. като има предвид, че в своята стратегическа работа през 2018 г. службата на Омбудсмана започна пет нови стратегически проверки, съответно относно третирането на лица с увреждания съобразно общата здравноосигурителна схема, относно достъпността на уебсайтовете на Комисията за лица с увреждания, относно дейностите преди подаването на заявление на Европейската агенция по лекарствата (ЕМА), относно управлението от страна на Комисията на ситуации на „кадрова въртележка“, засягащи служители на ЕС, и относно отчетността на законодателната дейност на Съвета; като има предвид, че през 2018 г. Омбудсманът започна десет стратегически инициативи относно, наред с други въпроси, използването на езиците в публичната служба на ЕС, политиките за борба с тормоза в публичната служба на ЕС и закрилата на децата мигранти;
- Л. като има предвид, че ролята на Омбудсмана е критично важна за постигане на по-голяма откритост и отчетност на законодателния процес на ЕС пред гражданите, така че те да могат да упражняват правото си на участие в демократичния живот на Съюза и по този начин се повишават тяхната ангажираност и доверие;
- М. като има предвид, че ролята на Омбудсмана е критично важна за осигуряването на отчетността на институциите на ЕС и на възможно най-голяма прозрачност и безпристрастност на администрацията на ЕС и на процесите на вземане на

решения с цел да се защитават правата на гражданите, като по този начин се повишава тяхното доверие, ангажираност и участие в демократичния живот на Съюза;

- Н. като има предвид, че основният приоритет на Европейския омбудсман е да гарантира, че правата на гражданите се зачитат изцяло;
- О. като има предвид, че през 2018 г. Омбудсманът стартира нов уебсайт, който включва преработен и лесен за ползване интерфейс за потенциални жалбоподатели; като има предвид, че ускорената процедура на Омбудсмана за разглеждане на жалби относно публичен достъп до документи отразява ангажимента на Омбудсмана да предоставя помощ и да взема решения в рамките на 40 дни за лицата, търсещи помощ, на всичките 24 официални езика на ЕС; като има предвид, че тази нова инициатива е част от стратегия за подобряване на ефективността на нейната служба;
- П. като има предвид, че стратегическото разследване OI/2/2017/TE на Омбудсмана установи, че в Съвета липсва прозрачност относно публичния достъп до законодателните му документи, както и относно текущите му практики в процеса на вземане на решения, и по-специално в хода на подготвителния етап в Комитета на постоянните представители на правителствата на държавите членки (Корепер), както и на равнището на работните групи; като има предвид, че вследствие на нежеланието на Съвета да изпълни препоръките на Омбудсмана, на 16 май 2018 г. г-жа О'Райли представи на Парламента специален доклад OI/2/2017/TE относно прозрачността на законодателния процес на Съвета; като има предвид, че на 17 януари 2019 г. Парламентът прие своя доклад относно стратегическото разследване на Омбудсмана, в който препоръките на Омбудсмана са изцяло подкрепени; като има предвид, че финландското председателство на Съвета на ЕС заяви своя ангажимент за повишаване на откритостта и законодателната прозрачност на Съвета;
- Р. като има предвид, че на 12 февруари 2019 г. Парламентът одобри проект на регламент на Европейския парламент за установяване на правилата и общите условия за изпълнението на функциите на Омбудсмана (Устав на Европейския омбудсман) и за отмяна на Решение 94/262/ЕОВС, ЕО, Евратом⁵⁵, за което той носи основна законодателна отговорност; като има предвид, че все още се очаква одобрението от страна на Съвета на този нов регламент;
- С. като има предвид, че по-голямата откритост и прозрачност по отношение на позициите на националните правителства в Съвета ще повишат доверието в ЕС и ще намалят евроскептицизма и популизма;
- Т. като има предвид, че по-голямата прозрачност в процеса на вземане на решения в рамките на тристранните срещи ще повиши доверието на гражданите в институциите на ЕС;
- У. като има предвид, че през 2018 г. Омбудсманът започна стратегическа инициатива за борба с тормоза, като проверява политиките за борба с тормоза, въведени от администрацията на ЕС; като има предвид, че Омбудсманът реши

⁵⁵ Приети текстове, P8_TA(2019)0080.

през 2018 г. да пише до 26 институции и агенции на ЕС с искане за подробности относно политиките и начина, по който те се прилагат;

- Ф. като има предвид, че през 2018 г. Омбудсманът започна разследване във връзка с дискриминацията, основана на пола, и загрижеността по отношение на равните възможности в Европейската инвестиционна банка (ЕИБ); като има предвид, че ЕИБ последва препоръките и предложенията на Омбудсмана относно равните възможности и равнопоставеността между половете;
- Х. като има предвид, че Омбудсманът е част от рамката на ЕС съгласно Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, чиято задача е да защитава, подкрепя и наблюдава изпълнението на Конвенцията на равнището на институциите на ЕС;
- Ц. като има предвид, че през март 2018 г. беше проведена конференция, на която се събраха Европейската мрежа на омбудсманите и комисията по петиции на Европейския парламент, като един от основните въпроси от обсъждането беше как омбудсманите биха могли да засилят сътрудничеството помежду си;
- 1. приветства представения от Европейския омбудсман годишен доклад за 2018 г.;
- 2. поздравява Емили О'Райли за нейната отлична работа и нейните конструктивни усилия за повишаване на качеството на администрацията на ЕС и на достъпността и качеството на услугите, които тя предлага на гражданите;
- 3. подчертава значението на прозрачността и публичния достъп до документите, държани от Съвета; изтъква, че високото ниво на прозрачност на законодателния процес е от съществено значение, за да могат гражданите, медиите и заинтересованите страни да търсят отчетност от длъжностните лица на изборни длъжности и от своите правителства; признава ценната роля, която Омбудсманът играе в установяването на връзка и в посредничеството между институциите на ЕС и гражданите; счита, че Съветът трябва да преразгледа своята политика за поверителност; изтъква работата на Омбудсмана за повишаването на отчетността пред обществеността на законодателния процес на ЕС;
- 4. изтъква необходимостта и значението на по-активното участие на гражданите във вземането на решения, наред с необходимостта от по-голяма прозрачност в начина, по който администрацията действа, като мерки за укрепване на демократичната легитимност на институциите на Съюза, които имат за цел възстановяване на доверието;
- 5. призовава Омбудсмана да гарантира по-голяма прозрачност в процеса на вземане на решения в рамките на тристранните срещи;
- 6. изтъква, че възстановяването на доверието на гражданите в институциите на Съюза е първостепенна грижа на Европейския парламент и е от първостепенно социалнополитическо и етично значение;
- 7. изтъква необходимостта от подобряване и засилване на социалния диалог, наред с диалога между органите, институциите и гражданите на Съюза;
- 8. напълно подкрепя препоръките на Европейския омбудсман към Съвета и

настоятелно призовава Съвета да предприеме всички необходими мерки за възможно най-бързото изпълнение на тези препоръки;

9. насърчава Омбудсмана да предложи допълнителни насоки на институциите на ЕС относно начините за по-добро общуване с гражданите на всички официални езици на ЕС; настоятелно призовава Омбудсмана да предостави насоки на институциите относно начина на разработване на техните езикови политики, така че да може да се даде възможност за създаване на релевантно съдържание и информация на възможно най-много езици;
10. приветства стратегията на омбудсмана, която има за цел да увеличи въздействието и видимостта на нейния мандат сред гражданите на ЕС;
11. приветства преработването на уебсайта на Европейския омбудсман, което го прави по-функционален и достъпен инструмент за гражданите;
12. изисква Съветът, като съзаконотател, да приведе методите си на работа в съответствие със стандартите на парламентарната демокрация, както е заложено в Договорите, а не да действа като дипломатически форум, което не е неговата предвидена функция; припомня, че в резултат на своето стратегическо разследване OI/2/2017/TE Омбудсманът стигна до заключение, че практиките на Съвета по отношение на прозрачността представляват лошо администриране; настоятелно призовава Съвета незабавно да изпълни препоръките на омбудсмана, направени вследствие на нейното стратегическо разследване, включително препоръките, представени от Парламента в неговия доклад относно специалния доклад; насърчава омбудсмана да продължи да проследява напредъка, свързан със стратегическото ѝ разследване;
13. призовава отново за актуализиране на законодателството на ЕС относно достъпа до документи и изисква преразглеждане на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията⁵⁶, за да се улесни работата на Омбудсмана във връзка с контрола върху предоставянето на достъп до документи от Парламента, Съвета и Комисията; изразява съжаление относно факта, че Съветът блокира преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1049/2001, и настоятелно призовава Съвета да възобнови своите обсъждания въз основа на становището, прието от Парламента на второ четене, както е посочено в резолюцията от 12 юни 2013 г. относно застой в преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1049/2001⁵⁷;
14. повтаря призива си за преразглеждане на Регламент (ЕО) № 1049/2001, тъй като той е сериозно остарял и вече не отразява настоящата правна ситуация и институционалните практики, прилагани от институциите, службите, органите и агенциите на ЕС;
15. приветства официалното стартиране на ускорената процедура за разследвания по отношение на достъпа до документи и признава положителния резултат от нея за жалбоподателите;

⁵⁶ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

⁵⁷ Приети текстове, P7_TA(2013)0271.

16. категорично подчертава, че е важно Омбудсманът да продължи да следи отблизо и да прави стратегически разследвания на прозрачността на Комисията; заявява, че е наясно с факта, че явлението „кадрова въртележка“ все още съществува, по-специално сред високопоставените служители на институциите; настоятелно призовава омбудсмана да продължи да наблюдава прилагането на преразгледаните правила на Комисията относно „кадровата въртележка“, които влязоха в сила през септември 2018 г. в резултат от нейното разследване по собствена инициатива;
17. изтъква, че въпросът за конфликтите на интереси е по-широк от случаите, свързани с „кадрова въртележка“, и настоява, че трябва да бъдат разработени допълнителни правила и по-строги критерии, за да се гарантира категорично, че решенията и законодателството се правят с оглед на интересите на гражданите;
18. припомня, че принципите на публична достъпност, откритост и прозрачност са присъщи на законодателния процес на ЕС, за да се даде възможност на гражданите да откриват информация относно съображенията, на които се основават законодателните действия, като по този начин се гарантира ефективното упражняване на демократичните им права⁵⁸; признава необходимостта от прозрачност в процеса на вземане на решения в ЕС; подкрепя развитието от страна на службите на трите институции на създаването на съвместния законодателен портал, който има за цел да предоставя лесен за ползване канал, който дава възможност на неспециалисти да имат достъп до информация относно текущи законодателни процедури;
19. подкрепя публикуването на окончателни документи от тристранните срещи; подчертава, че решението на Съда на Европейския съюз по делото „De Capitani“ (T-540/15) през март 2018 г. гласи, че становищата на институциите, отразени в документите с „четири колони“, не попадат в обхвата на обща презумпция за неоповестяване; отбелязва, че чувствителният характер на въпросите, отразени в документите от тристранните срещи, сам по себе си не представлява достатъчно основание за отказ на достъп до обществеността; счита, че за да се постигне прозрачност на тристранните срещи, и трите институции следва да дадат своя принос; признава, че правото на обществеността на достъп до документи на институциите на Съюза е защитеното и неотменимо право на всеки гражданин на ЕС, което произтича пряко от демократичния принцип и основното право на свобода на изразяване на мнение, така че се установява съответно задължение на Съюза за спазване и отчетност; изтъква необходимостта от по-нататъшно насърчаване на съответните институции за прозрачност, като например службата на Омбудсмана, така че Съюзът да изпълни задължението си, посочено по-горе;
20. отново заявява, че трябва да се гарантират интегритетът на Европейската централна банка (ЕЦБ) и нейната независимост от частни финансови интереси; изтъква, че членовете на нейния Изпълнителен съвет трябва да се въздържат от това да бъдат едновременно членове на форуми или други организации, които включват ръководители от банки, които са под надзора на ЕЦБ, и не трябва да участват в закрити за обществеността форуми; приветства становището на Омбудсмана от 5 юли 2018 г.;

⁵⁸ Съединени дела C-39/05 и C-52/05, Кралство Швеция и Maurizio Turco / Съвет на Европейския съюз, Сборник съдебна практика 2008 I-04723.

21. изразява съжаление, че препоръката да се приемат и приложат минимални правила за отчетност от страна на ЕЦБ все още не е осъществена; счита, че ако не се осигури прозрачността на дейностите на ЕЦБ, това би могло да доведе до поставяне под въпрос на нейната независимост от частни финансови интереси;
22. подкрепя препоръките на Омбудсмана от 15 януари 2018 г. относно участието на председателя на Европейската централна банка и на членовете на нейните органи за вземане на решения в „Групата на тридесетте“ и настоятелно призовава ЕЦБ да измени съответните правила, за да гарантира, че се прилагат конкретно най-високите стандарти за етика и отчетност;
23. призовава Комисията, във фазата на неформален диалог между нея и държавите членки, да гарантира високо равнище на прозрачност и достъп до документи и информация по отношение на процедурите по проекта „EU Pilot“ и производствата за установяване на нарушение, особено тези от тях, които са свързани с получени петиции, и пълен достъп чрез подходящи средства до процедурите по „EU Pilot“ и производствата за установяване на нарушения, които вече са приключили; призовава Комисията да възприеме различен подход по отношение на разследванията на нарушения на правото на ЕС и да започне производства за установяване на нарушения, без да се уповава единствено на механизма „EU Pilot“;
24. подчертава значението на мерките, предприети за повишаване на прозрачността на решенията, взети в рамките на производствата за установяване на нарушения; припомня, че през 2014 г. Комисията създаде централизирана платформа с подробна информация относно нарушенията на уебсайта „Еурога“; изтъква, че Комисията предоставя на Европейския парламент и на обществеността информация относно механизма „EU Pilot“ и досиетата за нарушения в своите годишни доклади относно мониторинга върху прилагането на правото на ЕС;
25. подкрепя в пълна степен ангажимента на Омбудсмана за повишаване на прозрачността на лобирането в ЕС; подкрепя ангажимента на Комисията за прилагане на преразгледаните хоризонтални правила относно експертните групи, включително по отношение на прозрачността и конфликтите на интереси; подчертава, че е важно да се регистрират физически лица и организации, представляващи частни интереси, в регистъра за прозрачност, така че назначенията да могат да се извършват в съответствие с хоризонталните правила;
26. подчертава необходимостта от тристранното споразумение между Европейския парламент, Съвета и Комисията, което би представлявало стъпка напред към укрепване на съществуващите правила за лобиране и отстраняване на слабости; при все това счита, че институциите не следва да спират там, а следва да продължат по пътя към обвързващи законодателни мерки за всички институции и агенции на ЕС;
27. подчертава значението на предоставянето на цялата информация относно влиянието на лобисти безплатно, по напълно разбираем и лесно достъпен начин за обществеността, като се подобри точността на данните в регистъра за прозрачност на ЕС; подчертава, че трябва да се гарантира пълна прозрачност на финансирането на всички представители на интереси, и призовава към това, всяка организация, която нарушава правилата относно „кадровите въртележки“, да бъде

прекратена;

28. изтъква необходимостта от приемането на правен акт, за да стане регистърът за прозрачност задължителен в пълна степен и правно обвързващ за всички институции и агенции на ЕС и трети страни, като по този начин се гарантира пълна прозрачност на лобирането; насърчава институциите на ЕС да обмислят кои практически договорености биха могли да доведат до бързо и ефективно споразумение;
29. изразява съжаление, че основаната на пола дискриминация и представителството на половете продължават да бъдат проблем в рамките на институциите на ЕС; отбелязва със загриженост констатациите по дело 366/2017/AMF и настоятелно призовава ЕИБ да спазва изцяло препоръките на Омбудсмана за постигане на балансирано представителство на всички полове в ръководните длъжности;
30. приветства проверката от страна на Омбудсмана през 2018 г. на процедурата по назначаване на бившия генерален секретар на Комисията и отчита констатацията ѝ за четири случая на лошо администриране; изразява съжалението си, че въпреки подкрепата на Парламента за препоръките на Омбудсмана, предишната Комисия не ги е приложила; отбелязва особена загриженост относно факта, че тя не е въвела специална процедура за назначаване, и отправя искане за това, новата Комисия да установи такава процедура, като по този начин гарантира най-високи стандарти по отношение на прозрачността, етиката и принципите на правовата държава;
31. отбелязва със загриженост намаляващия процент на спазване от страна на Комисията на предложените от Омбудсмана препоръки, предложения и решения; призовава Комисията да демонстрира по-силна ангажираност по отношение на отстраняването на всички случаи на лошо администриране, установени от Омбудсмана в нейните дейности;
32. настоятелно призовава Омбудсмана да наблюдава прилагането на новия Правилник за дейността на Парламента за изслушванията на кандидатите за членове на Комисията, по-специално тези, посочени в член 2 от приложение VII по отношение на прегледа на финансовите интереси, с оглед на прозрачността и обективността;
33. отчита предложението, прието от Комисията на 31 януари 2018 г., за нов Кодекс за поведение на членовете на Европейската комисия; счита, че трябва да бъдат допълнително засилени разпоредбите на Кодекса;
34. потвърждава и изразява твърдо убеждение, че в институциите на ЕС трябва да се прилагат строги етични правила и стандарти, за да се гарантира зачитането на задължението за почтеност;
35. силно вярва, че прозрачността е съществен елемент от правовата държава и че тя трябва да се наблюдава през целия законодателен процес, тъй като оказва влияние върху ефективното материализиране на правото на глас и на правото на кандидатиране в избори, в допълнение към други права (напр. свободата на изразяване на мнение, свободата на словото и свободата на получаване на информация); счита, че насърчаването на активно гражданство на ЕС ще наложи

обществен контрол, преглед и оценка на процеса, с възможност за оспорване на резултата; подчертава факта, че това би помогнало на гражданите да се запознаят все по-добре с основните концепции на законодателния процес и би насърчило участието в демократичния живот на Съюза;

36. приветства непрекъснатите усилия на омбудсмана за оказване на влияние върху промените в институциите на ЕС, като участва в обществени консултации, които са свързани с нейната работа; приветства нейните предложения за подобряване на прозрачността на модела на ЕС за оценка на риска в хранителната верига, които включват препоръки за това, Европейският орган за безопасност на храните да публикува дневния ред и протоколите от заседанията, свързани с оценката на риска;
37. насърчава омбудсмана да продължи проверката си по собствена инициатива относно прозрачността на ЕМА и заявленията на фармацевтичните дружества преди подаването на заявления за разрешение за пускане на пазара, и обществената консултация, която се проведе в периода до януари 2019 г.;
38. приветства нейното разследване на докладите за безопасност на Европейската агенция за авиационна безопасност, която доведе до промяна в практиката на агенцията, така че лицата, които съобщават за опасения във връзка с безопасността, да получават обратна информация;
39. настоятелно призовава Омбудсмана да продължи да наблюдава спазването от страна на общата здравноосигурителна система (ОЗОС) на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания; настоятелно призовава Комисията да актуализира текста на общите изпълнителни разпоредби, които уреждат функционирането на ОЗОС по отношение на медицинските разходи и разходите, свързани с разумни улеснения на работното място на лица с увреждания или тежко заболяване; призовава Омбудсмана да гарантира пълното прилагане на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания от цялата администрация на Европейския съюз;
40. приветства практическите препоръки на Омбудсмана по отношение на достъпността на процедурите за подбор на Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) за кандидатите с увредено зрение; призовава Омбудсмана да следи за пълното спазване от страна на EPSO на изискванията за достъпност на процедурите за подбор онлайн; призовава Омбудсмана да предприеме последващи действия във връзка с предложенията си за помощни технологии по време на основаните на компютри тестове, провеждани в целия свят;
41. подкрепя Омбудсмана при увеличаването на осведомеността на институциите на ЕС по отношение на въвеждането на по-силни политики за борба с тормоза;
42. подкрепя инициативата на Омбудсмана за проследяване на движението # MeToo и призовава за по-нататъшно наблюдение на политиките за борба с тормоза, въведени от администрацията на ЕС;
43. подкрепя усилията на Омбудсмана за улесняване на участието на гражданите в изготвянето на политиките на ЕС; изисква Омбудсманът да продължи да следи използването на инструмента за Европейска гражданска инициатива,

включително наблюдението на прилагането на преразгледания регламент относно ЕГИ;

44. изтъква, че ролята на Европейския омбудсман претърпя развитие с течение на времето от създаването му – от предотвратяването на лошо администриране към насърчаването на добро администриране; счита, че логичното развитие на тази тенденция е да се продължат усилията за активно и своевременно насърчаване на по-добро администриране и на най-добри административни практики;
45. приветства инициативата на Омбудсмана за Награда за добро управление, която признава усилията на администрацията на ЕС за намиране на новаторски начини за прилагане на политики, ориентирани към гражданите;
46. потвърждава отдавнашния си призив да се повиши статутът на действащия Кодекс за добро поведение на администрацията, така че той да стане наистина обвързващ регламент за всички институции и агенции от ЕС;
47. припомня ангажимента на Омбудсмана за много високо равнище на прозрачност от страна на ЕС по време на преговорите по споразумението за оттегляне на Обединеното кралство от Европейския съюз;
48. насърчава Омбудсмана да продължи сътрудничеството с националните омбудсмани чрез Европейската мрежа на омбудсманите; изтъква необходимостта от допълнително развитие на такива примери на сътрудничеството между различните национални омбудсмани;
49. припомня, че наскоро приетият от Парламента нов проект на Устав на Европейския омбудсман съдържа разпоредба за период на изчакване от 3 години, преди член на Европейския парламент да може да отговаря на условията за заемане на длъжността на омбудсман;
50. потвърждава, че е от решаващо значение да се запазят независимостта и интегритетът на омбудсмана и да се гарантира, че длъжността се изпълнява от лица, които нямат явна партийно-политическа принадлежност и конфликти на интереси и са със силно чувство за етичност;
51. изразява своята признателност за отличния и плодотворен пример на сътрудничество на омбудсмана и нейния екип с комисията по петиции;
52. отчита отличните примери на сътрудничество на омбудсмана по време на нейния мандат и приканва бъдещия омбудсман да продължи това сътрудничество и структурен диалог с комисията по петиции с цел по-нататъшно подобряване на качеството на администрацията на ЕС и достъпността и качеството на услугите, които тя предлага на нашите граждани;
53. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция и доклада на комисията по петиции на Съвета, Комисията, Европейския омбудсман, правителствата и парламентите на държавите членки, както и на техните омбудсмани или сходни органи.

Европейски парламент Parlamento Europeo Evropský parlament Europa-Parlamentet Europäisches Parlament
Euroopa Parlament Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο European Parliament Parlement européen Parlaimint na hEorpa
Europski parlament Parlamento europeo Eiropas Parlaments Europos Parlamentas Európai Parlament
Parlament Ewropew Europees Parlement Parlament Europejski Parlamento Europeu Parlamentul European
Európsky parlament Evropski parlament Euroopan parlamentti Europaparlamentet